

உ
வே

கச்சியப்ப சிவாச்சாரிய சுவாமிகள்
அருளிச் செய்த

கந்த புராணம்

அசுர காண்டம்

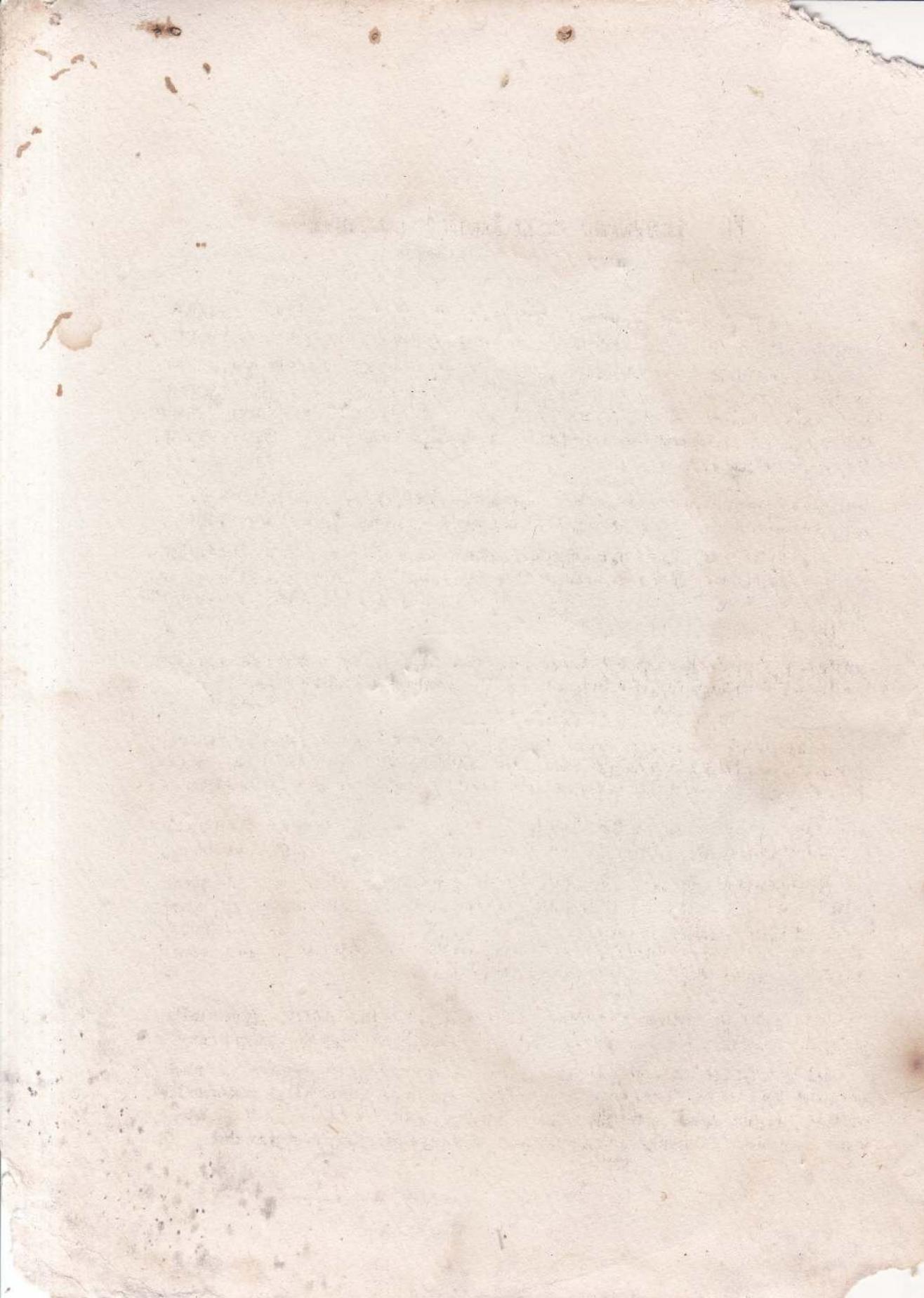
மூலமும் உரையும்

பகுதி 3

இதனுள் அடங்கியவை

1. மாபை உபதேசப் படலம்
2. மாயை நீங்கு படலம்
3. அசுரர் யாகப் படலம்
4. வரம்பெறு படலம்

6. தவங்காண் படலம்

தீதறு முனிமைந்தர் செல்லலும் அதுபோழ்தின்
மாதவ நெறிநிற்கும் மலைமக டனியன்புங்
காதலு மெனைவோர்க்குங் காட்டுத லருளாகிச்
சோதனை புரிவாரில் துண்ணென எழலுற்றான்.

தீதற்ற இந்த முனிவர்களாகிய சனந்தன், சனற்குமாரன், சனந்தனன், சனந்
தனன் ஆகிய பிள்ளைகள் நால்வரும் ஈசன் அருள்பெற்று சென்றருளிய நேரத்து இப்போ
மாதவத்தின் உயர்நெறி நிற்கும் உமையம்மையார் இறைவன்பால் கொண்டிருக்கின்ற
அன்பையும் பெருங் காதலையும் எல்லா உலகத்தார்க்கும் இதுதான் வழியெனக் காட்
டுவது திருஉள்ளமாகி அம்பாளின் தவத்தைச் சோதனைபுரியும் ஒருவர்போல திடீரென
தாம் ஓர் பிராமண வடிவங்கொண்டு எம்பிரான் எழுந்தருளிச் செல்வாராயினார். வேண்டியவாறு
வேடங்கொள்ள வல்லவன் இவ்வாறே தாம் அம்பாளின் தவத்தைச் சோதிப்
பார் போன்று ஓர் வடிவங்கொண்டு செல்கிறார்.

செறிதுவ ருடையாளன் சிகையினன் அணிநீற்றின்
குறியினன் ஒளிர்நூலன் குண்டிகை யசைகையன்
உறைபனி கதிர்போற்று மோலையன் உயர்கோலன்
மறைபயில் முதியோர்போல் வடிவிது கொடுபோனான்.

இவ்வாறு வடிவங்கொண்டு சென்றவன் திருவரையில் பவளம்
போன்ற நிறம் எங்கும் செறிந்திருக்கும் ஆடையை அணிந்திருக்கிறான்; நல்லதோர்
குடுமி வைத்துளான். திருக்கையிலே குண்டிகை தாங்கியவன், அக்குண்டிகை என்
னும் தூக்குச் செம்பு அவர் கை அசைய அக்குண்டிகையும் அசைகிறது. இமயத்தில்
செல்கின்றமையால் அங்கு பெய்யும் பனிமழை சூரியவெப்பம் இவைகளைத் தாங்குவ
தற்காக ஓர் ஓலைக் குடையை கையிலே பிடித்திருக்கிறான். உயர்ந்த ஓர் தண்டு ஒன்று
கையில் ஏந்தியவன். வேதங்களை ஓதிவருகின்ற ஓர் பிராமணமுதியவர் போன்று
இத்தகைய வடிவத்தைத் தாங்கியவாறு சென்றருளினான்.

போயினன் இமையத்திற் புவனமொ டுயிர்நல்குந்
தாய்தளர் வொடுநோற்குஞ் சாலையி னிடைசாரத்
தூயவ ரிவரென்றே தோகையர் கடைகாப்போ
ராயவர் பலர்வந்தே அடிதொழு துரைசெய்வார்.

இவ்வாறாகிய கோலத்தோடும் எம்பிரான் இமயத்தில் போயினான். அவ்வாறு
கிழப் பிராமண வடிவங்கொண்ட எம்பிரான், இவ்வுலகங்களோடும் உயிர்களைப் படைத்
தருளிய எமது தாயானவன் உடலம் தளரும்படியாக இருந்து தவஞ்செய்கின்ற தவச்
சாலையைச் சேர்ந்தான். சேர்ந்தபோது எம்பிரானைக் கண்ணுற்றார்கள் எம்பிராட்
டியின் தவச்சாலையை புறத்தே காவல்கொண்டு நின்ற சில தோழியர். அவர்கள்
எம்பிரானைக் கண்டதும், ஓகோ! இவர் ஓர் தூய முனிவர் போலும் என பல தோழி
யர் எம்பிரானின் பாதமலர் மீது நாழ்ந்து வணங்கி எமது பெருமானே நோக்கி
சொல்லியருள்கின்றார்.

தளர்நடை முதியீர்இத் தடவரை யிடைசேறல்
எளிதல அடிகேள்வந் தெய்திய தெவனென்ன
வளமலை யரசன்றன் மகள்புரி தவநாடந்
குளமுட னிவண்வந்தேன் உவகையி னுடனென்றான்.

தளர்ந்த நடையோடும் இவ்விடம் எழுந்தருளி வந்த பெரியோய்! இந்த மலையி னிடத்து உம்போன்ற முனிவர்கள் வந்து சேருதல் எளிதானது அல்ல. முனிவரே தேவரீர் இவ்வளவு பாடுபட்டு கிரமத்துடன் இங்கு வரவேண்டியது யாது காரணத்தால்? சொல்லியருள்வீராக என அத்தோழியர் கேட்டலும், அப்போது எம்பிரான் அவர்களைப் பார்த்தருளி சொல்கிறார். மக்களே! வளம்கொண்ட மலைய ரசன் மகளாகிய உமையம்மை செய்தருள்கின்ற தவத்தை நான் பார்ப்பதற்கு மிகுந்த ஆவலுடனும், சந்தோஷத்துடனும் வந்தேன் எனச் சொல்லியருளினார். 4

என்றலு மினிதென்றே இமையவ ளிடைசில்லோர்
சென்றனர் கிழவோன்றன் செயலினை அறைகாலை
ஐன்றிய முதியோரேல் உய்க்குதிர் இவணென்ன
நின்றதொர் பெரியோனை நேரிழை முனமுய்த்தார்.

என்று முதியவராகிய ஐயர் பெருமான் உரைத்தலும் அதனை எம்பிராட்டியினு டைய தோழியர் கேட்டு ஐயனே நன்று எனச் சொல்லிவிட்டு பின்னர் தவத்தில் இருந்தருள்கின்ற எம்பிராட்டிபால் அதி விரைவாகச் சென்று எமது முதல்வியை வணங்கி எங்கள் கிழவர் வருகையின் செயல் கூறுதலும் அந்நேரத்து எம்பிராட்டி அது கேட்டவளாய் அவர்களைப் பார்த்து, பெண்களே! உண்மையாக அங்கு வந்த கிழ வர் ஒருமைப்பாடுடைய இறைவன் தியானமுடையவராயின் இங்கே அழைத்து வாருங்கள் என்றலும் எம்பிராட்டியின் வார்த்தையின்படி தோழியர் திரும்பிவந்து அங்கே நின்ற பெரியவராகிய எம்பிரானை அழைத்துக்கொண்டு எம்பெருமாட்டி முன் பாகச் சேர்த்தார்கள். 5

உய்த்தலும் இவரெந்தைக் குறுபரி வினரென்றே
பத்திமை படுபாலாற் பார்ப்பதி தொழலோடும்
மெய்த்துணை யெனநின்ற விசையொர் தவிசிட்டு
நித்தனை உறைவித்தாள் நிமலையும் அயனின்றுள்.

எம்பிரானை அங்கு அழைத்து வந்து சேர்த்தலும் எங்கள் ஈசனைத் தாய் நோக்கி னுள். அவருடைய திருவடிவு அவ்வை முற்றிலும் பரவசப்படச் செய்தலும், நினைக் கிறார் பிராட்டி இவர் எம்பிரானிடத்து உண்மையான பரிவு உடையார் என எண்ணிய வளாய் அவரைப் பத்திமையோடும் பார்ப்பதி தொழுதலோடும் உடன் பெருமாட்டி பக்கராக மெய்த்தோழியாக நின்ற விஜயை என்பாள் ஓர் சிம்மாசனத்தை அங்கு இட்டு நித்தனாய் நிறைகின்ற எம்பிரானை அதன் மீது இருத்தினாள். எம்பிராட்டி பக் கராக அயலில் நின்றாள். 6

அப்பொழு துமைதன்னை யாதர வொடுபாராச்
செப்புத லரிதாமுன் றிருநலன் அழிவெய்த
மெய்ப்படு தசையொல்க மிகுதவ முயல்கின்றாய்
எப்பொருள் விழைவுற்றாய் எண்ணிய துரையென்றுள்.

அது பொழுதில் உமையம்மையை ஆதரவோடும் ஈசன் பார்த்து அம்மையே சொல்வதற்கரிதாகிய பேரழகு கொண்ட உனது திருமேனி வாடி நலனெலாம் அழி வெய்தும்படியாகவும், உனது தசைகள் சுருங்கவும், இவ்வண்ணமாகக் கொடிய தவத் தைச் செய்கின்றாயே. எப்பொருளை நீ இவ்வாறு தவத்தால் விரும்பினாய்? உனது எண்ணம் யாது சொல்வாய் எனக் கேட்டருளினாள் ஈசன். 7

முடிவி லானிவை யுரைத்தலும் விசயையை முகநோக்கிக்
கொடியி னெல்கிய நுசுப்புடை உமையவள் குறிப்பாலே
கடிதி னீங்கிவர்க் கெதிர்மொழி யீகெனக் கண்காட்ட
அடிய னேற்கிது பணித்தன ளெனஅறிந் தவள்சொல்வாள்.

முடிவு என்பது இல்லாத பெருமான் இவை உரைத்தலும், கொடிபோலும் சிற்
றிடை கொண்ட எம்பிராட்டி தாம் நேராக அப்பதிலை சொல்வதற்கு நாணிப்போ
லும் தனது மெய்காப்புத் தோழியாகிய விஜயை என்பாளைக் கண்ணால் காண்பித்து
நீ பதில் சொல்வாயாக என குறிப்பினால் சமிக் கை செய்தலும், அது பொழுது
விஜயை அடியேனுக்கு எம்பிராட்டி இதைப் பணித்தனள் போலும் எனத் தோழி
விஜயை மகிழ்வாகி குறிப்புணர்ந்து எம்பிராணைப் பார்த்து சொல்கிறாள். 8

மன்னு யிர்க்குயி ராகிய கண்ணுதல் மணஞ்செய்து
தன்னி டத்தினி லிருத்தினன் கொள்வதே தானுன்னிக்
கன்னி மெய்த்தவ மியற்றின ளென்றுகா தலிகூற
முன்ன வர்க்குமுன் னுனவன் நகைத்திவை மொழிகின்றான்.

ஐயனே! கன்னியாகிய இவள் எல்லா உயிர்க்கும் உயிராய் நிறைகின்ற நெற்றிக் கண்
னுடைய இறைவன் தன்னைத் திருமணம் செய்து அவரின் இடப்பாகத்தில் தன்னை
இருத்தும்படி தியானமாகியே உண்மையான இத்தவத்தைப் புரிந்தனள் என எம்பி
ராட்டியின் காதல் தோழியாகிய விஜயை கூறுதலும், அப்போது முன்னைப் பொருட்
கும் முன்னு கிழவரான ஈசன் சிரித்துவிட்டுச் சொல்கிறார். 9

புவிய ளித்தருள் முதல்வரும் நாடரும் புனிதன்றான்
இவள்த வத்தினுக் கெய்துமோ எய்தினு மினையாளை
அவன்வி ருப்பொடு வரையுமோ உமையவ ளறியாமே
தவமி யற்றினள் எளியனே சங்கரன் றனக்கம்மா.

தோழி! ஈதென்ன வார்த்தை சொன்னாய்? பூமியைக் காக்கின்ற, படைக்கின்ற
தலைவர்களாகிய திருமால் பிரமன் முதல் யாவரும் நாடியும் காண்டற்கரிய புனித
னாகிய சிவபிரான் இவளுடைய தவத்திற்காக திருமுன்பு வருவாரோ? அப்படித்தான்
வந்தாலும் சரி இவளை அவர் விருப்பத்தோடு திருமணம் செய்வாரோ? இது என்ன
ஒன்றையும் சிந்தியாதது போல உமையம்மை பலதையும் அறியாது தவம் செய்
கிறாளே. சங்கரனாகிய ஈசன் அவ்வளவு சுலபமாக எய்தக் கூடியவர் தனக்கென
நினைந்தாளா இவள்? 10

அல்லல் பெற்றிட நோற்றிடு பகுதியால் ஆம்பாலொன்
றில்லை யித்துணைப் பெறலரும் பொருளிவட் கெளிதாமோ
பல்ப கல்தன தெழில்நலம் வறிதுபட் டனவன்றே
ஒல்லை இத்தவம் விடுவதே கடனினி உமைக்கென்றான்.

அல்லற்படும்படி தவம் செய்தலால் ஆகின்ற தன்மை ஒன்றில்லை. இத்துணையாக
அன்றும் இன்றும் யாவராலும் எய்த முடியாத பொருள் இவளுக்கு எளிதாமோ?
பல பகல் தவம் செய்து இவளுடைய நலமெல்லாம் வாடி வீணை வறிதாகிப் போய்
விட்டன. உடலைப்பார் மெலிந்து சீர்குன்றியது. நான் இந்நிலையில் சொல்வதொன்று
உண்டு. அதுதான் அதிவிரைவாக உமையம்மை இத்தவம் விடுதலையாகுமென்றான்
எமதுபிரபு. 11

இந்த வாசகங் கேட்டலு மெம்பிராற் கிவரன்பர்
அந்தண் மாமுது குரவரென் றுன்னினன் அறியேனல்
வந்து வெம்மொழி கூறுத லெனச்சின மனங்கொண்டு
நொந்து யிர்த்துநாண் நீக்கியே பொருதுமை நுவல்கின்றார்.

இந்த வாசகம் கேட்டலும் எம்பெருமாட்டி உடன் கிலேசமாகி நினைகின்றார்: ஐயையோ! இது என்ன வார்த்தை இவர் பேசுகிறார். நான் இவரை எம்பிரானுக்கு அன்பர், பெரியதோர் முதியவர், தந்தைபோல்வர் என நினைந்தேன். ஆனால் இப்படியானவர் இவர் என்பதை அறியேனல் இங்கே எனது முன்பு நின்று இந்த வார்த்தையா கூறுகிறார் எனச் சினங்கொண்டு மனம் நொந்து பெருமூச்சுவிட்டு இப்போது தனக்குரிய வெட்கத்தை நீக்கியவளாய் உள்ளம் பொருது உமையம்மை கூறுகிறார். முன்னர் இறைவன் கேட்டபோது கண்ணிக்குரிய வெட்கம் எனும் நாணத்தால் தோழியைக் கொண்டு பதில் கூறும்படி செய்தவள் ஈசனாகிய கிழவர் இப்படிப் பேசுதலும் அதைத் தாங்காது தானே பேசத் தொடங்குகிறார். 12

முடிவிலாதுறை பகவனென் வேட்கையை முடியாது
விடுவ னென்னினுந் தவத்தினை விடுவனே மிகவின்னங்
கடிய நோன்பினை யளப்பில செய்துயிர் கழிப்பேன்நான்
நெடிது முத்தலின் மயங்கினை பித்தனே நீயென்றார்.

ஐயரே கேளும்! முடிவிலாது உறைகின்ற பகவான் எனது விருப்பத்தை முடியாமல் விடுவார் எனினும் எனது தவத்தினை விடுவனே, இல்லையே! இன்னமும் நான் கொடிய மாதவம் அவ்வற்றன் செய்து அதனாலே எனது உயிரைக் கழிப்பேன். அது எனது உறுதி. அஃது ஒரு புறமிருப்ப நீர் வயது அதிகம் போய் மூப்படைந்த படியால் மயங்கினீர். நீர் என்ன பித்தனா எனக் கேட்டருளினுள் எமது தாய். 13

ஈட்டு மாருயிர்த் தொகையெலா மளித்தவள் இவைகூற
மீட்டு மோர்புணர்ப் புன்னியே மானுநீ வெஃகுற்ற
நாட்ட மூன்றுடைப் பிஞ்ஞுகன் வளத்தியல் நன்றாய்ந்து
கேட்டி லாய்கொலா முணர்த்துவன் அஃதெனக் கிளக்கின்றார்

எங்கும் பரந்து விளங்கிய உயிர்கள் அனைத்தும் தந்தவளாகிய பெருமாட்டி இவை கூற அதனைக் கேட்ட எம் ஐயர் மீட்டும் ஓர் குறும்புத் திருவிளையாட்டை நினைந்து உமையம்மையைப் பார்த்து, பெண்ணே நான் ஏதோ அறிந்ததைச் சொன்னேன் நீ என்னைப் பித்தன் என்றே சொல்கிறாய். சரி, அஃது இருப்ப அந்த மூன்று கண்களையுடைய சிவபிரானின் வளத்தியலை நீ நன்கு ஆராய்ந்து ஒருவரிடமும் இன்னும் கேட்டறியவில்லைப் போலும். ஆகையால் நான் அவரின் இயல்பு முழுவதும் இப்போது சொல்கிறேன் கவனமாகக் கேள் என பெருமான் உரைத்தருளுகிறார். 14

ஆடை தோல்விடை யேறுவ தணிகல மரவென்பு
கேடில் வெண்டலை மாலிகை கேழலின் மருப்பின்ன
ஓடு கொள்கல மூண்பலி வெய்யநஞ் சுலப்புற்றோர்
காட தேநடம் புரியிடங் கண்ணுதற் கடவுட்கே

உமையம்மையே நீ விரும்புகின்ற கணவனாகிய கண்ணுதற் கடவுளின் இயல்பைக் கேள். அவரின் ஆடை புலித்தோல், ஏறிவரும் வாகனம் இடபம்.

அவர் அணியும் ஆபரணமாவன பாம்பு, எலும்பு, கேடில்லாத வெண் தலை, தலை மாலைகள், பன்றிக் கொம்பு இவையாகும். அவரின் பிச்சைப் பாத்திரம் மண்டை ஓடு. உணவாகிய பிச்சைதானும், கொடிய நஞ்சு, அவர் கூத்தாடும் இடம் இறந்தாரைச் சுட்டெரிக்கும் சுடுகாடு. 15

வேய்ந்து கொள்வது வெள்ளருக் கறுகுநீர் வியன்கொன்றை பாந்தள் நொச்சியே மத்தமென் றினையன பலவுண்டால் சாந்தம் வெண்பொடி சூலமான் மழுத்துடி தழலங்கை ஏந்து கின்றது பாரிடஞ் சூழ்படை இறையோற்கே.

இதுவன்றியும் சடைமேல் அணிந்து கொள்வது வெள்ளை எருக்கலம்பூ, அறுகு, கங்கை நீர், அழகான கொன்றைப்பூ, பாம்பு, நொச்சி, ஊமத்த மலர் என்று இன்னன்ன பொருட்கள் பலவும் உண்டு. திருமேனியில் அணியும் வாசச்சாந்து திருநீறு. கையில் ஏந்தியிருப்பது மழுவாயுதம், உடுக்கு, நெருப்பு, சூலம், மான் ஆகியன. இந்த இறைவனைச் சூழ்ந்திருக்கும் படையானதும் பூதங்களாகும். 16

அன்னை தாதைகேள் வடிவொடு குணங்களி ல்ளையானுக் கின்ன வாகிய பலவள னுண்டவை எவையுந்தாம் நின்ன வாகவோ தவம்புரிந் தெய்த்தனை நெடுந்தொல்சீர் மன்னன் மாமகட் கியைவதே இத்துணை வழக்கென்றான்.

இன்னும் இவருக்கு தாயில்லை, தந்தையில்லை, சுற்றமில்லை, ஒரு குறிப்பான வடிவமில்லை. பலபல வேடமுண்டு, குணமில்லை. எக் குணத்தின் பாலுடையன் இவனென் எவரும் சொல்லொணாது. இவ்வாறாக இந்த ஈசனுக்கு யான் சொல்லிய பல வளங்கள் தானே உண்டு. இப்போது இவருடைய இந்தப் பொருள்கள் யாவும் உனக்காகும் பொருட்டோ நீ தவந் செய்கிறாய். நீ யார் என உன்னைத் தெரிந்தனையோ! நீ ஒரு அரசன் மகளல்லவோ, ஆகையால் உனக்கு இப்படியொரு குணம் குறி சற்றும் பொருத்தமில்லாத மணவாளனை நீ தேர்ந்து கொள்ளலாமோ? என்னையே பித்தன் என சொன்னாய்! யாருக்குப் பைத்தியம்? உனக்கு ஒப்பு எவ்வாற்றாலும் இல்லாத ஒருவரை யான் மணவாளனாகத் தேர்ந்துகொள்வேன் எனத் வம் செய்யும் உனக்கோ? அல்லது எனக்கா! இதை நன்கு நீ யோசித்துப் பேசுவாய். ஆகவே மிக மிகக் காலமாகப் பெருமையும் சிறப்பும் கொண்ட லையரசன் மகளாகிய உனக்கு இது பொருத்தமில்லாததொன்றாகுமென கூறினான் எமது பகவான். 17

புரங்கண்மூன் றினையு மட்ட புங்கவன் இனைய கூற வரங்கண்மே தகைய வெற்பின் மடமயில் கேட்ட லோடுங் கரங்களாற் செவிகள் பொத்திக் கண்ணுதல் நாமம் போற்றி இரங்கிவெஞ் சினத்த ளாகி இடருழந் தினைய சொல்வான்.

முப்புரங்களையும் புன் சிரிப்பால் எரித்தருளிய எமது கடவுள் இத்துணை வார்த்தையைக் கூறாதலும் அப்போது தவப்பேறுடைய இமயமலையின் செல்லியான மயில்போலும் சாயலுடைய எமது அம்மை அதனைக் கேட்டதும் உடனே கிலேசமாகி ஐயையோ இப்படியா இவர் பேசுகிறார்! என தனது கைகளைத் தூக்கித் தமது காதைப் பொத்தியவளாய் சிவசிவா எனக் கூறிக்கொண்டு ஈசனைப் போற்றி இத்தகைய வார்த்தையை நானும் கேட்டேனே! இது என்ன அநியாயம்! என இரங்கி மிகுந்த கோபமுங் கொண்டு எம்பிரானைப் பார்த்து இந்த வார்த்தை சொல்வான் அம்மை. 18

கேட்டியால் அந்தணை கேடிலா வெம்பி ரான்றன்
மாட்டொரு சிறிது மன்பு மனத்திடை நிகழ்ந்த தில்லை
காட்டுறு புள்ளின் சூழல் கவருவான் புதன்மேற் கொண்ட
வேட்டுவன் இயல்போல் மேலோன் வேடநீ கொண்ட தன்மை.

கிழப் பிராமணனே கேட்பாயாக, உன்னைப் பார்க்கும்போது கேடில்லாத நன்மை தரும் திருவருள் மலைபோலும் எம்பிரான் பால் நீ சிறிதேனும் உனது மனத்தில் அன்புடையவன் போல தெரியவில்லை. அன்பில்லாத நீ இந்த மேலாகிய இறைவன் வேடம் எதற்குக் கொண்டாய் என யான் எண்ணுமிடத்து காட்டிலே இருக்கும் பட்சிக் கூட்டத்தைக் கவரும்படியாக வேடனொருவன் புல்லின் பற்றைக்குள் பதுங்கிய இயல்புபோல் இருக்கிறது. 19

நேசமி லாது தக்கன் நிமலனை யிழித்து நின்றோற்
பேசிய திறனும் அன்னான் பெற்றதுங் கேட்டி லாயோ
ஈசனை யிங்ஙன் என்முன் இகழ்ந்தனை இந்நாள் காறும்
ஆசறு மறைக ளேது மாய்ந்திலை போலு மன்றே.

இன்னும் உன்னைப் போல ஈசனிடத்தில் அன்பிலாது தக்கன் என்னும் அந்த பிரம புத்திரனும் ஈசனை இகழ்ந்து பேசிய வரலாறும் அவனுக்கு நேர்ந்த கதியையும் நீ கேட்டிராய் போலும். அந்தத் தக்கனைப் போல எமது ஈசனை என்முன் இசழ்ந் தாய் நீ. ஆகவே இவ்வளவு நாளும் குற்றமில்லாத வேதங்கள் எதையாகிலும் நீ ஆராய்ந்து கற்கவில்லைபோலும் என்றான். 20

முறைபடு சுருதி யெல்லா மொழியினும் அதுவே சார்வா
உறுகில ராகிப் பொல்லா வொழுக்கமே கொண்டு முக்கண்
இறைவனை யிகழ்ந்து முத்தி யெய்திடா துழல முன்னான்
மறையவர் பெற்ற சாபம் நினையும் மயக்கு றுதோ.

முறையாக ஈசனையே முதல்வன் என வேதங்கள் யாவும் பேசினும் அவ்வாறாகிய வேதங்களைச் சார்ந்து ஒழுகாதபடியாகி மிகவும் பொல்லாத ஒழுக்கமே மேற்கொண்டு மூன்று கண்ணையுடைய எமது ஈசனை இகழ்ந்து அப்பாவத்தினால் இன்னமும் முத்தி எய்திடாது உழலும்படியாக இப்பிராமணர் சமுதாயம் அன்று பெற்றதாகிய சாபத் தொடர்பால் வந்த தீமை உன்னையும்கூட மயக்காதோ.

பிராமணனாகப் பிறந்தும் வேதமோதும் பாக்கியம் பெற்றும், அவ்வேதங்கள் ஈசனையே முதல்வன் என புகழவும், அதன் வழிச்சாராது உலக இன்பமே பெரிதென மயங்கி உழலும்படி அன்று தச்சி முனிவர் பால் உங்கள் குலம்பெற்ற சாபம் உன்னை விட்டுப் போகுமோ! போகாதே என்றான், நீர் ஒரு பிராமணன், நீர் ஈசனை எய்தி வாழும் பாக்கியம் மற்றையோரிலும் பார்க்க பிறப்பினால் கிடைத்திருப்பவும், இறை வனை இகழ்ந்து உலக வழக்கம்பேசி அரசுகுமரத்தியான எனக்கு தோதாக இல்லை நான் விரும்பும் எனது கடவுளும் என சொன்னீர். இது வா உமது கவி நீங்கிய கொள்கை எனக் கேட்டாள் அம்மை. 21

தாதையாய்த் தம்மை நல்கித் தந்தொழிற் குரிய னுகி
ஆதியாய்த் தங்கட் கின்றி யமைவுருச் சிவனை நீங்கி
ஏதிலார் பக்க மாகி இல்லொழுக் கிறந்தார் போலும்
வேதியர் முறையே செய்தாய் வெறுப்பதென் நின்னை யானே.

உங்கள் குலத்தைத் தோற்றுவித்த தந்தையானவன் சிவபிரான். அதோடு தனது வழிபாட்டுக்கு உரியவர்கள் நீங்கள் என்னும் பெருமையும் தந்து இன்னமும் உங்களுக்கே அல்லாமல் ஏனையோருக்கு அமையாதவனாகியும் இருக்கிறானே எமது பெருமான். ஆகவே அப்படியான ஒருவரை நீக்கிவிட்டு தாம் மேற்கொண்ட இல்லற தருமத்தை நீக்கிவிட்டு வேறொரு நிலையை மேற்கொண்டாரைப்போல வாழுகின்ற பிராமணர் முறையையே செய்தாய். உன்னை நான் ஏன் வெறுக்கவேண்டும். உனது இக்குணம் உண்மை வழி நீங்கிய ஒருவரின் செயலாக முடிந்தது. ஆகவே வெறுத்த வில்கூட பிரயோசனமில்லையென நிந்திப்பாள் போல பெருமாட்டி கூறினாள். 22

ஆயினும் மறையோர் தம்மி னருமறை முறையே வேடம்
தூயன தாங்கி யெங்கோன் தொண்டுசெய் வோரு முண்டால்
நீயவர் தன்மைத் தாயும் நித்தனை யிசழ்ந்தா யென்னில்
தியவ ருனைப்போ வில்லை அவுணர்தந் திறத்து மாதோ.

அப்படித்தான் பெரும்பாலும் இருந்தாலும், பிராமணர்களுள்ளேயும் உன்னைப் போல் தூய்மையான வேடத்தைத் தாங்கி எம்பிரானுக்கு உண்மையான தொண்டு செய்வாரும் சிலர் உண்டு. ஆனால் நீ அவர் தன்மைத்தாக இருப்பினும் எம்பிரானை இப்போது இகழ்ந்தாய் என்றால் உன்னைப் போல தியவர் வேறு ஒருவரும் இல்லை நீ என்ன அகர குலத்தைச் சார்ந்தாயா உண்மையைச் சொல் என்றுள் எமது பிராட்டி. 23

வேண்டுதல் வேண்டி டாமை யில்லதோர் விமலன் றன்னை
ஈண்டுநீ இகழ்ந்த வெல்லாம் யாரையு மளிக்கு மன்பு
பூண்டிடு குறிகாண் அற்றாற் புகழ்ச்சியா மன்றி முக்கண்
ஆண்டகை இயற்கை யெல்லா மார்கொலோ அறிய கிற்பார்.

வேண்டுதல் அல்லது வேண்டாது விடுதல் ஆகிய இவற்றை இல்லாது எல்லாம் தானான ஒருவனான ஈசனை நீ இங்கு இகழ்ந்த உனது செயல் யாவும் எல்லா உயிரையும் இரட்சித்தருளும் அன்பானான எம்பிரானுக்கு அவர் பேரன்புடையவர் என்னும் குறியையே நிலைநாட்டுகின்றது. ஏனெனில் இகழ்ந்த உன்னையும் தந்தவர் எமது கடவுள். இகழ்வார் புகழ்வார் என்னும் தன்மையின்றி யாவார்க்கும் உய்யும்படியான கருணையுடையவன் எம்பெருமான். புகழ்ச்சி, இகழ்ச்சி கடந்தவன். ஆகவே அவ்வாறாகிய பெருமானை நீ இகழ்ந்தாய் என உன்னை உடன் துன்புறுத்தாது விடுத்துள்ளான் எம்பிரான். இது தான் அவன் கருணை. நீ கூறிய இகழ்ச்சிகள் யாவும் புகழ்ச்சியேயாயின அவனுக்கு. ஆகவே குரியன், சந்திரன், அக்கினி எனும் மூவகை ஒளிப்பொருள்களையும் கண்ணாக உடைய பகவானின் செயல் யார்கொலோ அறிவார் என்றான். வேதங்களும் நாம் அறியோம் என மலையுமே;

“ஒரு பொல்லாப்புமில்லை நாம் அறியோம்” யோகசுவாமிகள் வாக்கு.

போதனே முதலா வுள்ள புங்கவர் வழிபட் டேத்த
வேதமி லிறைமை யாற்ற வியாவையும் புரிந்த நாதன்
காதலும் வெறுப்பு மின்றிக் கருணைசெய் நிலைமை யேகாண்
பேதைநீ இகழ்ச்சி யேபோற் பேசிய தன்மை யெல்லாம்.

பிரமதேவன் முதலாக உள்ள தேவர்கள் வழிபட்டு ஏத்தலும் குறைவிலாத வாழ்
வாகிய அவரவர் பதங்களுக்கு வேண்டிய தலைமையும் வலியும் யாவற்றையும்
அருள் புரிந்தவன் எமது நாதன். அவ்வாறாக அருள்செய்யும்போது விருப்பு வெறுப்பு
என்னும் தன்மை இல்லாது கருணையாலே இவற்றைப் புரிகின்ற நிலைமையே நீ காண்,
மிகப்பேதையாகிய நீ இகழ்ச்சிபோல பேசிய திறங்கள் எல்லாம்.

எமது ஈசனை தோலுடையர், விடையுடையர், நடுமாடச் சுடலையுடையர்,
பீடுடைய பாம்பு உடையர், மதி உடையர். நகுவெண்டிலை உடையர், பொடி பூசு
பவர் என நீ இகழ்ச்சிபோலப் பேசியும், ஆனால் உண்மை உணர்ந்தால் இந்த கோலங்கள்
தான் யாவற்றிற்கும் கருணை செய்யும் வடிவம் என்பதை நீ உணராதுவிட்டாய் எனக்
கூறினான்.

25

இம்முறை மறைக ளாதி இசைத்தன இனைய வெல்லாஞ்
செம்மைகொ ளுணர்வின் ஆன்றோர் தெளிகுவ ரிறையை யெள்ளும்
வெம்மைகொள் குணத்தாய் நிற்கு விளம்பொண விளம்பிற் பாவம்
பொய்ம்மறை வேடத் தோடும் போதிநீ புறத்தி லென்றான்.

இம்முறையாக அந்தணானே! வேதங்கள் முதலிய யாவும் எடுத்து எம்பெரு
மான் புகழினை இசைத்துப் போற்றி நின்றன. இவைகள் யாவற்றையும் செம்மை
கொண்ட சிந்தை உடையார்கள் உணர்ந்து கொள்வார்கள். தெளிந்தும் கொள்வா
ர்கள். ஈசனையே இகழுகின்ற கொடுமையான குணமுள்ள உனக்கு நான் கூறக்கூடாது.
நான் இவைகளைச் சொன்னால் கூட பாவம். உலகை மருட்டி ஏமாற்றும் படி நீ
கொண்ட வேடத்தோடும் வெளியே இப்போதே சென்று விடுவாயாக எனக் கூறி
னான் எமது பெருமாட்டி.

26

அறத்தினைப் புரிவாள் இவ்வா றறைதலும் அணங்கே ஈங்குள்
திறத்தினி லார்வஞ் செய்து சென்றவென் செயல்கே ளாது
புறத்திடைப் போதி யென்றி புரைவதோ புகுந்த பான்மை
மறைச்சடங் கியற்றி நின்னை வரைந்திடற் காரு மென்றான்.

உலகில் தருமங்களைப் புரியும் அருளுடைய பெருமாட்டி உரைத்தருளுதலும், அப்
போது எம்பெருமான் அம்மையைப் பார்த்து பெண்கள் தெய்வமே! நான் இங்கு
கூறியது எல்லாம் உனது சிறப்பிற்கும் வாழ்விற்குமாக உன் மீது கொண்ட ஆர்வத்
தினால் இங்கே உன்னிடம் நானே தேடிவந்து இவற்றைக் கூறினேன். அப்படி உன்
மீது கொண்ட விருப்பால் உனது நன்மைக்காகக் கூறிய என்னைப்பார்த்து நீ வெளியே
போய்விடு எனக் கூறினாய் இது சாலவும் பொருத்தமாகுமோ! இப்போது நான்
இங்கு வந்த காரணத்தை வெளிப்படையாக சொல்வேன். அதுவென்னென்றால் வேதவி
திப்படி சடங்கு முடித்து உன்னைத் திருமணம் செய்துகொள்ளும் பொருட்டாகும் எனக்
கூறியருளினான் எமது ஈசன்.

27

வஞ்சக முதல்வன் சொற்ற வாசகம் இறைவி கேளா
அஞ்செவி பொத்தி யாற்றா தழுங்கிமெய் பதைப்ப விம்மி
எஞ்சலின் முதியோன் போகான் ஏசுவன் யானே யென்றாப்
பஞ்சடி சேப்ப ஆண்டோர் பாங்கரிற் படர்த லுற்றாள்.

உலகெலாம் தானாக நிறைந்தும் ஒருவரும் அறியமுடியாதபடி அருவாயும் இப்போ தானே தனது தில்விய தேசோமயமான வடிவத்தைக் காட்டி அருள்செய்ய முடியுமானாலும் இந்த மிக அழகின் மூத்த வடிவத்தோடும் எழுந்தருளி வந்து நின்ற மையால் வஞ்சனை முதல்வர்போல நின்றருளும் எம்பிரானின் இந்த திருமண வார்த்தையை எம்பிராட்டி கேட்டுப் பொறாளாகி தனது காதுகளைப் பொத்தி, ஐயோ இஃது என்ன கொடுமையென்றாள். அவர் சொன்ன இந்த வார்த்தையைச் சகிக்காதவளாகி துயருளந்து மேனி நடுங்கும்படி விம்மி விம்மி அழுது ஓகோ! இந்த மிக மூப்பால் தடுமாறும் இவர் போகார். ஆனமையில் நானே மெதுவாக இவ் விடத்திலிருந்தும் போவேன் எனத் துணிந்து தமது செம்பஞ்சு தீட்டிய மிருதுவான சிறிய மலரடிகள் வேகமாக நடத்தலினால் சிவக்கும்படி ஒரு பக்கராகச் செல்வாள் ஆயினாள்.

28

படர்ந்தனள் போத லோடும் பனிபடு மிமையம் வைகும்
மடந்தைதன் னியற்கை நோக்கி வரம்பிலா அருண்மீ தூர
அடைந்ததொல் பனவக்கோல மகன்றுமால் னிடைமேல் கொண்டு
தொடர்ந்துபல் கணங்கள் போற்றத் தோன்றினன் றெலைவி லாதோன்

இவ்வாறு எம்பிராட்டி ஒரு பக்கராகச் செல்லுதலும், அப்போது பனி மூடிய இமயமலையில் இருக்கும் உலக முதல்வியான எமது அன்னையின் திருஉள்ளப் பாங்கை எம்பிரான் உணர்ந்தாராகி எல்லையற்ற பேரருள் பொங்கி எழுமாறு தாம் கொண்ட உத்தமமான பிராமணக் கோலத்தை நீக்கியருளி அழகான மருட்கையோடும் பொலியும் வெள்ளை இடபத்தின்மேல் எழுந்தருளி தம்மைத் தொடர்ந்து பல பூத கணங்கள் போற்றி வணங்குபடியாகத் தோன்றியருளினாள் தொலைவிலாத உண்மைப் பொருளான எமது ஈசன்.

29

தொலைவறு பகவன் வான்மீத் தோன்றலுந் துளங்கி நாணி
மலைமகள் கண்டு பல்கால் வணங்கியஞ் சலியாற் போற்றி
அலகிலா வுணர்வால் எட்டா வாதிநின் மாயை தேறேன்
புலனிலாச் சிறியேன் நின்னை இகழ்ந்தவா பொறுத்தி யென்றாள்.

தொலைவற்ற அருட்சோதியாகிய பெருமான் வெளியே வானத்தில் தோன்று தலும் எம்பிராட்டி கண்டருளினாள். கண்டபோதே திடுக்குற்று நடுங்கினாள், நாணங் கொண்டாள். பலகாலும் எமது உயிர் முதலை இமயம் என்னும் மலைதந்த பிராட்டி வணங்கினாள், அஞ்சலி செய்தாள், போற்றினாள், எந்தவிதமான நுண்ணிய உணர்வாலும் எட்டொழை ஆதியே! தேவரீரின் மாயையை நான் அறியேன்! நல்லறிவிலாப் பேதைப் பெண்ணாகிய நான் தேவரீரை அறியாது இகழ்ந்தமையைப் பொறுத்தருள்வாய் என வேண்டினாள்.

30

நற்றவ மடந்தை கேண்மோ நம்மிடத் தன்பால் நீமுன்
சொற்றன யாவு மீண்டே துதித்தன போலக் கொண்டாம்
குற்றமுண் டாயி னன்றே பொறுப்பது கொடிய நோன்பால்
மற்றினி வருந்தன் நாளை மணஞ்செய வருது மென்றான்.

அப்போது எம்பிரான் சொல்லியருள்கிறார். நல்ல தவத்தைச் செய்த உமையே கேட்பாயாக. நீ முன் என்னை உணராது கிழப் பிராமணரான இவர் ஈசனை இகழ்கிறாரே என என்மீது கோபங்கொண்டு சொன்னயாவும் என்மீது உள்ள அன்பாலே தானே சொன்னாய், ஆனமையின் நீ சொல்லிய யாவும் எம்மை நீ துதித்தது போலவே கொண்டோம். குற்றம் இருந்தால் அல்லவோ பொறுப்பது. இவ்வளவு நானும் நீ கொடிய நோன்பினால் உடலம் நொந்து இனியும் நீ வருந்த வேண்டாம். நானேயே உன்னைத் திருமணம் செய்ய வருவோம் என எமது பெருமான் சொல்லியருளினார்.

31

சிறந்தநின் வதுவை முற்றச் செல்லுது மென்று தொல்லோன்
மறைந்தனன் போத லோடும் மலைமக னுள்ளந் தன்னில்
நிறைந்திடு மகிழ்ச்சி கொண்டு நித்தனை நினைந்து போற்றி
உறைந்தனன் இதனை வேந்தற் குரைத்திடச் சிலவர் போனார்.

மிகவும் சிறந்த உனது திருமணம் கைகூடி முற்றும்படியாக நாளை நாம் இமய மலைக்கு வருகிறோம் என சிவபிரான் கூறி மறைந்து போதலோடும் உமையம்மையார் அது கேட்டுத் தமது உள்ளம் தன்னில் நிறைந்திருக்கின்ற மகிழ்ச்சி பொங்கி எழுந்து கொள்ள நித்தியப் பொருளாகிய பெருமானை நினைந்து போற்றி அங்கு தவச்சாலையில் எமது அன்னை வீற்றிருந்தருளினார். இங்கு நிகழ்ந்த அற்புதங்களை எல்லாம் அவதானித்த தோழிப் பெண்கள் மலை அரசன்பால் இவற்றை எடுத்துச் சொல்லுமாறு விரைந்து போனார்கள்.

32

அண்ணல்வந் தருளிச் செய்கை அரசனுக் குரைத்த லோடும்
உண்ணிக முயர்ச்சி நீங்கி யொல்லைதன் னில்லி னோடு
நண்ணினன் உமையைக் கொண்டு நலங்கொள்தன் நகரத் துய்த்தான்
கண்ணுத லிறைவன் அங்கட் செய்தன கழற லுற்றேன்.

அண்ணலாகிய பெருமான் கிழவராக எழுந்தருளி வந்து அருளிச்செய்த வரலாற்றை மலை அரசனுக்கு எம்பிராட்டியின் தோழியர் எடுத்துச் சொல்லலோடும் மலை அரசன் அது கேட்டுத் தமது மகளாகிய பார்ப்பதியம்மையார் இளம் பருவத்தே உடலம் நோக தவம் செய்திருப்பதைக் குறித்தும் அப்பால் அவளின் தவத்திற்கு இரங்கி எப்போது பெருமான் தோற்றுவாரோ என்று நெடுநாட்களாக இருந்த தனது உள்ளத்து அயர்ச்சியை இப்போது நீக்கிக்கொண்டவனாய் மிகு விரைவாக செய்தி கேட்ட உடனே தனது மனைவி மேனையோடும் புறப்பட்டுச் சென்று தவச்சாலையைச் சார்ந்து அங்கு எம்பிராட்டியை அழைத்துக்கொண்டு மீண்டும் தனது நகரத்தில் பிராட்டியைச் சேர்த்தான். இப்பால் நெற்றிக் கண் உடைய ஈசன் உமையம்மை திருமணப் பொருட்டால் மேற்கொண்டு அங்கு செய்தமையை இனி முனிவர்களே உங்கட்கு யான் எடுத்துச் சொல்லுகின்றேன் என சூதமுனிவர்பின்னரும் சொல்வார்.

தவங்காண் படலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் — 669

7. மணம் பேசு படலம்

பொருடரு மலைக்கொடி புரியும் நோன்புகண்டு
 அருள்தனை நல்கிய வாதி நாயகன்
 தெருடரு கயிலையிற் சேர்வுற் றேழ்வகை
 இருடிகள் தங்களை இதயத் துன்னினான்.

உலகத்து உயிர் யாவற்றிற்கும் உடம்பு முதல் கண் காது வரை பல கரணங்கள் யாவையும் தந்தருளும் தலைவியாகிய எம்பிராட்டி புரிந்தருளிய தவத்தைக் கண்டு அருளினை அவளுக்கு அருளிய ஆதிநாயகராகிய சிவபிரான் யாவரும் தம்மைத் தியானிப்பார்க்கு தெளிவினை அருள்செய்யும் கயிலைமலையின்கண் சேர்ந்து அங்கு பழமை போல் அமர்ந்தருளி ஏழுவகையர் எனச் சிறந்து சொல்லப்படும் முனிவர்களை அங்கு வருமாறு தமது இதயத்தில் உன்னியருளினார்.

ஏழு வகையான முனிவர்: அத்திரி, வசிட்டர், ஆங்கீரசன், கௌதமன், சம தக்கினி, பரத்துவாசர், விசுவாமித்திரன். 1

நினைதலுங் கண்ணுதல் நிமல நேழ்பெரு
 முனிவரு மன்னதை முன்னி யுள்வெரீஇப்
 பனிவரு மெய்யொடு படர்ந்து வல்லையில்
 அனையனை இறைஞ்சினின் றறைதல் மேயினார்.

எம்பிரான் இவ்வாறு நினைத்தலும், ஏழு வகையான இம்முனிவர்கள் உணர்ந்தருளி உள்ளத்துள் பயமெய்தி நடுக்கம் கொள்கின்ற மேனியோடும் நடந்தருளி இறைவன் திருமுன்பு சென்றருளி யாவார்க்கும் கடவுளாகிய பெருமானை வணங்கி நின்று சொல்லியருள்கினார். 2

பங்கயன் மான்முதற் பகரும் பண்ணவர்
 உங்குன தேவலுக் குரிய ராயுற
 எங்களை யுன்னினை யாங்கள் செய்தவம்
 அங்கவர் தவத்தினு மதிகம் போலுமால்.

பெருமானே! பிரமன், நாராயணக் கடவுளர் முதல் யாவரும் தேவரீருடைய ஏவலுக்குரியராயிருக்க எங்களை நினைத்தருளினீர். ஆகையால் அடியேங்கள் செய்ததுவே அந்த பிரமதேவர் முதல் யாவரும் செய்த தவத்திலும் பார்க்க மேலாயது போலும். 3

எந்தையெம் பெருமநீ யெம்மை வம்மென
 முந்துறு கருணையின் முன்னிற் றுதலின்
 உய்ந்தனம் அடியரே முடைய தீப்பவஞ்
 சிந்தினம் இனியொரு தீதுண் டாகுமோ.

எந்தையே! எம்பெருமானே, தேவரீர் எம்மை வாருங்கள் சந்நிதி முன்பாக என நினைந்தருளினீர். இது தேவரீருடைய அநாதியாகிய கருணையாகும். அவ்வாறாக எங்களை நினைந்தருளியமையால் தேவரீர் சித்தத்து எம்மைக் கொண்டமையால் அடியேங்கள் உய்ந்தோம். அடியேமுடைய தீமை பயக்கும் பாவம் யாவும் சிந்தப்பெற்றோம். இதுவன்றி எமக்கு இனியும் ஒரு தீமை உண்டாகுமோ!

தந்தது உன்னைக் கொண்டது என் தன்னை (மாணிக்கவாசகர்) 4

ஒருதலை யைந்தொழி லுலப்பு ருவகை
புரிதரு பகவநம் புன்மை நீக்குவான்
கருணையொ டுன்னினை கடிதிற் செய்பணி
அருளுதி யென்றனர் ஆற்றும் நோன்பினோர்.

சர்வ உலகம் எங்குமாய் விரிந்து நின்று படைப்பவன், காப்பவன், அழிப்பவன்' மறைப்பவன், அருள்பவன் ஆகி, ஒருவனாகிய நீயே எங்கும் இருந்து அறியப்படாத ஐந்து தொழிலையும் இயற்றுவாய். எம் பகவானே! எமது அற்ப நிலைகளைக் கருணையோடு நீக்குவான்வேண்டி நினைந்தருளினீர்! விரைவாக நாம் செய்ய வேண்டிய பணி விடை யாதெனக் கூறியருள்வீராக என வேண்டினோர்கள் எஞ்ஞான்றும் தவத்தையே புரியும் இம் முனிவர்கள்.

5

அமலனம் முனிவர் மாற்றங் கேட்டலு மவரை நோக்கி
இமையமே லிறைவன் றன்பா லேகியே எமக்கிவ் வைகல்
உமைதனை வதுவை நீரா லுதவுவான் வினவி வல்லே
நமதுமுன் வம்மி னென்ற நன்றருள் புரிந்தா னன்றே

அவ்வாறாகிய நேரத்தில் எமது கடவுள் அம்முனிவருடைய வார்த்தையை கேட்டதும் அவர்களை நோக்கி இன்று நீர் இமயமலையில் சென்று அரசனைக் கண்டு எமக்கு இன்று உமையம்மையாரை திருமண முறையாக மலையரசன் கன்னிகாதானம் செய்து கொடுப்பானா எனக் கேட்டு அவன் கருத்தறிந்து எமது முன்வருவீராக என நல்லருளோடும் கூறியருளினார் எம்பகவான்.

6

நாயக னருளக் கேளா நன்றென இறைஞ்சி யேகி
ஏய்தொன் முனிவர் யாரும் இமையமே லிறைமுன் நண்ண
ஆயவன் மனைவி யோடு மடைந்தெதிர் கொண்டு தாழ்ந்து
நேயமொ டருச்சித் தேத்தி நின்றிது புகலு கின்றான்.

நாயகன் ஆகிய பெருமான் இவ்வகை அருள்செய்யக் கேட்ட அம்முனிவர் எழுவரும் நன்று எம் ஐயனே என வணங்கி கைலைமலையைவிட்டு, அந்த ஏழு முனிவரும் நீங்கியாவரும் கூடி இமயமலை அரசன்பால் வந்து சேர்தலும், அந் நேரத்து மலையரசன் முனிவர் வருகையைக் கேள்வியுற்றவனும் தனது மனைவியோடும் ஏழு முனிவரையும் அடைந்து வரவேற்று தாழ்ந்து வணங்கி உள்ளன்பால் அருச்சனை புரிந்து, வழிபாடு செய்து முன்னின்று இதைப் புகல்கின்றான்.

7

படியறு நுந்தாள் ஈண்டுப் படுதலால் இமைய மேருத்
தடவரை யதனில் தூய்தாய்த் தலைமையும் பெற்ற தன்றே
நெடியவென் பவமு மின்னே நீங்கின நீவி ரெல்லாம்
அடியனேன் றன்பால் வந்த நிமித்தமென் னறையு மென்றான்.

முனிவர் பெருமக்களே! பூமியில் பட்டாது செல்லும் இருடிகளாகிய உங்கள் பாதங்கள் இப்போது எமது மலையில் இங்குபடுதலால் இந்த இமயம் என்னும் மலையானது மகாமேருமலையிலும் பார்க்க தூய்மையானது மட்டுமன்றித் தலைமையும் பெற்றுக் கொண்டது. நீங்காது என்னைத் தொடருகின்ற பாவமும் இன்றோடு நீங்கியது.

நீவிரெல்லாரும் அடியேன்பால் வந்த நிமித்தம் யாது அதைச் சொல்லியருள் வீராக என வேண்டினான்.

8

அங்கது வினவு மெல்லை அருந்தவ ரகில மீன்ற
மங்கையை வதுவை செய்வான் மன்னுயிர்க் குயிராய் நின்ற
சங்கரன் நினைந்துன் னோடு சாற்றுதற் கெம்மை உய்த்தான்
இங்கிதெம் வரலா றென்ன இசைவுகொண் டிறைவன் சொல்வான்.

அவ்வாறு மலையரசன் கேட்கும் எல்லையில் அரிய தபோதனர்கள் சொல்வார்கள் அகில உலகமெல்லாம் ஈன்றருளிய மாதாவான உமை என்னும் கன்னியைத் திருமணம் செய்யுமாறு பொருந்திய பல உயிர்க்கும் உயிராகி நின்ற சங்கரன் நினைந்தருளி உன் னோடும் இந்த திருவார்த்தையைச் சொல்லுதற்கு எம்மைச் செலுத்தினான். இது தான் எங்களது வரவின் வரலாறாகும் என முனிவர்கள் கூறியருளலும் மலையரசன் உடன் இசைவாகி இதனைச் சொல்வான். 9

துன்னிய வுயிர்கள் யாவுந் தொல்லுல கனைத்து மீன்ற
கன்னிகை யுமையா டன்னைக் கடிமண முறையின் நல்கி
என்னையு மடிமையாக ஈசுவன் இறைவற் கென்ன
மன்னவன் அயலே நின்ற மனைவியீ துரைக்க லுற்றாள்.

பெருகிவளரும் உயிர் யாவையும், உலகம் யாவையும் ஈன்ற கன்னியாகிய எங்கள் உமையை எம்பிராற்கு நான் திருமண முறையால் கொடுப்பதோடு என்னை யும் எம்பிராற்கு அடியாகக் கொடுத்தருள்வேன் எனலும் பக்கராக இதனைக் கேட்டு நின்ற அவன் மனைவியர்கிய மேனை என்பாள் இதனைச் சொல்வாளாயினாள். 10

மலரயன் புதல்வன் தன்னோர் மடந்தையை மணத்தின் நல்க
அலைபுனற் சடிலத் தண்ணல் அவன்றலை கொண்டான் என்பர்
நிலைமையங் கதனை யுன்னி நெஞ்சக மஞ்ச மெங்கள்
குலமகள் தனைய வற்குக் கொடுத்திட லெவளோ வென்றாள்.

பிரம தேவரின் புதல்வனான தக்கன் என்பான் தன்னுடைய மகளாகிய தாட் சாயினி என்னும் பெண்ணைத் திருமணமுறையாகக் கொடுப்ப, அவளை ஏற்ற பின்பு அலைகின்ற திரைகொண்ட கங்கையாற்றைச் சடைமேல் உடைய பகவான் அத் தக்கன் என்பானின் தலையை வெட்டினார் எனச் சொல்வார்கள். இந்த நிலைமையை நினைக் கின்றபோது எனது நெஞ்சம் அஞ்சுகின்றது. ஆகவே எங்கள் குலக்கொழுந்தாகிய பெருமாட்டியை எப்படி இப்படியான ஒருவருக்கு நாம் கொடுக்கலாமென்று மேனை கூறினாள். 11

என்றலு மவளை நோக்கி எழுமுனி வோருஞ் சொல்வார்
ஒன்று நீ யிரங்கல் வாழி யொப்பிலா முதல்வன் செய்கை
நன்று தேர்ந் திலையால் தக்கன் நலத்தகும் அவியை மாற்றி
அன்றுதன் இகழ்த லாலே அவன்றலை முடிவு செய்தான்.

என்று மேனை கூறுதலும், ஏழு முனிவர்களும் அதனைக் கேட்டுச் சொல்வார்கள். பெண்ணே ஒன்றுக்கும் நீ ஏங்கிக் கவலைப்படாதே! நீ வாழ்வாய். ஈசன் தனக்கொரு வர் ஒப்பில்லாதவன், கருணையுடையவன், முதன்மையானவன். அவன் செய்கை முழுவதும் நீ உணர்ந்தாயில்லை. தக்கன் இறைவனுக்குக் கொடுபடவேண்டிய நல மான அவிப்பாகத்தை நீக்கிவிட்டு அவரை இகழ்ந்தான். அங்ஙனம் செய்தலாலே அந்த தக்கனுடைய தலையை ஈசன் முடிவுசெய்தார். 12

அடைந்துள்ளோர்க் கருளுமாறும் அல்லவர் தமக்குத் தண்டம்
படுத்துணை தெரிந்து கூட்டும் பான்மையும் பரமன் செய்கை
மடந்தையித் தன்மை யாரும் மனப்படுத் துணர்வ ரீதே
திடம்பட வுணர்தி வேறு சிந்தனை செய்யே லென்றார்.

தன்னை அடைந்தார்க்கு அருள் செய்தலும் அல்லாத கொடியர்களுக்கு ஏற்ற தண்டனையை தெரிந்து தண்டித்து அவர்களுக்கு இச்செயலைச் செய்வித்து அவர்களை அனுபவிக்க வைத்தலும் பரமனான பகவானின் செய்கையாகும். பெண்ணே! இச்செய்கையை யாவரும் தமது மனதிலே தெளிந்து கொள்வார்கள். இதுதான் உண்மையென நீ திடம்பட உணர்வாயாக. வேறு எதனையும் சிந்தியாதே என அம் முனிவர் கூறுவாராயினார்.

ஈசனை அடைந்தோர் தான் உய்வார், அல்லாதார் வினையின் பிரகாரம் தண்டிக்கப்படுவர். தக்கன் தனக்கு மேம்பாட்டை உதவிய பெருமானை நிந்தித்து இசுழ்ந்த படியால் தண்டிக்கப்பட்டான் என்பதை நீ உணர். என்றும் ஈசனையடைந்தார்க்கு வினைப்பெருக்கம் தேய்ந்து, அழிந்து, மாய்தலில் உய்வார்கள் எனவும் கூறினார். 13

இயலுறு முனிவோர்கள் இவைமொழி தலுமோரா
மயலறு வரையண்ணல் வாய்மையி தெனலோடும்
அயலுறு மனைமேனை யஞ்சினள் அமலன்றன்
செயலிது வுணராதே செப்பினன் இவையென்றே.

இயல்பான தபோதனர்களாகிய முனிவர் இவ்வாறு கூறுதலும் அதனைக்கேட்டு உணர்ந்த மயக்கமில்லாத மலையரசன் இது முழுவதும் உண்மையெனலோடும் அவன் பக்கராக நின்று மேனையென்பாள் கேட்டு ஐயையோ அறியாதே அருளுடைய பெருமானை நான் பொல்லாங்கும் உடையரோ என எண்ணினேனே! எனப் பெரிதும் பயந்து நான் முன்னர் இதை ஏன் இப்படிச் சொன்னேன் எனத் துயரமானான். 14

உண்ணலி வெடுமேனை உவர்மல ரடிதாமுஉப்
பெண்ணறி வெவையேனும் பேதமை வழியன்றே
அண்ணறன் அருணர்மை யணுவது மறிகில்லேன்
புண்ணிய முனிவீரென் புன்மொழி பொறுமென்றான்.

இவ்வாறு உள்ளம் நலிவாகி மேனை என்பாள் தம் முன்னால் இருந்தருளும் முனிவர்களது மலர்போலும் பாதங்களில் தாழ்ந்து பெருமக்களே! பெண்ணின் அறிவானது எப்போதும் பேதமை உடைய வழியில் தான் முன் செல்லும். அதே போல அண்ணலாகிய பெருமானின் அருள் தன்மையை யான் முன்பு ஒருபோதும் அறிந்திலேன். ஆகையால் புண்ணியமுடைய முனிவர்களே எனது புண்மையான வார்த்தைகளை பொறுத்தருள்வீராக என வேண்டினான். 15

பணிவுட னிவைமேனை பகர்தலும் அவடன்பாற்
கணிதமி லருள்செய்யக் காவல னதுகாணு
இணைதவிர் முனிவீர்காள் இவளுரை கருதன்மின்
மணமியல் இறையோனை வரமொழி குதிரென்றான்.

மிகப் பணிவோடு மேனை இந்த வார்த்தைகளைப் பேசுதலும் அப்போது அவளிடத்து முனிவர்கள் கணக்கில்லாத நல்ல அருள்நோக்கம் செய்ய, அதுபோது மலையரசன்

அதனைக் கண்டு சொல்கிறான். தனக்கென இணையற்ற முனிவர்களே! இவள் வார்த்தையில் நீங்கள் அக்கறை கொள்ளல் வேண்டாம். திருமணஞ் செய்யும் பொருட்டாக இங்கு எழுந்தருளும்படி இறைவனை வேண்டிச் சொல்லீராக என மொழிந்தான். 16

பனிபடு வரையண்ணல் பகர்மொழி யதுகளா
மனமிக மகிழ்வாகி மற்றவர் தமையங்கண்
இனிமையொ டுறநல்கி யெழுவரும் அவணீங்கித்
தனைநிகர் பிறிதில்லாத் தண்கயி லையில்வந்தார்.

குளிர்மை மிக்க பனி மூடிய மலையரசன் சொன்ன வார்த்தைகளை ஏழு முனிவர் களும் கேட்டுத் தங்களது மணம் மிகவும் மகிழ்வாகி அவர்கள் அங்கு மலையரசனை இனிமையோடும் பொருந்தி வாழுமாறு அவ்விடத்து நிறுத்திவிட்டு இமய மலையை விட்டு ஏழு முனிவரும் நீங்கி தனக்கு நிகர் பிறிதில்லாத குளிர்மை வாய்ந்ததும் தண்ணளி உடையதுமான கைலை மலையைச் சார்ந்தார்கள். 17

வந்தெழு முனிவோரும் மாநக ரிடைசாரா
நந்திகண் முறையுய்ப்ப நாதனை நணுகுற்றே
அந்தமில் அளியோடு மவனடி தொழுதேத்தி
எந்தையை இதுகேளென் றியாவது முரைசெய்தார்.

ஏழு முனிவரும் வந்து திருக்கைலை மலைமேல் உள்ள நகரினைச் சார்ந்து நந்தி யெம் பெருமான் முறையாக எம்பிரான் சந்திதி முன்பாகச் சேர்த்தருள நாதனாகிய பெருமானை நணுகுற்று முடிவில்லாது பெருகும் மகிழ்வோடும் திருவடி மலரினை தொழுது ஏத்தி எந்தைபிரானே இதைக் கேட்டருள்வீராக என யாவற்றையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். 18

வரையிசை யரசாள்வோன் மணவினை யிசைவெல்லாம்
உரைசெய வருள்செய்தே யும்பரின் முனிகாள்நீர்
புரிதரு செயலாற்றப் போகுதி ரெனலோடும்
அரனடி தொழுதேத்தி அவர்பதம் அணுகுற்றார்.

இமய மலையில் ஆள்பவனை மலையரசன் எம்பிராட்டியைத் திருமணம் செய் தற்கு இசைந்துள்ளான் எனும் வார்த்தையை எம்பிரானுக்கு உரைத்து அம்முனிவர் நின்றலும், அப்போது சிவபிரான் அவர்மேல் கிருபையான அருள் புரிந்து மேலாகிய பதங்களில் வாழும் முனிவர்களே! நீங்கள் புரியும் பணியைச் செய்யப் போவீர்களாக என்று எம்பெருமான் அருள் செய்தலோடும், அப்போது அவர்கள் சிவபிரான் திரு வடிகளை தொழுது வணங்கி, தங்கள் பதங்களில் சேர்ந்தார்கள். 19

எங்குறை தீர்ந்ததென் றெழுத வத்தருந்
தங்கடம் பதத்திடைத் தணப்பின் றெய்தினார்
இங்கிது நின்றிட இமைய மேலிறை
அங்கினிச் செய்தவா றறியக் கூறுவாம்.

எங்கள் குறை யாவும் நீங்கின என ஏழு தபோதனர்களும் தங்களது பதங்களிடை குறைவின்றி ஏகினார்கள். இங்கு இது நிற்ப, இமயமலை மேலிருக்கும் மலையரசனானவன் அங்கு திருமணத்தின் பொருட்டாக என்ன, என்ன செயல்களை மேற்கொண்டான் என்னும் செயல் முறையை யான் இங்கு இனி எடுத்துச் சொல்கிறேன். 20

மணம் பேச படலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவித்தம் 689

8. வரைபுனை படலம்

கண்ணுதல் உமைதவங் கண்டு நின்னையாம்
மண்ணவர் புகழ்வகை மணத்து மென்றதும்
விண்ணொழு முனிவரின் வினவி விட்டதும்
எண்ணினன் மகிழ்ந்தனன் இமையத் தண்ணலே.

நெற்றியில் கண்கொண்ட சிவபிரான் உமையம்மையாரின் தவத்தைக் கண்டு, உமையே! நின்னை யான் பூமியிலுள்ளார் யாரும் புகழும்படி திருமணம் செய்வோம் என்றதையும், விண்ணிலே வாழுகின்ற ஏழு முனிவர்களை திருமணத்தின் பொருட்டாகத் தன்னிடம் வினாவி வரும்படி விட்டதையும் எண்ணினான் மலையரசன். பெரிதும் அவன் உள்ளம் மகிழ்வாகிளுள். 1

கணிதமி லுயிரெலாங் கலந்து மற்றவை
உணர்வுதொ றிருந்தவற் கொருதன் கன்னியை
மணமுறை புரிதிறம் மதித்துத் தேவர்தம்
பணிபுரி தச்சனைப் பரிவொ டுன்னினான்.

கணக்கற்ற உயிர்கள் எல்லாம் கலந்து அவ்வுயிர் தோறும் இருந்தருள்கின்ற எம் பிரானுக்கு தனது ஒரு மகளாகிய கன்னிகையைத் திருமணம் செய்யும் திறத்தை எண்ணி மதித்து, அதற்காகப் பல செயல்களையும் செய்ய வேண்டிய முதற்கண் தேவர்களின் பணியைச் செய்கின்ற தேவதச்சனை தனது மனத்தில் நினைந்தான், 2

உன்னிய போதினி லும்பர் கம்மியன்
மன்னவன் எதிருற வந்து கைதொழு
தென்னைகொல் கருதினை யாது செய்பணி
அன்னதை மொழிகென அறைதல் மேயினான்.

இவ்வாறு மலையரசன் தேவதச்சனை நினைத்தபோது அவன் வந்து மலையரசன் முன்பாக நின்று கைகூப்பித்தொழுது அரசே! என்ன நினைந்துள்ளீர்? யாது நான் செய்ய வேண்டிய பணி என்பதை யெல்லாம் சொல்வாயாக என்றலும் மலையரசன் சொல்வானாயினான். 3

என்னையாள் கண்ணுத லிறைவற் கியான்பெறும்
அன்னையாம் உமைதனை யளிப்பன் இவ்வரைக்
கன்னிமா நகரெலாங் கவிஞ்சி றந்திடப்
பொன்னினொ டாமெனப் புனைதி யாலென்றான்.

என்னை ஆளுடய பெருமானாகிய சிவபிரானுக்கு யான் பெற்ற அன்னையாகிய உமையம்மையாரைத் திருமணம் செய்து கொடுப்பேன், ஆகவே இந்த மலையிடத்து உள்ள கன்னிமா நகர்கள் யாவும் பேரழகு பொலிந்து சிறந்து ஒளி விளங்கும்படி தேவ உலகுபோல் அழகுபடுத்துவாய் என மலையரசன் கூறினான். 4

அப்பொழு தத்தினில் அடுக்கன் மேலையோன்
செப்பிய வாசகஞ் செவிக்கொண் டுள்ளமேன்
மெய்ப்பெரு மகிழ்ச்சியை மேவி யந்நகர்
ஓப்பனை செய்திட வுன்னி னானரோ.

அவ்வாறாகிய நேரத்து மலைக்கெல்லாம் அரசன் சொல்லிய வார்த்தையைக் கேட்டு மகிழ்வாகி தேவ தச்சன் அளவு கடந்த அழிவற்ற அளவிலா ஆனந்தம் கொண்டு அந்த கன்னியாகிய உமையம்மை வீற்றிருந்தபடியால் கன்னிநகர் என்னும் நகரத்தை அலங்கரித்து ஒப்பனை கொள்ளத் தொடங்கினான். 5

நீடுறு தருநிரை நிமிசுங் கால்களாய்ப்
பாடுறு கழிகளாய்ப் பரம்பும் பல்பனை
மூடுறு அதன்மிசை முகில்க ளெங்கணும்
பீடுறு பந்தர்போற் பிறங்கும் வெற்பின்மேல்.

நீண்டு வளர்ந்தோங்கிய மரங்கள் நிமிர்ந்த பலகால்களாகவும் தூண்களாகவும் பக்கராகச் செறிந்த பல கொம்பர்கள் பாய்ச்சு மரங்களாகி அதன்மேலாக முகில்கள் படிதலினாலே நல்லதோர் பந்தர் போலும் காட்சி தரும் இமயம் என்னும் மலை இடத்து 6

மலையுறழ் கோபுர மன்றஞ் சூளிகை
நிலைகெழு செய்யதேர் நிழற்று மண்டபம்
பலவுடன் நறுமலர்ப் பந்தர் அன்னவை
தொலைவறும் ஆவணந் தோறும் நல்கினான்.

மலையை ஒத்த கோபுரங்கள், மன்றங்கள், சூளிகைகள், செப்பமாகிய நிலைகொண்ட தேர்கள் முதலியன தங்கும்படி நிழல் தரும் மண்டபங்கள், இவைபோலும் பல மண்டபங்களையும் வாசம் கமழும் பூம்பந்தர்கள் ஆகியன பலவற்றையும், பல பல விதியெல்லாம் பொருந்தும்படி உண்டு பண்ணி வைத்தான், 7

நீக்கமில் கதலிகை நெடிய கேதனம்
மேக்குயர் காவண மிசைத்தந் துள்ளிடை
ஆக்குறு கம்பல மணிசெய் தாயிடைத்
தூக்கினன் கவரியுஞ் சுடர்கொள் மாலையும்.

இடைவெளியின்றி நெருங்கிய துகிற் கொடிகளையும், நெடிய பெரிய கொடிகளையும் மேலே பொருந்தும்படியாக அழகான நடைப்பந்தர்களை அமைத்தான். அமைத்து அப்பந்தர் உள்ளே அழகிய வஸ்திரங்களாலாகிய மேற்கட்டியை (வெள்ளை கட்டல்) கட்டி அமைத்து அதன்மேல் நல்ல கவரிமாலைகளையும் ஒளிகொண்ட முத்துமாலைகளையும் தூக்கினான். 8

குரகத முகம்புரை குலைகள் தூங்கிய
மரகத வொளிபடு வாழை பூகநல்
நிரைகெழு தன்மையின் நிறுவிப் பூந்துணர்
விரைகெழு தோரணம் விசம்பின் நாற்றினான்.

குதிரையின் முகம்போன்று வடிவமைந்த வாழைக் குலைகள் தூங்கி மரகதப் பச்சை போலும் அழகிய வாழைகள், கமுக மரங்கள், ஆகியவற்றை நிரை நிரையான தன்மையில் அமைத்து நாட்டி பூவின் தாதுக்கள் பொலியவும் வாசனை விசும்படியும் ஆகிய தோரணங்களை மேலே தூக்கினான். 9

ஒண்ணிதி இயக்கர்கோ னுறையு ளானதும்
விண்ணவர் தொழுதிட வீற்றி ருந்திடும்
அண்ணறன் கோயிலு மாக வீதிகள்
எண்ணருந் திருவுற எழில்ப டுத்தினன்.

சிறந்த செல்வத்தினை உடைய குபேரனது மாளிகையும் தேவர்கள் தொழும்படியாக அரசனாக இருக்கின்ற இந்திரனுடைய உறையுளான மாளிகையும், இங்குதான் உள்ளனவோ இவ்வீதிகள் பக்கராக எனும்படி அழகிய மாளிகைகள் இருமருங்கும் பொருந்தும் வீதிகள் எண்ணற்ற சிறப்போடும் பொலிய உண்டு பண்ணினான். 10

ஒருபுறத் தினைஇனி யுமைக்கு நல்குவோன்
இருபுறத் தினும்வரு மெண்ணில் தேவருந்
தருபுறப் பொருளெலாஞ் சாரச் சாலைகள்
திரிபுறத் திரிபுறச் செய்த மைத்தனன்.

தமது ஒரு பாகத்தை இனி உமையம்மையாருக்குக் கொடுத்தருளும் சிவபிரான் மணவாளராக எழுந்தருளி இங்கு வரும்போது அவர் இரு புறமும் சூழ்ந்து வரும் எண்ணற்ற தேவரும் கொண்டுவருகின்ற காணிக்கைப் பொருள்கள் யாவற்றையும் அடக்கிவைக்குமாறு அழகியசாலைகளை வெவ்வேறுவகையாக அமையும்படி செய்துவைத்தான். அப்பொருள்களை வைப்பதற்கு பண்டகசாலைகளை வெவ்வேறு பொருள்களுக்கேற்ப அழகிய விதம் விதமான வடிவங்களில் செய்தான். 11

ஆயிரப் பத்தென அறையும் யோசனை
போயதோ ரளவையிற் புரிசை யொன்றினைக்
கோயிலி னொருபுடை குயிற்றிக் கோபுரம்
வாயில்கள் நான்கினு மரபின் நல்கினான்,

பதினாயிரம் யோசனை வரையும் நீண்ட பரப்புடையதாகிய ஓர் அளவிலே மலை யரசன் அரண்மனையின் ஓர் புறமாக ஓர் மதிலை நாட்டி அந்த மதிலிலே நான்கு திக்கிலும் நான்கு வாயிலைச் செய்து அங்கு சிற்ப நூன்முறைப்படி நான்கு பெரிய கோபுரங்களை அமைத்தான். 12

அங்கதன் நடுவுற அகன்ப ரப்பினின்
மங்கல மணஞ்செய வதுவைச் சாலையைச்
செங்கன கத்தினால் திகழச் செய்தனன்
கங்கையஞ் சடையினான் கயிலைக் கோயில்போல்.

அந்த மதில் எல்லையின் நடுவிலே பொருந்தும்படி மிக விசாலமாக அமையும் படியான பரப்பிலே மங்கலம் பொருந்தும்படி திருமணஞ் செய்யும்படியான திருக்கல்யாணமண்டபம் ஒன்றைச் செம்பொன்னினால் செய்தான். இதனைப் பார்த்தால் கங்கை நதியைச் சடைமீதணிந்தருளிய சிவபிரானின் கைலைகைக் கோயில்தான் இது என்று சொல்லும்படியாக. 13

சாலையின் நிலத்திடைச் சந்த மான்மதம்
மேலுறு நாவிநீர் விரவிப் பூசியே
கோலமென் மலர்கடுஉய்க் குறுகும் வானவர்க்
கேலுறு பலதவி சிருப்பச் செய்தனன்.

அத்திருமணச்சாலையின் நிலத்தின்கண்ணே சந்தனமும் கஸ்தூரியும் மேன்மை பொருந்திய புனுகும் இவற்றைப் பனிநீருடன் கலந்து மெழுகி அழகிய கோலமுடைய மிருதுவான பூக்களை அதன்மேல் தூவி அங்கு வரும் தேவர்களுக்கேற்ற பல சீம் மாசனங்களை அவர்கள் அமரும்படி வைத்தான். 14

வானவில் மணிமுகில் வனச மாமலர்
நீநிறம் விரிதரு நெய்தல் சண்பகம்
ஏனைய நிறங்களால் எண்ணில் வேதிகை
ஆனவை புரிந்தனன் அயனும் நாணவே.

இந்திரவிலும், கரிய மேகமும், அழகிய தாமரைப்பூவும், நீலநிறம் விரிந்து பொலியும் நெய்தல் பூவும், சண்பகப் பூவும் ஆகிய இப்பூக்களின் நிறங்களும் இன்னும் வேறு நிறங்களினாலுமாகிய எண்ணற்ற வேதிகைகளை செய்து வைத்தான்; இக்காரியங்களிலே மிகவும் திறமைசாலி எனும் பிரமதேவரும் பார்த்து நாணும்படியாக. 15

கண்ணடி பூந்தொடை கவரி பஃறுகின்
மண்ணீய செழுமணி மாலை தூங்குறப்
பண்ணுறு வித்தனன் பரமன் பால்வரும்
விண்ணவர் விழியெலாம் விருந்து கொள்ளவே.

கண்ணாடிகளையும், பூமாலைகளையும், வெண்சாமரைகளையும் பலவகையான வஸ்தி ரங்களினால் செய்த குஞ்சங்களையும், இயல்பான ஒளி பொருந்திய இரத்தினங்களினால் ஆகிய மாலைகளையும் தூக்கி செப்பனாக அமைத்தான். இந்த சோடனை வேலைப்பாடுகள் யாவும் சிவபிரானது பக்கத்தில் வருகின்ற தேவர்களுக்கு எல்லாம் விருந்தாகும்படியாக. 16

தேவரு முனிவருந் திருவ னார்களும்
பாவையின் உயிருறு பண்பி னாக்கியே
மேவரு கவரிதார் வீணை யேந்தியே
ஏவலர் தொழின்முறை இயற்ற நல்கினான்.

தேவர்களையும், முனிவர்களையும், மகா இலக்குமியைப் போன்ற பேரழகினை உடைய பெண்களையும் பாவை வடிவத்திலே செய்து அவைகள் உயிரோடு பொருந்தும் தன்மைபோல ஆக்கி இவைகள் யாவும் தங்கள் கைகளிலே கிடைத்தற்கரிய சாமரைகளையும் மாலைகளையும் வீணைகளையும் தாங்கியவாறு ஏவலார் செய்யும் தொழில் முறைபோல் சொன்னதை கேட்டதை செய்யும்படியாகவும் ஆக்கினான். 17

பெண்ணிய லாரெனப் பிறங்கும் பாவைகள்
தண்ணுமை முதலிய தாக்கித் தண்டியல்
பண்ணொடு களிநடம் பயிலு வித்தனன்
விண்ணவர் அரம்பையர் யாரும் வெஃகவே.

பெண்கள் வடிவங்கள்போல இயங்கும் பாவைகள் தங்கள் கைகளிலே மத்தளம் முதலிய மேளங்களைத்தாங்கி அடித்து யாழில் உண்டாகின்ற பண் ஓசையோடு ஆனந்த நடனம், பாடல் முதலியவற்றையும் புரியும்படி செய்துவைத்தான். உயிர்ப் பொருள் எனப்படும் இப்பாவைகளின் கூத்து முதலியனவற்றைப் பார்த்து தேவ நாட்டியப் பெண்களாகிய அரம்பை, திலோத்தமை முதலியோர் ஆசை கொள்ளும்படியாக. 18

நெருங்கிய கிளிமயில் நேமி தண்புரூப்
பொருங்கரி அரிபரி பொருநர் வானுளோர்
ஒருங்குடன் மணிகளா லோவி யப்பட்
அருங்கடி யிருக்கையுள் அமர நல்கினான்,

நெருக்கமாக செறிந்திருக்கும் கிளிகளை, மயிலை, சக்கரவாகப் பட்சிகளை, அழகிய குளிர்மையான புரூக்களை ஒன்றோடொன்று போர் செய்யும் தன்மையான யானைகளை, சிங்கங்களை, குதிரைகளை, கூத்தாடிகளை, தேவர்களை, இவையாவும் ஒன்று சேர்ந்து காட்சி தரும் சித்திரங்களாக நல்ல முத்து மணிகளினால் பதித்து திருக்கல்யாண மண்டபத்தை அமைத்தான். 19

குறைதவிர் நிலைமையாற் குயிற்றுஞ் சாலையுள்
நிறைதரு மிந்திர நீலத் தாலொரு
திறலரி யணையினைச் சிறப்பிற் செய்தனன்
இறைவனு மிறைவியும் இனிது மேவவே.

வேண்டிய வனப்புக்கள் சிறிதாயினும் குறைவில்லாத நிலைமையால் செய்து வைத்த திருக்கல்யாண மண்டபத்து சிவபிரானும் பார்வதி அம்மையும் இனிதே அமர்ந்திருக்கும்படியாக இந்திர நீலம் என்னும் இரத்தினத்தினால் ஓர் அழகிய, வலியைக்கொண்ட சிங்கங்கள் சுமக்கும் ஓர் சிம்மாசனத்தைச் சிறப்பாகச் செய்தான். 20

குண்டமும் வேதிகை வகையுங் கோதில்சீர்
மண்டல மானதும் வகுத்து வேள்விசெய்
பண்டம தானதும் படுத்திப் பண்ணவர்
எண்டொகை மங்கலம் இருத்தி னானரோ.

ஓம குண்டத்தையும், வேதிகையின் வகுப்புக்களையும் குற்றமற்ற சிறப்புப் பொருந்திய மண்டலங்களையும் இருக்கவேண்டிய இடங்களில் வகுத்து அமைத்து திருமணச் சடங்கிற்கு ஏற்ற பண்டங்களானவையும் உண்டாக்கி வருவித்து தேவர்களுடைய எட்டுவிதமான மங்கலப் பொருள்களையும் இருக்கவேண்டிய இடத்தில் அமைத்தான்.

ஓமகுண்டம் நடுவணாகவும் மற்றும் வேதிகைகள் சிறுக பெரிதாக வகைப்படுத்தி அமைத்தும், மண்டலங்கள் எனும் நவக்கிரக மண்டலங்களை அமைத்தும் ஓமச் சடங்கிற்கு வேண்டிய நெய் சமித்து, தருப்பை முதலிய பண்டங்களை அமைத்தும், தேவமங்கலப் பொருள்களான கண்ணாடி, இடபம், தீபம், யீவற்சம், இரட்டைச் சாமரை, சங்கு, சுவஸ்திகம், பூரணகும்பம் என்னும் எட்டு பொருள்களையும் எங்கெங்கு அவை வைக்கப்படவேண்டுமோ ஆங்காங்கே வைத்தான். 21

கண்டெறு கதிர்மதிக் காந்தங் காஞ்சனம்
ஒண்டுகிர் நித்தில மொளிறு வச்சிரம்
முண்டக வெயின்மணி முதல்வெ றுக்கையால்
மண்டப மெண்ணில மருங்கின் நல்கினான்,

கண்களை ஒளி மழுங்கச் செய்கின்ற சூரிய காந்தம், சந்திர காந்தம் என்னும் இரத்தினக் கற்களும், பொன்னும், ஒளிபொருந்திய பவளமும், முத்தும், பிரகாசிக்கின்ற வைர இரத்தினமும், பதுமராகம் என்னும் இரத்தினமும் முதலாகிய இரத்தினப் பொருட்களால் மண்டபங்கள் எண்ணற்றனவற்றை இத்திருக்கல்யாண மண்டபத்தின் பக்கராக அமைத்தான். 22

காவிக்கண் மலர்தரு கயங்க னோர்பல
ஓவறு முற்பல வோடை யோர்பல
பூவியல் வாரிசப் பொய்கை யோர்பல
வாவிக்க னோர்பல மருங்கில் ஆக்கினான்.

நீலோற்பல மலர்கள் மலரும் குளங்கள் பலவும், எக்காலத்திலும் தவறாது மலர்
கின்ற செங்கழுநீர் பூக்கள் மலரும் ஓடைகள் பலவும் தாமரைமலர் நிறைந்த தடா
கங்கள் பலவாகவும் நல்ல வேறு வேறு குளங்கள் பலவாகவும் அமைத்து வைத்
தான். 23

பாசடை மரகதம் பளிங்கு வச்சிரங்
காசறு நன்மணி கனக மன்னதால்
தேசறு நளிமலர் செறிந்த பூந்தடம்
வாசவன் கண்டுள மருளத் தந்தனன்.

மரகதப் பச்சை எனும் இரத்தினத்தால் பச்சை இலைகளையும், படிகம், வைரம்,
குற்றமற்ற மாணிக்கம், பொன் இவை ஆதியவற்றால் ஒளிபொருந்திய வடிவான
குளிர்ந்த பூவும் பொருந்திக் காணப்படும் குளங்கள் பலவற்றை இந்திர தேவனும்
கண்டு உள்ளம் ஆசைப்படும் வண்ணம் தேவஉலக குளங்களிலும் சிறந்து விளங்கச்
செய்தான். 24

கற்பகஞ் சந்தகில் கதவி பூகமே
பொற்புறு வருக்கைமாப் புன்னை யாதிய
பற்பல மணிகளாற் படுத்தி அன்னவை
நற்பயன் வழங்கவும் நல்கி னானரோ.

கற்பகவிருட்சமும், சந்தன மரமும், அகில் மரமும், வாழை மரமும், பொற்பு
மைந்த பலாமரமும், மாமரமும், புன்னை மரமும் ஆதியன பற்பல மணிகளினாலே
அமைத்து அவை யாவும் நல்ல காய் கனியாகிய தமது பொருட்களை காய்த்து பயன்
வழங்குகின்ற நிலையிலும் தேவதச்சன் ஆக்கினான். 25

இன்னவா றளப்பில இமைய வர்க்கெலாம்
முன்னுறு கம்மியன் முன்னிச் செய்தலும்
பொன்னியல் இமகிரிப் புரத்து மேவிய
மன்னவன் கண்டவை மகிழ்ச்சி எய்தினான்.

இன்னவாறு அளவுகடந்த பொருள்களை இமையவர்க்கு எல்லாம் முன்னவனான
தேவதச்சன் மனதால் நினைந்து உண்டாக்கலும், இந்தச் சிறப்பை எல்லாம் பொன்
மயமான இமயம் என்னும் மலையில் அரசாரும் தலைவனான மலையரசன் கண்டு அள
வற்ற மகிழ்ச்சி எய்தினான். 26

சீதரன் அயன்முதற் றேவர் மாத்தொகை
மாதவ முனிவரர் மடந்தை மாரொடு
காதலின் உமைமணங் காண வந்திடத்
தூதரை யெங்கணுந் தூண்டி னுனரோ.

இவ்வாறு கலியாணக் கோலத்திற்காக மலைநகரை மிகவும் அழகு பொலியும்படி சிறப்பித்திருக்கும் தேவதச்சன் செயலைக்கண்டு மகிழ்வாகிய மலையரசன் இப்பால் தங்கள் மனைவிமாரோடு காதலோடும் உமையம்மையார் திருமணத்தைக் காணவரும்படி விஷ்ணுமூர்த்தி பிரமதேவர் முதலாகவுள்ள தேவர் தொகையையும் மாபெரும் தவம் செய்யும் முனிவர் தொகையையும் அழைக்கும்படியாக எல்லாரிடத்தும் எப்பக்கராகவும் தூதுவரைத் தூண்டினான்.

27

ஓற்றர்தம் முரைதெரிந் தும்பர் யாவருங்
குற்றமில் முனிவருங் குன்ற வில்லினால்
பற்றவர் புரமடு பரமற் போற்றியே
மற்றவன் றன்னொடு வருது மென்றனர்.

தூதுவர் சென்று இவ்வாறு யாவருக்கும் எடுத்து மொழிதலும் அதைத் தெரிந்துகொண்ட தேவர்கள் யாவரும் குற்றமில்லாத முனிவர்யாவரும் தூதுவரைப் பார்த்து நீங்கள் மலையரசனிடம் நாம் எல்லாம் பகைவராகிய முப்புரத்து அசுரரின் புரங்களை மேருமலை என்னும் வில்லால் எரித்தருளிய சிவபிரானை கைலைமலைமேல் சென்று சேர்ந்து அவரைப் போற்றி செய்து அவரோடும் இமயத்திற்கு வருகின்றோம் என்பதை அறிவியுங்கள் என்றார்கள்.

28

வெற்றிகொள் வயப்புலி மிசையு யர்த்திடுங்
கொற்றவை யாமனை குழீஇய காளிகள்
சுற்றறும் எழுநதி இமையத் தொல்கிரி
உற்றனர் தொழுதனர் உமைமுன் நண்ணினார்.

வெற்றி பொருந்திய சிங்கக்கொடியை மேலுயர்த்திய தூர்க்காதேவியும், யாமனை யும், கூட்டமாகிய காளிகளும் சூழ்ந்து உலாவுகின்ற ஏழு ஆறுகளான கங்கை, யமுனை, சரசுவதி, நருமதை, காவேரி, குமரி, கோதாவரி ஆகியன தெய்வப்பெண் வடிவங்கொண்டு இமயம் என்னும் மலையில் கைகள் கூப்பியபடியே வந்து அம்மையாரைத் தொழுது எம்பிராட்டி திருமுன் நண்ணினார்கள்.

29

செந்திரு நாமகள் சீர்பெ றுஞ்சசி
பந்தமில் தாபத பன்னி யாயுளார்
அந்தமில் அணங்கினர் யாரு மவ்வரை
வந்தனர் அவரவர் மகிழ்நர் ஏவலால்.

மகாலெட்சுமி, சரசுவதி, சிறப்புப்பெறும் இந்திராணி, பந்தங்களின் நீங்கிய முனிவர்கள் பத்தினிகளும் ஆகிய இவர்கள் கணக்கற்றவர்களாய் பேரழகு உடைய ராய் யாவரும் அந்த இமயமலைமேல் வந்தார்கள் தங்களது கணவன்மாரின் ஏவல்படி.

30

பங்கய மிசைவரு பாவை யேமுதல்
நங்கையர் யாவரும் நற்ற வத்தினால்
அங்கநொந் துறைதரும் அம்மை தாடொழா
மங்கல வதுவையின் வனப்புச் செய்தனர்.

தாமரை மலர்மேல் வரும் மகாலட்சுமி முதல் சகல தேவப் பெண்கள் யாவரும் கூடி நல்ல தவத்தைச் செய்ததினாலே தனது உடல்வாடி நொந்துபோய் இருக்கும் எம்பெருமாட்டி பாதங்களை அன்போடுவணங்கி அவருக்கு மங்கலம் நிறையும் திருமணக் கோலத்திற்கேற்கும் வனப்புகள் யாவற்றையும் செய்தனர்.

31

நெறிதரு தவத்துரு நீக்கிக் காமருக்
குறையுள் தாகிய உமைதன் மெய்யினைக்
குறைதவிர் நிலைமையிற் கோலஞ் செய்தனர்
இறைவனை வழிபடும் இயல்பி னாரென.

அழகுக்கு ஓர் உறைவிடம் ஆகிய உமையம்மையாரின் நெறியினை தரும் தவக் கோலத்தை நீக்கி அவரின் உடம்பினை குறையாவும் நீங்கிய நிலைமையில் அழகான பெண்கோலமாக அமையும்படி சிறப்புச்செய்து அலங்கரித்தனர். இச்செயல் அவர்கள் புரியுங்கால் எல்லாம் வல்ல ஈசனை வழிபாடு செய்வாரைப் போலவே பிராட்டியை அலங்கரித்தனர். பிராட்டியை அலங்கரித்தலானது சிவ வழிபாடு செய்வார் போலாயிற்று. தேவமாதர்கள் பார்வதி அம்மையாரது தவக்கோலத்தை நீக்கி மங்கல அபிஷேகம் செய்து கூந்தல் ஒற்றி பட்டாடை அணிந்து தலைக்கோலம் முதல் பல ஆபரணங்களை அணிந்து பின்னர் எம்பிராட்டியின் இயற்கை அழகுடைய வடிவத்திற்கு மேலும் அழகுபடுத்திய தமது செயல் நிறைவைக்கண்டு பணிந்தார்கள்.

32

மேதகு பொலஞ்சுடர் மேரு மந்தரம்
ஆதிய வாகிய அலகில் சுற்றமும்
ஓதருங் கடல்களும் உரக வேந்தரும்
மாதிர யானையும் பிறவும் வந்தவே.

உயர்ச்சி பொருந்திய பொன் ஓளியுடைய மேருமலை, மந்தரமலை ஆகிய அளவு கடந்த இமயமலையும் சுற்றங்களும் சொல்லுதற்கரிய சமுத்திரங்களும் நாக அரசர்களும் திக்கு யானைகளும் ஏனையவைகளும் எம்பிராட்டியின் திருமணக் காட்சியின் பொருட்டு அங்கு வந்தன.

33

ஈங்கிது காலை தன்னில் இமகிரி புரக்கு மன்னன்
பாங்குறு தமர்க னோடும் பரிவொடுஞ் சென்று வெள்ளி
ஓங்கலில் நந்தி யுய்ப்ப உயிர்க்குயி ரான அண்ணல்
பூங்கழல் வணங்கி நின்றாங் கிணையன புகல லுற்றான்.

இச்சமயத்தில் இமயமலையை அரசாளுகின்ற மலையரசன் தனக்கு உரிமையான சுற்றத்தாரோடு கைலைமலைமேல் போய் அங்கு திருநந்திதேவர் அவனை உள்ளே விடு தற்கு சிவபிரானுடைய அருளைப் பெற்று உட்செல்லுமாறுவிட ஆன்மாக்களாகிய அனைத்திற்கும் பரமான்மாவாய் நீக்கமற நிறைகின்ற பெருமான் பூங்கழலடியில் வணங்கி முன்நின்று இதனை மலையரசன் எடுத்துச் சொல்வான். 34

ஆதியி னுலக மெல்லா மளித்தடு மன்னை தன்னைக்
காதலின் வதுவை செய்யக் கருதினை கணித நூலோர்
ஓதுபங் குனியின் திங்கள் உத்தரம் இன்றே யாகும்
ஈதுநன் முகூர்த்தம் எந்தாய் இமையமேல் வருதி யென்றான்.

ஆதியில் உலகமெல்லாம் தந்தருளிய தாயாகிய பார்ப்பதியம்மையைக் காதலாகித் திருமணம் செய்யத் தேவரீர் திருவுள்ளம் கொண்டார். அவ்வாறு திருமணத்திற்கு கணிதநூலோர்களாகிய சோதிடர்களால் திறம்பாடு உடைமுகூர்த்தம் இதுதான் என சொல்லப்படும் பங்குளி மாசத்து உத்தர நட்சத்திரம் இன்றேயாகும். இது நல்ல முகூர்த்தம். எந்தை பிரானே! இமயமலை மேல் பிராட்டியைத் திருமணம் செய்யும் பொருட்டு எழுந்தருளி வருவீராக என வேண்டினான். 35

அல்லுறழ் கண்டத் தெந்தை யரசனைநோக்கி யின்னே
எல்லையில் கணங்கள் சூழ இமையமேல் வருதும் முன்னஞ்
செல்லுதி யென்ற லோடுந் திருவடி வணங்கிப் போற்றி
வல்லையின் மீண்டு போய்த்தன் வளநகர் இருக்கை புக்கான்.

அப்போது நஞ்சைக் கண்டத்திலே தரித்த எந்தை பெருமான் மலையரசனை நோக்கி, மலையரசனே! இப்பொழுதே எல்லை காணமுடியாத பூதகணங்கள் சூழும்படியாக யாம் இமயமலையில் வருவோம். நீ முன்னாகச் செல்வாயாக என்று கூறியருளலோடும் மலையரசன் எம்பிரான் திருவடி மலர்களை வணங்கிப் போற்றிசெய்து அதி விரைவாக இருப்பிடமான இமயத்தைச் சார்ந்த வளம்பொருந்திய நகருக்குச் சென்றான். 36

வரைபுனை படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-725.

9. கணங்கள் செல் படலம்

அந்த வேலையிற் கயிலையில் எம்பிரா னருளால்
நந்தி தேவரை விளித்துநம் மணச் செயல் நாட
முந்து சீருடை யுருத்திர கணங்கள்மான் முதலோர்
இந்தி ராதியர் யாரையுந் தருதியென் றிசைத்தான்.

அந்த வேளையில் கைலைமலையில் வீற்றிருந்தருளும் எம்பெருமான் நந்திதேவரை அருளால் அழைத்து நோக்கி நம்முடைய திருமணச்செயலை நாடித் தரிசிக்க முந்திய சீருடைய உருத்திர கணங்களையும் விஷ்ணு மூர்த்தி பிரமன் முதல் இந்திராதியர் யாவரையும் இங்கு வரவழைத்து தந்திடுவாயாக என இசைத்தார். 1

இன்ன லின்பமின் ருகிய பரமன்சு துரைப்ப
நன்ன யப்புட னிசைந்துபின் நந்தியெம் பெருமான்
அன்னர் யாவரும் மணப்பொருட் டுற்றிட அகத்துள்
உன்னல் செய்தனன் அவரெலா மவ்வகை யுணர்ந்தார்.

இன்பம் துன்பம் ஆகிய எவையும் தனக்கில்லாத பகவான் சதை உரைப்ப நந்தி தேவர் நல்ல நயமான உள்ளத்தோடும் இசைவுகொண்டு அங்கு யாவரும் திருமணம் தரிசிக்கும்பொருட்டாக கைலைமலை சேரும்படி தமது உள்ளத்து நினைந்தருளிஞர். அவ்வாறு நந்தியெம்பெருமான் நினைந்தருளுதலும் அந்த உருத்திரமூர்த்திகள் முதல் விஷ்ணுமூர்த்தி பிரமன் முதல் இந்திராதியர் யாவரும் நந்தியெம்பெருமான் தம்மை நினைந்தமையை தாங்கள் உணர்ந்தனர். 2

உலக முய்ந்திட வெம்பிரான் மணம் புரியுண்டை
புலன தாதலும் அவனருண் முறையினைப் போற்றி
மலியும் விம்மிதம் பத்திமை பெருமிதம் மகிழ்ச்சி
பலவும் உந்திடக் கயிலையை முன்னியே படர்வார்.

உலகம் உய்ந்திடும்படி எம்பெருமான் திருமணம் புரியும் உண்மை தமது உள் ளப் புலன்களில் தெளிவாகுதலும் ஈசன் அருண்முறையை நினைந்து போற்றிசெய்து உள்ளத்து விம்மித நீரராகி பத்திமைகொண்டு தங்களையும் அழைத்தமைக்காகப் பெரு மிதங்கொண்டு மகிழ்வான பல மேம்பாடு நிலைகள் பெருகி அவர்களை மேற்செல்லு மாறு தூண்ட யாவரும் கைலையையே எண்ணியவாறு மெதுவாக வந்து சேர்வா ராயினர். 3

பாலத் தீப்பொழி விழியுடைப் பஞ்சவத் திரனே
மூலத் தீப்புரை விடைப்பெருங் கேதுவே முதலாஞ்
சூலத் தீக்கரத் தாயிர கோடியோர் சூழக்
காலத் தீப்பெயர் உருத்திரன் வந்தனன் கடிதில்.

அக்கினிப் பொறியைச் சிந்துகின்ற நெற்றிக் கண்ணுடைய பஞ்சவத்திரன் எனும் உருத்திரனும் வடவாமுகாக்கினியை ஓத்த பெரிய இடபகேது எனும் உருத்திர மூர்த்தி யும் முதலாகச் சொல்லப்படுகின்ற கொடிய சூலப்படையை கையிலே ஏந்திய ஆயிரங் கோடி உருத்திரர் தம்மைச் சூழும்படியாக காலாக்கினி உருத்திரமூர்த்தி அதிவிரை வாக கைலைமலையில் வந்தான். 4

சுழல லுற்றிடு சூறையும் வடவையுந் தொலைய
முழுது யிர்த்தொகை அலமர வுயிர்க்குமொய்யம் புடையோர்
எழுப திற்றிரு கோடிபா ரிடத்தொகை யீண்ட
மழுவ லத்தின னாயகூர் மாண்டனும் வந்தான்.

சுழன்று அடித்து வீசும் சூறவளிக்காற்றும் வடவாமுகாக்கினியும் தொலையவும் உலகில் உள்ள முழு உயிர்த்தொகையும் அலமந்து ஏங்க மூச்சுவிடும் வலியுடைய நூற்றி நூற்பது கோடி பூதங்கள் தன்னைச் சூழ மழுவாயுதத்தை வலக்கையிலேந்திய கூர் மாண்ட உருத்திர மூர்த்தியும் வந்தான். 5

நீடு பாதலத் துறைபவர் நெற்றியங் கண்ணர்
பீடு தங்கிய பல்வகை நிறத்தவர் பெரியர்
கோடி கோடியா முருத்திர கணத்தவர் குழுவோடு
ஆட கேசு முருத்திரன் கயிலையில் அடைந்தான்.

நெடிய பாதாளத்து உலகில் வசிப்பவர்களும், நெற்றியில் கண் உடையவரும், பெருமை தங்கிய பல நிறத்தை உடையவரும், பெரிய வடிவினை உடையரும் ஆகிய கோடியாம் உருத்திர கணங்கள் சூழ்ந்து வரும்படி ஆடகேசன் என்னும் பெயருடைய உருத்திரமூர்த்தி கைலைமலையை அடைந்தான். 6

கோர மிக்குயர் நூறுபத் தாயிர கோடி
சார தத்தொகை சூழ்தரச் சதுர்முகன் முதலோர்
ஆரு மச்சுறச் சரபமாய் வந்தருள் புரிந்த
வீர பத்திர வுருத்திரன் வந்தனன் விரைவில்.

கோரம் மிக்கதாய உக்கிரம் கொண்ட சிறந்த பத்து இலக்கம் கோடி பூத கணங்கள் சூழும்படியாக பிரமதேவன் முதலோர் யாரும் அஞ்சும்படியாக முன்னொரு கால் சரபப் பட்சி வடிவு கொண்டுவந்து தேவர்கட்கு அருள் புரிந்த வீரபத்திர உருத்திர மூர்த்தியும் விரைவாக வந்தருளினார். 7

விண்டு காங்குறு முலகுயிர் முழுதுமோர் விரலிற்
கொண்டு தாங்குறு குறட்படை கோடிநூ றீண்டப்
பண்டு தாங்கலந் தரியரன் இருவரும் பயந்த
செண்டு தாங்குகைம் மேலையோன் மால்வரை சென்றான்.

விஷ்ணு மூர்த்தியினால் பரிபாலிக்கப்படுகின்ற உலகு உயிர் முழுவதையும் ஒரு விரலிலே ஏந்திக்கொண்டு தாங்கும்படியான குறள் வடிவினையுடைய பூத கணங்கள் நூறுகோடி சூழ்ந்து வர முன்பொருநாள் சிவபிரானும், மோகினி வடிவுகொண்ட விஷ்ணு மூர்த்தியும் கலந்த போது தோன்றிய அரிகர புத்திரன் என்னும் ஐயனரும் செண்டினை கையிலே ஏந்தியபடியாக சிவபிரானது கைலைமலை சேர்ந்தார். 8

முந்தை நான்முகன் விதிபெறான் மயங்கலும் முக்கட்
டந்தை யேவலால் ஆங்கவன் நெற்றியந் தலத்தின்
வந்து தோன்றிநல் லருள் செய்து வாலுணர் வளித்த
ஐந்து மாறுமா முருத்திரர் தாமும்வந் தடைந்தார்.

முன்னாள் ஒரு பிரமன் தனது படைப்பு சரிவராது மயங்கலும் அவரது துயர நிலை நீங்கும்படி தந்தையாகிய சிவபிரான் ஏவலால் பிரமதேவரின் நெற்றித் தலத்திலே தோன்றி அவருக்கு படைப்பு கூடுமாறு அருள் செய்து அப்பிரமனுக்கு நல்லுணர்வு கொடுத்த பதினொரு உருத்திரரும் கைலையில் வந்தார். 9

இத்தி றத்தரா முருத்திரர் அல்லதை யேனை
மெத்து பல்புவ னங்களு மளித்தவண் மேவி
நித்தன் அன்புறும் உருத்திர கணங்களும் நெறிசேர்
புத்தி யட்டக முதல்வரும் வந்தனர் பொருப்பில்.

இத்திறத்தவாகிய உருத்திரர்களல்லாது ஏனைய அநேக உலகங்களை காவல் பூண்டு அங்கு பொருந்தி இரட்சிக்கின்ற நித்தராகிய சிவபிரான் அன்புகின்ற உருத்திர மூர்த்திகளும் நெறி சேர்ந்து ஒழுகுகின்ற புத்தி அட்டக முதல்வர் ஆகும் எட்டு உருத்திர மூர்த்திகளும் வந்தனர்.

புத்தி அட்டக முதல்வரானவர்கள்: புத்தி தத்துவத்திலுள்ள சூக்கும புவனங்கள் எனும் பைசாசம், இராட்சசம், யாஷ்சம், காந்தருவம், மகேந்திரம், செளமியம், பிராசேசுவரம், பிராமம் எனும் எட்டுப் புவனங்களாம். இவர்கள் பெயர்கள்: அநந்தன், சூர்மன், சிவோத்தமன், ஏகநேத்திரன், ஏகருத்திரன், திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டன், சிகண்டி என்பவர்கள்.

அநாசிருதை முதல் காலாக்கினி ஈருக உள்ள இருநூற்றி இருபத்தி நான்கு புவனங்களுள் முன்சொல்லப்பட்ட உருத்திரமூர்த்தி ஒழிந்த மற்றையோர் எல்லாரும் வந்தார்கள். 10

தொட்ட தென்கடல் யாவையுந் துகளினால் தூர்க்கும்
எட்டு நூறெனுங் கோடிபா ரிடத்தொகை யீண்டக்
கட்டு செஞ்சடைப் பவர்முத லாகவே கழறும்
அட்ட மூர்த்திகள் தாங்களும் ஒருங்குடன் அடைந்தார்.

சகரால் தோண்டப்பட்ட தெள்ளிய சமுத்திரங்கள் யாவற்றையும் தமது கால் தூசினால் அடைத்து மூடிவிடுகின்ற எண்ணூறு கோடி பூதங்கள் சூழ கட்டப்பட்ட சிவந்த சடையை உடைய பவன், சருவன், ஈசானன், பசுபதி, பீமன், மகாதேவன், உக்கிரன், உருத்திரன், எனும் எட்டு மூர்த்திகளும் ஒருங்குசேர உடன்வந்தார்கள். 11

ஏறு கொண்டிடு தெழிப்பினர் எம்பிரான் விழிநீர்
நூறு கொண்டுள கலத்தொடு பொடிபுனை நலத்தோர்
நூறு கொண்டிடு கோடிபூ தத்தொடு நொடிப்பின்
வீறு கொண்டகுண் டோதரன் போந்தனன் வெற்பில்.

இடி இடித்தாற்போல சத்தமிடுகின்றவர்களும் எம்பிரானுடைய திருவிழியின் நிகரானது என்னும் பெருமை உடைய உருத்திராக்கத்தையும் திருநீற்றையும் அணிகின்ற நலம் உடையவரும் ஆகிய நூறுகோடி என்னும் தொகைப்பட்ட பூதத்தொகையோடு வீறு கொண்ட குண்டோதரன் என்னும் பூத சேனாதிபதியும் கைலை மலைமேல் வந்தான்.

உருத்திராக்க வரலாறு: முன்னொரு காலத்தில் இரும்பு, பொன், வெள்ளி என்னும் மதில் கொண்டு அந்தரத்துத் திரிந்து தேவர்களைத் துன்புறுத்துகிறார்கள் மூன்று அசுரர்கள். ஆனால் அசுரர்கள் மூவரும் சிவபிரானிடத்து அன்புடையவர்கள். அசுர

ரால் இருக்கண்பட்ட தேவர்கள் சிவபிரானை சரண் அடைந்து அந்த அகரரைச் சங்கரிக்கும்படி வேண்ட அப்போது எம்பிரான் அடைக்கலம் புகுந்தோரைக் காத்தல் வேண்டும். ஆனால் நம்மேல் அன்புவைத்த அகரரைக் கொல்லுதலும் தவறாகும் எனத் திருவுளத்து எண்ணி மௌனமாகி ஆயிரந்தேவ வருஷம்காலும் தமது மூன்று திருக்கண்களையும் மலர்த்தியபடி விழித்திருப்ப அப்போது எம்பிரான் திருக்கண்ணினின்றும் கண்ணீர் பெருகியது, அந்த நீரிலிருந்து உருத்திராக்க மணிகள் தோன்றின. ஆகவே அவைகள் இறைவன் கருணைக்கு அடையாளமானவை. உருத்திராக்கத்தை அடையாளம் எனவும் பெரியோர்கள் சொல்வர்.

13

அண்டம் யாவையும் உயிர்த்தொகை யனைத்தையும் அழித்துப் பண்டு போலவே தந்திட வல்லதோர் பரிசு
கொண்ட சாரதர் நூற்றிரு கோடியோர் குழுமக்
கண்ட கன்னனும் பிளாகியும் வந்தனர் கயிலை.

அண்டங்கள் யாவற்றையும் உயிர்த்தொகை அனைத்தினையும் அழித்து பின்னர் முன்போலவே படைத்து உண்டாக்க வல்லதோர் அருள் தன்மைகொண்ட இருநூறு கோடி பூதங்கள் குழுமிக்கூடிவர, கண்ட கன்னன், பிளாகி என்கின்ற பூதசேனாதிபதியரும் வந்தனர் கயிலையில்.

13

ஆன னங்களோ ராயிரம் இராயிரம் அங்கை
மேனி வந்தபொன் மால்வரை புரைநிற மேலித்
தானை வீரர் நூற்றைம்பது கோடியோர் சாரப்
பானு கம்பனாந் தலைவன்ஒண் கயிலையிற் படர்ந்தான்.

ஆயிரம் முகங்களையும் அழகிய இரண்டாயிரங் கைகளையும் உடையவனாய் மேலே வளர்ந்து ஓங்கிய பொன்மலையை ஒத்த நிறம் மேவிக்கொண்டு பூதசேனாவீரர் நூற்றி ஐம்பது கோடியோர் குழும்படியாக பானுகம்பன் என்னும் பூதசேனாதிபதியும் கயிலையில் எம்பிரானைத் தியானித்தவாறு வந்தான்.

14

தங்கள் சீர்த்தியே மதித்திடு கடவுளர் தலையும்
பங்கி யாகிய கேசமும் படைகளும் பறித்துத்
துங்க மெய்திய கணங்கள் பல் கோடியோர் குழச்
சங்கு கன்னன்வந் திறுத்தனன் தடவரை தன்னில்.

தங்கள் சிறப்பையே மதிக்கும் கடவுளர்களையும் அவரின் தலைமீதுள்ள உயிரினையும் கையிலுள்ள படைகளையும் பறித்து அதனால் உயர்ச்சியைப் பெற்ற பலகோடி பூதகணங்கள் சூழ்ந்து வரும்படியாக சங்கு கன்னன் என்னும் பூதசேனாதிபதியும் வந்தனன் திருக்கைலாசமலைமேல்.

15

காள கண்டனாந் தண்டியும் நீலனுங் கரனும்
வாள்வ யம்பெறு விச்சுவ மாலியும் மற்றும்
ஆளி மொய்ம்பின ராயபல் பூதரும் அனைத்தம்
நீளி ருங்கடற் றுனையோ டனைந்தனர் நெறியால்.

காளகண்டன், தண்டி, நீலன், கரன், வாட்போரில் வெற்றி கொண்ட விச்சுவ மாலி ஆகியவரும் சிங்கவலியை உடையவரும், பருத்ததோள் கொண்ட பல பூதரும் அவரவரோடு அந்தமாகிய பெரிய நீண்ட கடல்போன்ற பூதசேனையோடும் வந்தனர் நெறியாகக் கைலைமலைமேல்.

16

கூற்றின் மொய்ம்பினைக் கடந்திடு சாரதக் குழுவோர்
நூற்று முப்பது கோடியோர் சூழ்ந்திட நொய்தின்
மாற்ற லார்புரம் அட்டவன் தாளினை வழிபட்
டேற்ற மிக்கஈ சானன்அக் கயிலையில் இறுத்தான்.

இயமதேவனுடைய வலிமையையும் வென்றிட வல்ல பூதங்கள் நூற்றிமுப்பது கோடியோர் சூழ்ந்திடும்படி விரைவாக வழிக்கொண்டு பகைவர்களது முப்புரங்களை யும் அழித்த சிவபிரான் திருவடி வழிபட்டவாறு ஏற்றம் மிக்க ஈசான உருத்திர மூர்த்தியும் கையிலைமையில் வந்து சேர்ந்தருளினான். 17

எகின மாகிய மால்அயன் வாசவன் இமையோர்
புகலு மாதிரங் காவலர் கதிர்மதி புறக்கோள்
மிகைய தாரகை அன்னைகள் வகக்கள்வே றுள்ளார்
மகிழும் விஞ்சையர் முனிவரர் யாவரும் வந்தார்.

முன்பு ஒருகால் வேதங்களை வெளிப்படுத்தற்பொருட்டு அன்னப்பட்டி உருவு கொண்ட விஷ்ணுமூர்த்தியும், பிரமதேவரும், இந்திர தேவனும், தேவர்களும் எவ ராலும் கூறப்படுகின்ற எட்டு திக்குப்பாலகர்கள் ஆகிய இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, ஈசானன் என்பவரும் சூரியனும் சந்திரனும் செவ்வாய் புதன், சுக்கிரன், வியாழன், சனி முதலிய கிரகங்களும் மேன்மையுடைய அசுவினி, பரணி, கார்த்திகை முதல் இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களும் பிராமி, மகேஸ்வரி, கௌமாரி, வைஷ்ணவி, வராகி, இந்திராணி, சாமுண்டி, எனும் ஏழு மாதர்களும், அனலன், அனிலன், ஆபச்சைவன், சோமன், தரண், துருபன், பிரத்தியூசன், பிர பாசன் எனும் எட்டு வகக்களும் ஆகிய யாவரும் வந்தார். 18

வாலி தாகிய மறைகள்ஆ கமங்கள்மந் திரங்கள்
ஞால மாதிய பூதங்கள் உலகங்கள் நகர்கள்
கால மானவை ஏனைய பொருளெலாங் கடவுட்
கோல மெய்திவந் திறுத்தன கயிலையிற் குறுகி.

தாய்மையினையுடைய நான்கு வேதங்கள் தேவ வடிவாயும், இருபத்தெட்டு ஆக மங்களும், ஏழு கோடி எனும் மந்திரங்களும், பூமியும், நீரும், காற்றும், ஆகாயமும் ஆகிய பூதங்களும் மேல் ஏழு, கீழ் ஏழு எனச் சொல்லப்படும் பதினாறு உலகங்களும் உலகங்களில் உள்ள நகரங்களும், காலங்களும் பிற பொருள்களும் ஆகிய எல்லாம் தேவவடிவங்களைக் கொண்டு திருக்கயிலாச மலையில் அணுகி வந்து தங்கின. 19 காலம் என்பது:—வருடம், அயனம், சட்சம், மாசம், பருவம் முதலியன.

இந்த வாற்றினுற் கயிலையில் யாவரும் யாவும்
வந்த தன்மையை நோக்கியே ஆற்றவு மகிழ்ந்து
நந்தி யுள்புகுந் தமலனுக் கித்திறம் நவில
முந்தை அன்னவர் யாரையுந் தருகென மொழிந்தான்.

திருக்கைலாச மலையில் உயிர்ப்பொருளாகிய உருத்திரமூர்த்தி முதல் யாவரும் சடப்பொருட்கள் எனும் வேதங்கள், காலங்கள் ஆகிய எல்லா உயர்திணைப் பொருட் களும், அஃறிணைப் பொருட்களும் தான் நினைத்தவாறே வந்து சேர்ந்தமையை நந்தி யெம் கடவுள் பார்த்து பெரிதும் மகிழ்வாகி எம்பிரான் கோயில் உள்புகுந்து சிவ பிரானுக்கு இத்திறத்தை எடுத்து சொல்லி நிற்ப அது கேட்டருளிய முழுமுதற் கட வுளாகிய எம்பெருமான் அங்கு வந்தோர் யாவரையும் ஈண்டு அழைத்து வருக என திருவாய் மலர்ந்தருளினார். 20

புராரி யித்திறம் மொழிதலுள் சிலாதனார் புதல்வன்
 ஓராய்மு தற்சுடை குறுகியே உருத்திர கணங்கள்
 முராரி யாதியாம் விண்ணவர் முனிவரெல் லோரும்
 விராவு நீர்மையிற் சென்றிடக் கோயிலுள் விடுத்தான்.

முப்புரங்களையும் எரித்தருளிய சிவபிரான் இத்திறம் மொழிதலும் அப்போது சிலாதன முனிவருடைய மகனாகிய நந்தியெம் பெருமான் முதற் கடைவாய்தலில் வந்து உருத்திரகணங்களும் விஷ்ணுமூர்த்தி பிரமன் முதல் தேவர்கள் முனிவர்கள் எல்லோரும் ஒழுங்கானமுறையில் செல்லுமாறு எம்பிரான் கோயிலினுள் விடுத்தருளினார். 21

விடுத்த காலையில் அரியணை மீமிசை விளங்கிக்
 கடுத்த யங்கிய கண்டன்வீற் றிருப்பது காணூஉ
 அடுத்த வன்புடன் யாவரும் இறைஞ்சியே அவன்சீர்
 எடுத்து நீடநின் றேத்தியே அணுகினர் இமைப்பில்.

இவ்வாறு திருநந்திதேவர் விடுத்த காலையில் சிம்மாசனத்தின்மீது விளங்கியவாறு நஞ்சுதங்கிய கண்டத்தை உடைய எமது ஐயர் இருத்தலை எல்லாரும் கண்டாராய் உள்ளத்து பெருகுகின்ற ஆனந்தமயமான அன்புடன் யாவரும் இறைஞ்சி அப்பனுடைய சிறப்புக்களை எடுத்து எடுத்து நெடுநேரமாக நின்று துதித்து விரைவாக இமைப்பொழுதில் பெருமானை வந்து சேர்ந்தார்கள். 22

நீண்ட சீருருத் திரர்தமை நிறைந்தபல் கணத்தை
 ஈண்டு தேவரை முனிவரை வீற்றவீற் றிசையா
 ஆண்டு தன்விரற் சுட்டியே ஆதிநா யகற்குக்
 காண்டல் செய்துநின் றேத்தினன் வேத்திரக் கரத்தோன்.

மிகுந்த சிறப்புப்பொருந்திய உருத்திரமூர்த்திகளை நெருங்கி சேர்கின்ற தேவர்களை முனிவர்களை வெவ்வேறாக அவரது பெயரினைச் சொல்லி அவ்விடத்து தனது விரலைச் சுட்டியவாறு ஆதியாகிய நாயகருக்கு அவரவர்களைக் காண்பித்து எம்பிரானுக்கு அவ்விடத்து வந்தாரை எல்லாம் அறிமுகம் செய்து ஒவ்வொருவரையும் வணக்கம் செய்தார் பிரம்பைக் கையில் ஏந்திய நந்தியம் கடவுள். 23

ஆர முற்பெயர் அண்ணல்கூர் மாண்டன்ஆ டகத்தோன்
 வீர பத்திரன் முதலுருத் திரகண மேத்தப்
 பாரி டத்தவர் யாவரு மெம்பிரான் பாங்கிற்
 சேர லுற்றுநின் றேத்தினர் பணிந்தசிந் தையராய்.

காலாக்கினி உருத்திரமூர்த்தியான அண்ணலும், கூர்மாண்டர், ஆடகேசர், வீர பத்திரப்பெருமான் ஆதிய முதன்மையான உருத்திரரும் மேன்மைபூண்ட பூதகணங்களும் யாவரும் எம்பிரான் பக்கராக வந்து வந்து சேரலுற்றார்கள், எம்பிரானை வணங்கியவாறு பணிவுகொண்ட சிந்தையுடையவர்களாய். 24

அன்ன காலையில் நான்முகன் எம்பிரான் அணிவான்
 உன்னி யேமுடி முதலிய பல்கல னுதவிப்
 பொன்னி னுயதோர் பீடிகை யிற்கொடு போந்து
 முன்ன ராகவைத் திறைஞ்சியே இத்திறம் மொழிவான்.

அன்ன காலையில் நான்கு முகங்களை உடைய பிரமதேவர் எம்பெருமான் அணியும்படியாக தமது மனத்தால் நினைந்து எம்பிரான் மணவாளக்கோலம் கொள்ளும் பொருட்டு அணியும் அலங்கார அணிகலன்களான திருமுடி ஆபரண வகை யாவை

யையும் தாம் உண்டாக்கி பொன்னிற் செய்த ஓர் பீடத்தின்மேல் இப்பொருள்களை வைத்து அதனைக்கொண்டு சுவாமி திருமுன்பு சென்று முன்னராக வைத்து வணங்கி இத்தன்மையாக பிரமதேவர் சொல்லியருள்கிறார். 25

ஐய கேளுனக் கில்லையாற் பற்றிகல் அடியேம்
உய்யு மாறிவண் மணஞ்செய வுன்னினை உன்பால்
மையல் மாசணப் பணியெலா மாற்றிமற் றிந்தச்
செய்ய பேரணி அணிந்தரு ளென்று செப்பினனே.

“ஐயனே கேட்பீராக உமக்கு விருப்பு வெறுப்பு இல்லை ஆயினும் அடியேங்கள் உய்யுமாறு இவ்விடத்து தேவரீர் திருமணம்செய நினைந்தீர் ஆகவே ஐயனே உன்பால் இப்போ அணிந்திருக்கும் மயக்கத்தைத் தருகின்ற பாம்பாகிய அணிகலன்களை மாற்றி இந்தச் செம்மைவாய்ந்த ஆபரணம் முடி இவைகளை அணிந்தருள்வீராக” என்று வணக்கத்தோடு சொன்னான். 26

பங்க யாசனன் குறையிரந் தினையன பகர
அங்கண் மூரல்செய் தன்புடன் நீயளித் திடலால்
இங்கு நாமிவை அணிந்தென மகிழ்ந்தன மென்ஞ்ச்
செங்கை யாலணி கலத்தினைத் தொட்டருள் செய்தான்.

இவ்வாறு தாமரை மலர்மேல் ஆசனராகிய பிரமதேவர் குறைஇரந்து இனையன சொல்ல அதைக்கேட்டருளிய எம்பிரான் புன்சிரிப்புக் கொண்டருளி பிரமனே நீ அன்புடன் எமக்குக் கொடுத்தருளியபடியால் நாம் இவற்றை அணிந்தனம்! மகிழ்ந்தனம் எனத் தமது செய்கையால் அந்த அணிகலன்களைத் தொட்டு அருள் செய்தார் எங்கள் கடவுள். 27

பிரமன் அன்புகண் டிவ்வகை யருள்செய்த பின்னர்
ஒருதன் மெய்யணி பணிகளே யணிகளா யுறுவான்
திருவுளங்கொள அவ்வகை யாகிய செகத்தை
அருள்பு ரிந்திடு பராபரற் கிச்செயல் அரிதோ.

பிரமதேவரின் அன்பான செயலைக்கண்டு இவ்வாறு அருள்செய்த பின்னர் எம் பெருமான் தமது ஒப்பற்ற திருமேனிமேல் பொலியும் நாக பாம்புகள் மண்டை ஓட்டு மாலைகள் ஆகிய யாவும் இப்போ அளவிடற்கரும் அழகுடை ஒளிகொண்ட இரத்தின ஆபரணமாக மாறும்வகை திருவுளங்கொள அவ்வாறாக அப்பாம்பு என்பு யாவும் திட. ரென பேரழகுடை ஆபரணங்களாக மாறின. இந்த உலகம் முதல் யாவையும் தோற்றுமாறு அருள் தருகின்ற முதல்வருக்கு ஈதோர் அரிதாமோ. 28

கண்டி யாவரு மற்புத மடைந்துகை தொழலும்
வண்டு லாங்குழற் கவுரிபா லேகுவான் மனத்திற்
கொண்டு பாங்குறை தலைவருக் குணர்த்தியே குறிப்பாற்
பண்டு மாலயற் கரியவன் எழுந்தனன் படர.

இவ்வாறு இறைவன் திருமேனி மணவாளனாகக் கலியாண சுந்தரக் கோலத்தை யாவரும்கண்டு அற்புதராகி கைகூப்பி வணங்கித்தொழலும் எமது ஐயர் வண்டுகள் மொய்க்கின்ற பூச்சுடிய கூந்தலை உடைய கௌரி அம்மையார்பால் ஏகுவதற்கு மனத்தில் கொண்டு பக்கராக வணங்கி நிற்கும் உருத்திரகணத் தலைவருக்கு தனது கருத்தை குறிப்பால் உணர்த்தி முன்னர் பிரமவிஷ்ணுக்களுக்கும் நாடற்கரிய பகவான் அம்பானைத் திருமணம் செய்யும்பொருட்டாக இமயமலைசார எழுந்தார்.

10. திருக் கல்யாணப் படலம்

[எல்லா உயிர்க்கு உயிராகிய ஈசன் எல்லார்க்கும் தாயாகிய அருள் முதல்வியாகிய அம்மையைத் திருமணம் செய்தலால் திருக்கல்யாணப் படலம் என ஆயிற்று.]

நாற்ற டம்புயக் கண்ணுதல் நந்தியெம் பெருமான்
போற்றி முன்செல அமரரும் முனிவரும் புகழ்
வேற்ற தும்புந நாரதர் விஞ்சையர் யாரும்
பாற்றி யக்கமும் நீழலு மாமெனப் பாட.

நான்கு விசாலித்த தோள்களையும் நெற்றிக்கண்ணையும் உடைய நந்தியெம் பெருமான் கவாமி புறப்படவும் சுவாமியைப் போற்றியவாறு முன்னே சென்றார். தேவர்களும் முனிவர்களும் எம்பெருமான் புகழ்களை பாடித் துதித்தார்கள். இசைக்கு ஏற்றமான சிறப்பினை உடைய தும்புருவர், நாரதர், விஞ்சையர்கள் ஆகிய யாவரும் பருந்து பறந்து செல்லும்போது அதன் நீழல் எவ்வண்ணம் தொடருமோ அதேபோல சுருதி ஓசை அமைதி ஆகிய இவை ஒருவர் செயலோடு ஒருவர் செயல் பிரிவில்லாதபடி பாடி வரலாயினர்.

1

சொன்ம நறத்தொகை ஆகம முதலிய துதிப்பப்
பொன்மை பெற்றதன் கோதகர் நீங்கியே பொற்றான்
வன்மை பெற்ற குண் டோதரன் மொய்ம்பிடை வைத்துச்
சின்ம யத்தனி மால்விடை ஏறினன் சிவனே.

சொல் வடிவில் ஓதப்படும் தொகையான வேதங்கள் ஆகமங்கள் தாமாகவே எழுந்து துதித்து வரும்படியாகவும் பொன் மயமான தனது கைலைலைக் கோவில் நகரத்தை மணவாளராகிய எம்பிரான் விட்டு நீங்கியருளி வாய்த்தலில் சேர்ந்தருளி தமது மிருதுவான திவ்விய பொற்பாதத்தை வலிமை பெற்ற குண்டோதரன் என்னும் பூத சேனாதிபதியின் தோளிலே வைத்து ஞான வடிவங் கொண்ட தனியான இடபத்தின் மேலாக ஏறியருளிக் கொண்டார் சிவபிரான்.

2

விடையின் மீமிசைத் தோன்றியே யெம்பிரான் விளங்கப்
புடையின் வந்தவ ரல்லது திருநகர்ப் புறத்துக்
கடையின் நின்றவர் யாவருங் கண்டுகண் களியா
அடைய வேபணிந் தேத்தினர் அளக்கரின் ஆர்த்தார்.

இடப வாகனத்தின் மேலாக அழகு பொலியும் கோலத்துடன் எம்பிரான் தோன்றியருள அதனைக் கண்டு எம்பிரானைப் புடை சூழ்ந்தவர்களும் மற்றும் திருநகர்ப் புறத்து வெளியே நின்றார்களுமாகிய எல்லாரும் கண்டு கண்களித்து சிந்தை மலர்ந்து எம்பிரானைப் பணிந்து ஏத்தி அளவற்ற ஆனந்தமயத்தால் சமுத்திரம் இரைவது போல ஆர்த்தார்.

3

நந்தி மேல்கொண்டு நந்திமே வுறுதலும் நந்தித்
தந்தி மாமுகத் தவுணர்கோன் அலமரத் தடிந்தோன்
ஐந்து நூற்றெழு கோடிபு தப்படை யணுக
வந்து வந்தனை செய்துமுன் போயினன் மாதோ.

இடப வாகனத்தின் மேற்கொண்டு எல்லார்க்கும் முதல்வராகிய சிவபிரான் மேலி வரலும் அப்போது துயர் புரியும் யானை முகம் உடைய கயமுகாசுரன் என்னும் அசுரன் அலமந்து ஏங்க அவனைக் கொன்றருளிய யானைமுகம் உடைய விநாயகப் பெருமான் அவ்விடத்து ஐந்நூற்று ஏழு கோடி பூத கணங்கள் தன்னைச் சூழும்படி எழுந்தருளி வந்து தந்தையாகிய பெருமானை வந்தனை செய்துவிட்டு முன்னாகச் சென்றருளினார். 4

கதிருஞ் சோமனுங் கவிகையுஞ் சீகரங் காலும்
உததி யண்ணல்சாந் தாற்றியும் உம்பர்தங் கோமான்
புதிய கால்செயும் வட்டமு மெடுத்தனர் புடைபோய்
முதிரும் ஆர்வமோ ட்ப்பணி புரிந்தனர் முறையால்.

இவ்வாறாகிய நேரத்து சூரிய தேவனும் சந்திர தேவனும் எம்பிராற்கு குடையைப் பிடித்தார்கள். வாயு பகவான் வெண்சாமரை வீசினார். சமுத்திரராசனாகிய வருண பகவான் பூந்தாது மகரந்தம் முதலிய நிறைந்த சந்தனத்திலைகளை தெளித்தும் தேவர்க்கரசனை இந்திரன் புதிதாகிய காற்றைத் தரும் ஆலவட்டம் வீசியும் இவ்வாறு எம்பிரான் பாங்கராக உள்ளத்து முதிர்ந்த ஆர்வத்தோடும் இப்பணிகளை முறையாகவே மேற்கொண்டு வரலாயினார். 5

பேரி கொக்கரை சல்லிகை கரடிகை பீலி
சாரி கைத்துடி தண்ணுமை குடமுழாத் தடாரி
போரி யற்படு காகளம் வயிர்முதற் புகலுஞ்
சீரி யத்தொகை இயம்பினர் பாரிடத் திறலோர்.

பேரிகையும், கொக்கரை என்னும் வாத்தியமும், சல்லாரியும், கரடிகையும், பீலியும், இருபுறமும் வட்டமாகிய உடுக்கும், மத்தளமும், குடமுழாவும், தடாரியும், போர்க்களத்து முழக்கம் போல் ஓசைபடு காகளம் என்னும் வாத்தியமும், கொம்பு வாத்தியமும் ஆகச் சொல்லப்படும் இந்த வாத்தியங்களை அநேக பூதவீரர்கள் ஏந்தி பெரு முழக்கம் செய்தார்கள். 6

அத்தன் ஏவலால் உருத்திரர் குழுவுமா லயனும்
மெய்த்த வம்புரி முனிவரும் ஏனைவிண் ணவரும்
மொய்த்த தேரொடு மானமாப் புள்ளிவை முதலாந்
தத்த மூர்திமேல் கொண்டனர் செய்பணி தவாதோர்.

அப்போது எங்கள் பெருமானுடைய ஏவலின்படி உருத்திரருடைய கூட்டமும் நாராயணக் கடவுளும் பிரமதேவரும் போலியின்றி உண்மையான தவத்தைச் செய்யும் முனிவரும் இன்னும் மற்றைய தேவர்களும் ஆகிய இவர்களெல்லாம் அங்கு மொய்த்து வரிசைப்பட நின்ற தேர்மீதும் புஷ்பக விமானங்கள் மீதும் பட்சிகளான வாகனங்கள் மீதும் எவையெவை தமக்கு உற்ற வாகனமாக அமைந்தனவோ அவைகள்மீது தாங்கள் ஏறிக் கொண்டார்கள். ஆனால் இந்த வாகனங்களில் அமர்ந்தாலும் தாம் தாம் செய்யும் பணிகளைத் தவறாது புரிவாராயினர். 7

தாழ்ந்து தன்பணி புரியுமத் தலைவருந் தவத்தாற்
காழ்ந்த நெஞ்சுடைப் பூதரு மேனைய கணமுஞ்
சூழ்ந்து சென்றிடக் கயிலையை அகன் றுதொல் லுலகம்
வாழ்ந்தி டும்படி யேகினன் இமையமால் வரைமேல்.

எம்பெருமானைத் தாழ்ந்து வணங்கித் தம்பணி புரிகின்ற தலைவர்களும், தவத்தினால் திடமான சித்தங்கொண்ட பூதர்களும், ஏனைய கணங்களாய் உள்ளாரும் எம்பிரானைச் சூழ்ந்து வணங்கி வரும்படியாக சிவபிரான் திருக்கைலாய மலையை விட்டு நீங்கி தொன்மையான இந்த உலகமும், உயிரும் வாழ்ந்திடும்படி இமயமலையில் சேர்ந்தருளினார். 8

வார்ப்பெ ரும்பணை யாதிய வரம்பில்பல் வியத்தின்
ஆர்ப்பு மெங்கணும் வெள்ளிடை யின்றியே யகல்வான்
தூர்ப்பின் ஈண்டிய தானையின் ஓதையுஞ் சுரர்கள்
ஆர்ப்பும் வாழ்த்தொலி அரவமும் புணரியுண் டெழுமால்.

வார்ப்புட்டப்பட்ட பலவகையான வாத்தியங்களின் ஆர்ப்பும் எங்கும் வெள்ளிடை-
இன்றி வானமெல்லாம் மூடி அடைத்ததுபோலச் சூழ்ந்து பரந்த பூதச்சேனையின் ஆர-
வாரிப்பும், தேவர்களுடைய ஆரவாரிப்பும், வாழ்த்தோசையும் எல்லாமாகத் திரண்டு
சமுத்திர ஓசையையும் விழுங்கி மேற்கொண்டு எழும். 9

அணைய தன்மையி லாதியம் பண்ணவன்
பனிகொள் வெற்பிற் படரஅம் மன்னவன்
இனிய கேளொ டெதிர்கொடு தாழ்ந்துதன்
புனித மாநக ரிற்கொடு போயினான்.

இவ்வாறுகிய சிறந்த தன்மையில் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதியாகிய பகவான் பனிப்பட-
லம் சூழும் இமயமலையிடத்து போதலோடும் எம்பிரான் வருகையை உணர்ந்துகொண்ட
மலையரசனானவன் தனது இனிய சுற்றத்தோடும் புறப்பட்டுவந்து எம்பிரான் முன்னர்
சென்று தாழ்ந்து வணங்கி எம் ஈசனை வரவேற்று அழைத்துக்கொண்டு எக்காலமும் புனி-
தம் நிறைந்த தனது நகரிற் கொண்டு சென்றான். 10

போத லோடும் புனிதன் வரத்தினைக்
காத லாற்கண்டு கண்களிப் பாகியே
ஆதம் எய்திநின் றஞ்சலித் தேத்தியே
வீதி யாவும் விழாவயர்ந் திட்டவே.

இவ்வாறு எம்பிரானை மலையரசன் அழைத்துச் செல்ல, எம்பிரான் அங்கு போத-
லோடும் புனிதனாகிய எமது பெருமானின் அற்புதக் கோலம் நிறைந்த அழகிய மணவா-
ளக் கோலத்தை மலைநகருள்ளார் கண்டு கண்களித்து, அவரின் ஆனந்த சொரூபத்தை
கண்களாற் பருகி இன்புற்று, அளவிறந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு கைகளைக் கூப்பித் தொழுது
வணங்கி அங்குள்ள வீதியில் உள்ளார் யாவரும் பெருவிழாக் கொண்டாடினார்கள். 11

மிண்டி நின்றிடும் வீதியின் மாதரார்
அண்டர் நாயகன் அற்புதப் பேருருக்
கண்டு தாழ்ந்து கரைதவிர் காதலாந்
தெண்டி ரைப்படிந் தார்செயல் வேறிலார்.

எம்பிரானுடைய திருமேனி வனப்பைப் பார்க்கப் பார்க்க, பரவசமும் தெவிட்-
டாத ஆசையும் மேற்படலால், மீண்டும் மீண்டும் பெருமானை நோக்கும் விருப்பமாகிய
வராய் அவ்வீதியில் வாழும் பெண்கள் யாவரும் தேவர்கள் நாயகரானவரின் அற்புதப்
பேருரு கண்டு, தாழ்ந்து அளவு கடந்த காதலாகிக் கரைகாணாத காதல் என்னும் சமுத்-
திரத்து படிந்தார்போல் ஆயினார். ஆகையால் இறைவன்பால் வைத்த காதலால்
வேறொரு செயல் அறியாரானார்கள், காதலாகி கசிந்து கண்ணீர் மல்கி (சம்பந்தர்) 12

நிறைத்த பூண்களும் நேர்ந்தபொன் னுடையும்
நறைத்த சாந்தமும் நாண்மலர்க் கண்ணியும்
பிறைத்தி ருச்சடைப் பிஞ்ஞுகன் பேரெழில்
மறைத்த தென்று மனந்தளர் வார்சிலர்.

இவ்வாறுகிய நிலையில் சில பெண்கள் எம்பிரான் திருமேனிப் பொலிவையும் அதன்
வனப்பையும் உற்று நோக்கி அம்மவோ! காணக் காண ஆனந்தம் பெருக்கும், பிறை

சடைமீது அணிந்த எமது ஐயருடைய இயல்பான மேனி அழகை, அவர் அணிந்திருக்கும் நிறைந்த ஆபரணங்களும் அதற்கு ஒப்ப நேர்ந்த பொன்னாடையும், வாசனை கொண்ட சாந்துப் பூச்சும், இன்றலர்ந்த கண்ணியான கொன்றைப் பூவும் ஆகிய இவை மறைத்துவிட்டனவே. இவர் திருவுருவின் சீரையும் சிறப்பையும் உணரவிடாது தடுத்தனவே இந்த அணிகள் என மனம் தளர்வார். 13

உய்யு மாறென் உவர்தமைக் காண்டலும்
வெய்ய காமக் கனல்கூட வேவுறுந்
தைய லார்கள் தனுவுறு நீறுகொல்
ஐய ராகத் தணிந்ததென் பார்சிலர்,

அம்மவோ! நாங்கள் எவ்வாறு இனி உய்யலாம்? இப்பகவானை நாங்கள் கண்ட போதே காமம் என்னும் கொடிய டெப்புச் கூட, அதனால் நாமே வெந்துபோகிறோம்: இது உண்மை எப்படியெனில் இவ்வண்ணம் இவரை முன்கண்ட பெண்கள் இவர்மீது கொண்ட அன்பின் பெருக்காகிய காமப் பற்றுகும் நெருப்பு அவரைச் சுட்டெரிக்க அந்த எரிந்த சாம்பற் பொடியைத்தான் இவர் மேனிமீது பூசி உள்ளார் போலும். 14

எழாலை யன்னசொல் ஏந்திழை மாதரார்
குழாம கன்று குழகனைச் சேர்தலுங்
கழாலு கின்றபல் காழுடை மேகலை
விழாதி றைஞ்சினர் மெல்லிய லார்சிலர்.

யாழின் இசையை ஒத்த சொற்பயில்கின்ற சில பெண்கள் கூட்டத்தைவிட்டு நீங்கி அகன்று மெதுவாக இறைவன் மீதுள்ள காதலால் இறைவனைச் சேர்தலும், அக் காதலால், தங்கள் உடலம் உருகி அன்பு மயமாய் செயல், கோலம் யாவும் வேறுபடுதலினாலே தங்கள் அரையில் பூட்டியுள்ள மேகலாபரணம் கழன்று கழன்று தொந்தரவு செய்ய, அப்போது இறைவனை நோக்கி ஐயனே! எமது இன்பமே! உம்மைக் கண்டு பருகி ஆனந்தமுற அரையில் சாத்திய எமது மேகலை என்னும் ஆபரணம் விழாதிருக்க அருள் செய்யும் என வேண்டி இறைஞ்சினார். 15

அல்லி சேர்தரும் அம்புய மீமிசை
வல்லி யன்னவர் வான்துகில் சோர்வுறு
மெல்ல வீழ்தலும் மின்னிடை யார்க்கெலாம்
இல்லை யோபுனை யென் றுரைப்பார் சிலர்.

அகத்தே இதழ் உடைய செந்தாமரை மலர்மேல் வீற்றிருக்கும் மகாவெட்சுமியை ஒத்த அழகிய சில பெண்கள் தங்கள் தங்கள் மேனிமேல் சாத்திய உயர்வான பட்டாடைகள் சோரப்பட்டு, மெல்லவே அவர்கள் உணர்வுறுவகை வீழ்தலும் அவர்கள், ஐயையோ மின்போலும் சிற்றிடை உடைய எமக்கெல்லாம் இனிமேல் உடையாகியது இல்லையோ என்பார்கள்.

இரந்து இரந்து உருகும்படி அவர்களை பரவசப்படச் செய்கிறது எம்பிரானுடைய சோதிவடிவம். ஆகவே அவ்வாறு அன்பினால் அவர்களது உடலம் உயிர் ஆனந்தப் பட்டு கசிந்து உருகிட முன் அறியாத இனிய அருள் நிலை கைகூடுதலால் தங்கள் மேனிமேல் அணிந்த அழகிய பட்டாடை முதலியன நழுவின தன்மை அறியாது மயங்கி ஆடை கழன்றதை தற்செயலாக உணர்ந்து ஐயையோ இனி எம் மானத்தைக் காக்கவும் உடையிலையோ என்பார்கள். 16

வாசம் வீழ்தலும் வந்துவந் தில்லிடைத்
தாசு டுத்தில மென்றொர் துகில்புனைந்
தாசை யோடுசென் றன்னதும் வீட்டியே
ஊசல் போன்றனர் ஒண்டொடி மார்சிலர்,

தாம் அணிந்த வஸ்திரம் இவ்வாறு நழுவி வீழ்தலும், திரும்பத் திரும்ப தமது இல்லம் சேர்ந்து அம்மாடி! என்ன நாங்கள் சேலை உடுக்கவில்லையோ! என்ன இது என்று, இறைவன் மேலுள்ள மயக்கம் மேலும் மேலும் உந்தி எழுதலால், வேரூர் சேலையை அணிந்து வந்து ஆசையோடு திரும்ப ஓடிவந்தும், அச்சேலையையும் வீழ்த்தி விட்டு பின்னர் வெட்கி திரும்பி ஓடி வேறு சேலை அணிதலும், திரும்பவும் கண்டவுடன் அவை வீழ்தலும் பின்னர் திரும்பலும் இப்படியான செயலினாலே ஊஞ்சல்போல அங்கும் இங்கும் அலைவாராயினர் சில பெண்கள்.

17

மாண்ட சாயன் மடந்தைய ரேதனை
வேண்டி மால்கொடு வீடுறும் வேலையில்
ஈண்டு போற்று கெனவுமெண் ணைத்தோ
ஆண்ட கைக்கிய லாகுமென் பார்சிலர்.

மாட்சிமை கொண்ட பேரழகின் மிக்க பெண்கள் தாங்களாக வேண்டி பகவானைத் தம்மோடு அன்பினால் கலந்துவிடுமென நாணம் முதலிய அகன்று வேண்டி நின்று தங்கள் நிறை, சாயல், குணம், உடலம் இவை யாவும் காம உணர்வால் அழிவெய்தி னாலும் ஈசன் அவ்வாறு செய்யாதிருப்பதைக் கண்டு ஐயனே நீர் ஆண்டகை அல்லவோ! ஆனமையின் எங்களைக் கூடி இன்பத் தந்து காப்பாற்றும் என வேண்டினாலும் அருள் செய்கின்றீர் இல்லை. பெண்களாகிய நாம் வலிந்து வேண்டினாலும் அருள் செய்யாதிருப்பது எக்காரணம் என சொல்வார் சிலர்.

கடலே அனைய ஆனந்தம் கண்டார் எல்லாம் கலந்து உண்ண

இடரே பெருக்கி ஏசற்று இங்கு இருத்தல் அழகோ உடையானே. (மணிவாசகர்)
இங்கு வரும் பாடல்கள் யாவும் இறைவனோடு அனுபவிக்கப்படுகின்ற பேரின்ப நிலையை சிற்றின்ப நிலையிலும் வைத்து பேசுகிறார் ஆசிரியர். இக்கருத்துக்களை எங்கள் நாயன் மார்கள் மிக அழகாகச் சொல்லியுள்ளார்கள்.

கூரு அடிய பசுங்கால் வெண்குருகே ஒண்கழி நாராய்

ஒரு அடியாள் இரந்தாள் என்று ஒருநாட்சென்று உரையீரே என சம்பந்த சுவாமிகளும் சலப்பாடே இனி ஒருநாள் காண்பேனாகில்

தன் ஆகத்து என் ஆகம் ஒடுங்கும் வண்ணம்

உலப்பாடே படத்தழி னி போகல் ஒட்டேன்

என திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும்

கண்டார் காதலிக்கும் கணநாது

என சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும்

ஊடி ஊடி உடையாயொடு கலந்து உள் உருகிப் பெருகி நெக்கு

என மணிவாசகரும் கூறும் பதங்களின் விரிவான கருத்துக்கள் இப்பாடலில் அமைந்தன.

கரும்பு நேர்மொழிக் காரிகை மாதரார்

விரும்பி வேண்டவு மேவலர் போலுமால்

அரும்பொன் மேனியெம் மண்ணலுக் குள்ளமும்

இரும்பு கொல்லென் றியம்பிடு வார்சிலர்.

கரும்பைநேர் ஓத்த தித்திப்பாகிய வார்த்தையைப் பேசும் அழகிய பெண்கள் விரும்பி இவரை வேண்டவும் எங்களது பகைவர் எமைப் புறக்கணிப்பதுபோல எம்மைக் கலந்து இன்புற வையாது செல்கிறார் தோழி! பாரடி இவர் மேனியை, அருமையான பொன்மேனியாக இருக்கிறதே. எம் ஐயனுக்கு மேனி பொன்னினால் போல உள்ளமும் இரும்பாகிவிட்டது போலும் என்று இயம்பிடுவார் சிலர்.

நாம் இவர்மேல் காதலாகி ஆற்றாது எமது உள்ள விடுப்பால் எமது நாணம் நீக்கி, இவரை எம்மைக் கூடும்படி கும்பிட்டு விரும்பி பெண்களாகிய நாம் வேண்டுகலும், இவ்வாறு மெல்லிய இயல்புடைய இவர்கள் உள்ளம் நலிவாகி இரக்கின்றாரே எனவுணராத செல்கிறாரே, இவர் உள்ளம் இரும்போ;பிறர் துயரம் கண்டு இரங்காதோ எனப் பேசுவர்.

நெருக்கு பூண்முலை நேரிழை யார்க்குமால்
பெருக்கி ஓரவர் பேதுற லோர்கிலார்
உரைப்ப தென்கொல் உயிர்க்குயி ராகியே
இருக்கு மிங்கிவர் என்றுரைப் பார்சிலர்.

தமது முலைகளை நெருக்கும்படி பூண்கள் அணிந்த பெண்கள் யாவர்க்கும் இவர் மையலைச் செய்து பெருக்கினார். இதைச் செய்த இவர் மயக்க நாம் மயங்கி துன்புற்றோம். எமது பேதுறல் ஆகிய கலவிநாட்ட துன்பத்தை மட்டும் எம்மைக் கலந்து நீக்காது செல்கிறாரே. நாங்கள் எவ்வகையாக உரைப்போம் இவர் செயலை. எமது உயிர்க்கு உயிராய் இருக்கிறாரே எம்மிடம், ஆகையால் எம்மிடம் இங்கு உள்ளார் உங்கும் உள்ளார், ஆகையில் இதனை என்னென்போம் எனப் பேசுவார் சிலர்,

ஊனே புருந்த உனை உணர்ந்தே உருகிப் பெருகும் உள்ளத்தை
கோனே அருளும் காலந்தான் கொடியேற்கு என்று கூடுவதே (மணிவாசகர்)

திருகு வார்சடைச் செய்யனை நோக்கிநின்
றுருகு வார்சிலர் உள்ளூற வெம்பியே
கருகு வார்சிலர் காதலி மாறொடும்
பெருகு காதலைப் பேசுகின் றார்சிலர்.

திரட்சியாய் பொருந்திய சடையினை உடைய செம்மேனிச் செல்வனை நோக்கிய படி நின்று உள்ளம் உருகுவார் சில பெண்கள். சிலர் உள்ளம் வெம்பி ஆசை மிகுதியால் மேனி வாடுவார். சிலர் தமது தோழியரோடும் இவர்மேல்கொண்ட தமது காதலைப் பேசிநிற்பர். 21

வேறு ளார்மெய் விளர்ப்பினை நோக்கியே
ஈறி லாரை இவரணைந் தார்கொலோ
நீறு மெய்யின் நிலவிய தென்றவர்ச்
சீறி யேயிகல் செய்துடு வார்சிலர்.

எம்பிரான்மீது கொண்ட காதலினால் தொழுது இரங்கி மயங்கிச் சோரும் சில பெண்கள் மேலுள்ள வெருப்பை உற்று நோக்கி அம்மவோ முடிவிலாது அருள் பொலியத் தோன்றும் இவரை இப்பெண்கள் கூடி மகிழ்ந்துள்ளார் போலும் என, அவர் கிட்டச் சென்று உம்மேனியில் நீறு பிரண்டு வெளிக்காணப்படுகிறதே. ஆகையால் நீங்கள் இரகசியமாக எமது பெருமானைக் கூடினீர்போலும் என ஒன்றும் அறியாத பேதைய ரோடும் கோபித்து கலகமிடுவார் சில பெண்கள். 22

கட்டு செஞ்சடைக் கான்மிசை யூர்தர
விட்ட வெண்மதி மெல்லிய லார்தமைச்
சுட்ட தம்ம சுமப்பதென் நீரெனாக்
கிட்டி நின்று கிளத்திடு வார்சிலர்.

அழகாக நெருங்கிய பூங்கானம்போல கட்டிய செஞ்சடைமீது ஊர்வதுபோல நீர் அணிந்துள்ள இளம்பிறையே நாம் காணக் காண எம்மைச் சுடுகின்றது. பேரருளாளராகிய நீர் எம்மைச் சுடும் பொருளை ஏனோ சுமந்தீர் சொல்லுவீராக! என எம்பெருமானைக் கிட்டிநின்று கேட்கிறார்கள் சில பெண்கள். 23

கஞ்ச மேலய னாதிக்க கடவுளர்
தஞ்ச மென்று சரண்புக வுண்டதோர்
நஞ்சின் வெய்யகொல் நங்கையர் கொங்கைமேல்
துஞ்ச கின்ற துயிலதென் பார்சிலர்.

ஐயனே நாம் விரும்பி வந்து உம்மை வேண்டவும் எம்மைப் பாராமுகம் செய்கிறீர். எம் உயிர்ப் பொருளே உமக்கு ஏன்தானே இச்செய்கை? நீரோ முன்னர் உமது திருவடிகளே தஞ்சம் என வந்து சரண்புகுந்த தாமரை மலர் மேலாய பிரமன் முகற் கடவுளர் யாவரும் தம்மைக் கொல்லும்படி எழுந்த நஞ்சினின்றும், தம்மைக் காக்க வேண்டும் எனப் பிரார்த்திப்ப கொடிய அந்த நஞ்சை உண்டர். அவ்வண்ணம் எல்லாத் தீமைகளையும் தாங்கும் நீர், நாம் உம்மை வலிந்து இரந்து வேண்டி எம்மை அணைந்து எம்முடைய கொங்கைகள் மேல் துயில்வீராக. என்றாலும் நீர் என்ன எம் கொங்கை மேல் அணைந்து துயில்வது அந்த கொடிய நஞ்சிலும் இச்செயல் கொடிது என எண்ணி நீரோ என்பார் சிலர்.

24

பின்ன ருள்ள பெருந்தொழி லாற்றுவான்
துன்னு வீரெனில் தொல்குழு ஆடவர்
நன்ன லத்தொடு நண்ணமின் னரையே
இன்னல் செய்வதென் என்றுரைப் பார்சிலர்.

நீர் பின்னால் உள்ள பெரிய தொழிலாகிய அருள்முதல்வியாகிய எம்பெரு மாட்டியை திருமணம் செய்யும் பேரருள் கொண்டு செல்வீராயின் உமது பக்கராக வருகின்ற பல ஆடவர் கூட்டமாக நல்ல நலப்பாட்டோடும் நண்ணிவர, பின்னர் மின்னலை ஒத்த வடிவுடைய பெண்களைமட்டும் இன்னலுக்கு ஆக்குகின்றீரே! ஏன் ஐயா இப்படிச் செய்கிறீர் என உரைப்பார் சில பெண்கள்.

பின்னர் உள்ள பெருஞ்செயல் என்பதை சர்வசங்காரத் தொழில் என்றும் கூறுவார்சிலர்.

சாற்றி யிங்கினி யாவதென் தையல்மீர்
ஏற்றின் மேவினர் எம்மை மணந்திட
மாற்றி லாத மலைமகள் போலயாம்
நோற்றி லேமென நொந்துயிர்ப் பார்சிலர்.

எங்கள் தோழிகளே கேளுங்களடி, நாம்தாம் இவரைப் பார்த்து பலசொல்லி ஆவது என்ன? ஒன்றுமில்லையே! உண்மையாக இவர் எங்களையும் திருமணம் செய்யும்படி மாறுபாடிலாத உறுதியோடும், தவம்செய்த உமையம்மைபோல நாங்கரும் தவம்செய்திலோம். ஆகவே தவத்தைச் செய்திட அருள்தந்திடும். பகவானே நொந்து என்ன ஆவது? எம்மையே நொந்துகொள்வோம், அவ்வண்ணம் தவம் செய்யாது விட்டதற்காக என்பார் சிலர்.

26

தேவர் உய்யத் திருமணஞ் செய்திட
மேவு கின்றவர் மெல்லியல் மங்கையர்
ஆவி கொள்ள அமைந்தனர் இத்திறம்
ஏவர் செய்வ ரெனஉரைப் பார்சிலர்.

தேவர்கள் யாவரும் உய்யும் பொருட்டாக உமையம்மையாரைத் திருமணம் செய்திட எழுந்தருளி வரும் இவர் மெல்லிய இயல்புடைய பெண்களாகிய எம்முடைய உயிரை வாட்டி, வதையாது வதைக்கின்ற நிலையில் அமைந்துள்ளார். தேவர்கட்காக அருள்செய்ய வருவார்க்கு இங்கு எம்மை வருத்துதல் அருளுக்குப் பொருத்தமாமோ என உரைப்பார் சிலர்.

27

மையல் வேழம் வயப்புலி போல்வரும்
வெய்யர் தம்மை மெலிவிப்ப தன்றியே
நொய்ய மான்புரை நோக்கியர்க் குந்துயர்
செய்யு மோவெனச் செப்புகின் றார்சிலர்.

மையல் புரியும் கயாகூரன் என்னும் யானை, வலிகொண்ட புலிமுகாகூரன் என்னும் புலி இவைபோல் வருகின்ற கொடியர்களாகிய அசுரர்களைத் தேவரீர் மெலிவித்தல்

பொருத்தமாகும். ஏனெனில் அவர்கள் கொடுமை உடையார்கள். அவ்வாறாக கொடுமையுடையவர்களை மெலியச் செய்வதை விடுத்து எம்போன்ற ஒருவர்க்கும் தீங்கில்லா மிக நொய்ய மாணை ஒத்த பார்வையுடைய பெண்களாகிய எங்களுக்குத் துயரை எமது பகவானே செய்யலாமோ? ஏனே இவ்வண்ணம் செய்வது, சொல்லியருள்வீராக, என சில பெண்கள் கூறுவாராயினர். 28

நங்கள் கொற்றவன் நற்றவத் தாற்பெறு
மங்கை பாலின் மணப்பொருட் டேகினர்
இங்கெ மக்கினி மைத்திறஞ் செய்கலார்
சங்க ரர்க்குத் தகாதிதென் பார்சிலர்.

எங்கள் அரசனின் நற்றவத்தாற் பெற்ற மகளாகிய பார்ப்பதி அம்மையைத் திருமணம் செய்யும் பொருட்டால் வரும் இவர் இங்கு எமக்குமட்டும் இன்பத் தரும் செயலினைச் செய்யாது செல்கிறார். இவர் நாமந்தான், சங்கரன் என்பார்கள். அப்பெயரே எல்லார்க்கும் இன்பம் தருபவன் எனப் பொருள்படும் அப்படி இருப்பவும் இவர் இவ்வண்ணம் செய்தலால் இவர்க்கு இப்பெயர் தகாதேடி தோழி! என்பார் சிலர்.

பேதை நீரவர் பேரிளம் பெண்மையோர்
ஆதி யந்தத் தணங்கினர் இன்னணம்
வீதி தோறும் விரவியத் தாருக
மாத ராரினும் மாதர்பெற் றாரரோ.

பேதை, பெதும்பை. மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம் பெண் என்னும் ஏழுவகையாகச் சொல்லப்படும் இப்பெண்கள் இவ்வாறாக வீதி தோறும் நின்று நின்று எம்பிரானைக் கண்டு கண்டு களித்து மயங்கி காம உணர்வுகொண்டு அன்று தாருக வனத்தில் உள்ள முனைவர் மனைவிகள் எம்பிரானுடைய பிட்சாடன வேடத்தைக் கண்டு மயங்கிய நிலையிலும் பார்க்க மிகு மயக்கங்கொண்டு நின்றார்கள். 30

பண்டை வேதன் பதத்தினும் பேரெழில்
கொண்டு நின்றவக் கோநகர் வீதியின்
அண்டம் வெஃக அணிபடுத் திட்டவை
கண்டு போந்தனன் கண்ணுத லண்ணலே.

எல்லார்க்கும் மிகப் பழையோனாகிய பிரமதேவர் உலகத்திலும் பார்க்க மிக அழகு கொண்டுநின்ற அந்தப் பெரிய நகர் வீதியில் மேல் உள்ள அண்டத்திருப்பார் ஆரும் விரும்பும்படியாக அலங்கரித்துள்ளவைகளை எல்லாம் பார்த்தருளிப் போயினார் நெற்றியில் கண்கொண்ட எமது பெருமான். 31

செய்ய தான செழுங்கம லாசனத்
தையல் காமுறத் தக்கன வீதிகள்
பைய நீங்கிப் பராபரை யாகிய
ஐயை கோயில் அணித்தென நண்ணினான்.

செம்மையாக உள்ள செந்தாமரை மேலுள்ள மகாலெட்சுமியும் ஆசை கொள்ளும்படியான பல பல அழகுடைய வீதிகள் யாவற்றையும் எம்பெருமான் மெல்ல மெல்ல கடந்து நீங்கியருளி எல்லார்க்கும் தாயாகிய எம்பெருமாட்டி வீற்றிருக்கும் கோவில் அணித்தாக உள்ளது எனும்படியான இடத்தில் எம்பிரான் சேர்ந்தருளினார்.

வேந்தன் ஏவலின் வேதங்கள் இன்றுகா
ரூய்ந்து நாடற் கரியவெம் மண்ணல்முன்
பூந்த டம்புனல் பூரித்த பல்குடம்
ஏந்தி வந்தனர் மாதவர் எண்ணிலார்.

மலைரசனுடைய ஏவலின்படி வேதங்கள் இன்றுவரையும் ஆராய்ந்து நாடற்கரிய எங்கள் அண்ணலாகிய பெருமான் முன்பாக எண்ணற்ற முனிவர்கள் தங்கள் கைகளிலே நல்ல நீர் நிறைந்த பல குடங்களை ஏந்தியவாறு வந்தார்கள். சுவாமி எழுந்தருளி வரும்போது வரவேற்கும்படி முனிவர் பலர் நீர் நிறைந்த குடங்களை ஏந்தி வந்தமை எம்பிரான்மீது தெர்ப்பையால் தொட்டு நீர் புரோட்சித்தற் பொருட்டாகும்.

இருவ கைப்படு மெண்வகை மங்கலப்
பொருண்மை முற்றவும் பூவையர் பற்பல
வரிசை யிற்கொடு வந்தெதிர் எய்தினார்
அரிய யற்கரி தாகிய அண்ணல்முன்.

இதன்பின்னர் தேவர்க்குரிய மங்கலப் பொருள்களாகிய எட்டும், அரசர்க்குரிய மங்கலப் பொருள்களாகிய எட்டும் ஆகப் பதினாறு என்னும் தொகை உடைய மங்கலப் பொருள்கள் முற்றையும் பற்பல பெண்கள் வரிசைக்கிரமமாக ஏந்தி வந்து பிரம விஷ்ணுக்களுக்கும் நாடரிய பகவான் முன்பாக நின்று இந்த மங்கலப் பொருள்களை காண்பித்து எதிர் ஏற்றார்கள்.

தேவமங்கலப் பொருள்கள்: கண்ணாடி, இடபம், தீபம், ஸ்ரீவற்சம். இரட்டைச் சாமரை, சங்கு, சுவஸ்திகம், கும்பம்.

அரச மங்கலப்பொருள்கள்:- கொடி, முரசு, கண்ணாடி, குடம் மணி, தீபம், அங்குசம், கவரி. 34

அறுகு நிம்பம் அடிசில் அரிசனஞ்
சிறுகும் ஐயவி செம்பஞ்சின் வித்திவை
குறுகு தண்புனற் கொள்கல மேந்தியே
மறுகில் வந்தனர் மங்கையர் எண்ணிலார்.

அறுகு, வேப்பிலை, அன்னம், வெண்கடுகு, செம்பஞ்சின், வித்து ஆகிய இவைகள் வைத்திருக்கும் சொற்பமான நீர்கொண்ட ஆராத்தி தட்டத்தை ஏந்தியபடி எண்ணற்ற அழகிய பெண்கள் வீதியில் வந்தார்கள். 35

நெருக்கு பூண்முலை நேரிழை யாரவர்
பொருக்கெ னாவெதிர் போந்துயிர் யாவினும்
இருக்கும் ஆதி யிறைவனை யேத்தியே
தருக்கொ டேநின்று தந்தொழி லாற்றினார்.

நெருங்கிய பூண்களை முலைமேல் தரித்து பேரழகோடும் பொருத்தி, நிறைந்த ஆபரணத்தை அணிந்து வந்த ஆராத்தித் தட்டம் ஏந்திய இப்பெண்கள் விறு விடுவன்று எதிர் சென்று உயிர் யாவற்றிலும் இருக்கின்ற ஆதியாகிய சிவபெருமானை வணங்கி துதித்து முன்னின்று பெரும் மகிழ்வோடு தங்கள் ஆராத்தி தட்டத்தை மும்முறை சுற்றி தாங்கள் செய்யவேண்டிய தொழிலை இயற்றினார்கள். 36

எங்கள் நாதன் எதிருற எண்ணிலா
மங்கை மார்கடர் மன்னிய தட்டைகள்
செங்கை யிற்கொடு சென்று வலன்வளைஇ
அங்கண் மும்முறை அன்பொடு சுற்றினார்.

பின்னர் எங்கள் நாயகன் எதிராக எண்ணில்லாத அழகுடைய பெண்கள் சுடர் ஓளிகொண்ட தீபத்தட்டுகளை தங்கள் அழகிய சிவந்த கைகளிலே ஏந்தி க்கொண்டு சென்று எம்பிரான் திருமுன்பு அத்தீபத்தட்டுகளை வலமாக மும்முறை அன்போடு சுற்றி காண்பித்தார்கள். 37

ஆன காலே அருமணச் சாலேமுன்
ஞான நாயகன் நட்பொடு நண்ணியே
வானு லாய மழவிடை நீங்கினான்
யான மீதினின் நியாரும் இழிந்திட.

அவ்வாறாகிய நேரத்து மிக அருமைப்பாடுகொண்ட திருமணச்சாலை முன்பாக ஞான நாயகனாகிய எங்கள் பெருமான் பெரும் கருணையோடு புகுந்தருளி தாம் ஏறி வந்தருளிய வானத்தையளாவும் பெரிய தரும தேவதையாகிய இடப வாகனத்தினின்றும் நீங்கியருளினான். அப்போது எம்பிரானை சூழவந்த அனைவரும் தாங்கள் ஏறி வந்த தங்களது வாகனங்களில் நின்று உடனே இறங்கியருள, ஈசன் திருமணச் சாலையின் வாயிலை சார்ந்து மிகப்பெரிய தனது இடபத்தினின்றும் நீங்கியருளும் அதே நேரத்தில் அனைவரும் தங்கள் வாகனங்களில் நின்று தாங்களும் இறங்கியருளினார்.

விடையி ழிந்துழி மேனைவிண் ணைட்டவர்
மடமின் னாரொடு வந்து பராபரன்
அடிகண் மீதினில் ஆன்பொழி பால்கொடு
கடிதின் ஆட்டினள் கைதொழு தேகினான்.

எம்பெருமான் இடபவாகனத்தில் நின்று இறங்கியருளிய நேரத்து மலையரசன் மனைவியான மேனை என்பாள் தேவ நாட்டுத் தெய்வப் பெண்களோடும் அவ்விடத்து தமது பசு பொழிந்த பாலை நல்லதோர் பொற்கலத்து ஏந்தி வந்து உள்ளப்பரிவோடும் அப்பாலால் எம்பெருமானுடைய பாதகமலங்களை விரைவாக திருமஞ்சனம் ஆட்டினான். எம்பெருமானுடைய பாதத்தைத் திருமஞ்சனமாட்டும் போது பரிவும் விரைவும் பொருந்த ஆட்டி முன்னின்று கைகூப்பித் தொழுது அப்பால் செல்வாளாயினான். 39

நாதன் அவ்வழி நந்திக ஞய்த்திடும்
பாது கைக்கட் பதமலர் சேர்த்தியே
போதன் மாதவன் பொற்கரந் தந்திடக்
கோதில் மாமணக் கோயிலுள் எய்தினான்.

எம்பெருமான் அந்நேரத்து நந்தியங்கடவுள் திருமுன்பாக வைத்த பாதுகை (மிதிப்பொருள்) மேலாக தமது திருப்பாதத்தைச் சேர்த்து நடந்தருளும்போது எம்பெருமானுடைய திருக்கரத்தை பிரமதேவர் ஒருபக்கராகவும் நாராயணக் கடவுள் இன்னொருபக்கராகவும் அழைத்துக்கொண்டு வரும்படியாக கோதிவிட்டுப் பிரகாசிக் கும் பொலிவாகிய திருமணக் கோயிலினுள் சென்றருளினார். 40

பல்லிய மியம்ப வானோர் பரவவிஞ் செயர்கள் பாட
ஓல்லெனக் கணங்க ளார்ப்ப உருத்திரர் யாருஞ் சூழ
மெல்லெனச் செல்லும் அண்ணல் விரிஞ்சனும் மாலும் வேண்ட
மல்லலங் கோயி லுள்ள வனப்பெலாம் நோக்க லுற்றான்.

பலவாத்தியங்கள் முழங்கும்படியாகவும் தேவர்கள் வணங்கி வரும்படியாகவும் விஞ்சையர்கள் பாடல்களைப் பாடும்படியாகவும் ஓல்லென்று பூதகணங்கள் ஆரவாரிக் கவும் உருத்திரமூர்த்திகள் யாவரும் சூழ்ந்து வரவும் மெதுவாகச் சென்றருளும் அண்ணல் பக்கராக நின்று அழைத்துவரும் பிரம தேவரும் நாராயணக் கடவுளும் வேண்டி ஐயனே இங்கு திருமணச் சாலையின் சிறப்பு அலங்காரமெல்லாம் நோக்குவிராக என்னலும் எம்பிரானார் அவ்வலங்கார வனப்புகள் வளங்கள் எல்லாம் பார்க்கலுற்றார். 30

உலாவறு சுரும்பு மூசா ஒண்மலர்ச் சோலை வாவி
நிலாவறழ் புனல்சே ரோடை நெடுத்தடம் நிறம்பே ருகிக்
குலாவமண் டபங்க ளின்ன கொண்டியல் வனப்புக் காட்டிச்
சிலாதனன் மதலை கூறச் சென்றுசென் றிறைவன் கண்டான்.

உலாவிவரும் வண்டுகள் மொய்யாதபடி மலரும் பூக்கள் நிரம்பிய சோலைகளையும், குளங்களையும், நீந்தி விளையாடற்கு ஏற்ப நிலா வெளிச்சத்தைப் போன்று அமைந்த நீரோடைகள், விசாலித்த பெரிய குளங்கள், நிறங்கள் மாறி மாறிக் காணப்படும் ஒளியுடைய மண்டபங்கள் இவ்வாறாக அமைந்த சிறந்த வனப்புக்களை நந்தியம்கடவுள் காட்டி, அவை இயல்பினை எடுத்துச் சொல்ல யாவற்றையும் இறைவன் கண்டான்.

கண்டலுந் தம்போல் தங்கள் காமர்விண் ணகரந் தானும்
மண்டல வரைப்பின் வந்து வைகிய தாங்கொ லென்ற
அண்டர்கள் வாவி கேணி அகன்புனல் குடைந்துங் காமர்
தண்டலை யாடல் செய்துந் தலைத்தலை திரிதந் துற்றார்.

இவ்வாறாக இறைவன் யாவற்றையும் கண்டு செல்லும்போது எம்பிரானுடன் கூடவந்த தேவர்கள் யாவரும் தங்களுடைய அழகிய தேவ உலகம்தானும் தாங்கள் இங்குவந்து சேர்ந்தமைபோல வந்திருப்பதோ என அமையும்படி அழகுடன் பொலிவதைக்கண்டு மகிழ்ந்து எல்லாத் தேவரும் அங்குள்ள குளங்கள், கேணி, அகன்ற நீரோடைகள் யாவிலும் இறங்கி மூழ்கி மகிழ்ந்தும் அழகிய சோலைகளில் விளையாடியும் தலைத்தலை கூட்டமாக திரிந்து மகிழ்வாராயினர். 43

நந்தியத் தேவு காட்ட நல்வனப் பனைத்தும் நோக்கிக்
கந்தமென் போது வேய்ந்த கடிமணச் சாலை தன்னில்
இந்திர நீலத் திட்ட எழில்நலத் தவிசி னும்பர்
வந்துவீற் றிருந்தான் எல்லா மறைகட்கும் மறையாய் நின்றான்.

நந்திதேவர் காண்பித்தருள எமது இறைவன் அங்குள்ள நல்ல வனப்புகள் அனைத்தும் நோக்கியவாறு போந்தருளி வாசம் கமழுகின்ற பூக்களால் வேய்ந்து கூரை அமைத்த முற்றிலும் வாசனையாகவே திகழும் அழகிய திருக்கல்யாண மண்டபத்து வந்து இந்திரநீலம் என்னும் இரத்தினத்தாலான சிம்மாசனத்தின் மீது வீற்றிருந்தருளினான் எல்லா வேதங்கட்கும் மூலப் பொருளாய் அறியப்படாது நின்றவன். வேதங்களை தந்தவன் அவன்; ஆனால் அவையாலும் அறியப்படாதவன். அவன் பக்கராகத் தோன்றியும் வேதம் அவனை அறியாது மலைந்து ஐயா எங்குற்றாய் எனத்தேடி இன்னம் அலையும்;

வீற்றிருந் தருளு மெல்லை வீரபத் திரன்தீப் பேரோன்
ஆற்றல்கொள் கூர்மாண் டேசன் ஆடகன் ஐயன் ஏறோர்
போற்றிசெய் அயனே மாலே புரந்தரன் முனிவர் தேவர்
ஏற்றிடு தவிசு தோறும் இருந்தனர் இறைவற் குழ.

எம்பிரான் வீற்றிருந்தருளுகின்ற எல்லையில் வீரபத்திரன் என்னும் பெயருடைய கடவுள், வலிமைகொண்ட கூர்மாண்ட உருத்திரக்கடவுள் ஆதிய ஏனைய உருத்திர மூர்த்திகளும் பூதசேனாதிபதியரும் எம்பிரானைப் போற்றி செய்தார்கள். பிரமதேவர் நாராயணக்கடவுள் இந்திரன் ஆதிய கடவுளர் யாவரும் சிம்மாசனத்து எழுந்தருளி இருக்கும் பெருவாழ்வை வணங்கி அவர் அவருக்கு ஏற்ற ஆசனங்கள் முன்னராக அமைந்துள்ளன மீது யாவரும் எம்பெருமானைச் சூழ வீற்றிருந்தார்கள். 44

அமையப்படும் அப்பொழு தத்தினில் ஆதி யண்ணல்
விமலத்திரு மாமணங் காணுற மேலை யண்டச்
சுமையுற்றிடும் எப்புவ னத்தருந் தொக்க நீரால்
இமையச்சயி லந்துளங் குற்ற திடுக்கண் எய்தி.

இவ்வாறாக எம்பிரான் திருமணச்சாலையில் தங்கியருளிய அந்நேரத்து ஆதியாகிய பகவானின் ஞானமயமான திருமணத்தைக் கண்டு தரிசிக்கும்படியாக மேலாகிய அண்ட புவனங்களில் உள்ள சுமையாகிய யாவரும் வந்து சேர்ந்துள்ளார்கள். அவ்வாறாக யாவரும் யாவும் இமயமலையிலே தொகுதியாகச் சேர்தலினாலே அவர்கள் யாவரின் சுமையையும் தாங்கமுடியாதபடி இமயமலையானது நடுக்குற்றது பெரிதும் துன்பம் கொண்டு.

46

பொன்பா லிமையந் துளங்குற்றுழிப் போற்று சேடன்
தன்பால் அவனி யெனலாந் துலைத்தட்டி ரண்டின்
வன்பால தான வடபா லதுதாழ மற்றைத்
தென்பால தாற்ற உயர்ந்திட்டது தேவர் உட்க.

பொன்போல் மிளிரும் இமயமலை இவ்வாறு பாரச்சுமை தாங்காது நடுக்குதலும் உலகை நழுவிச் செல்லாதபடி தாங்குகின்ற ஆதிசேடன் என்னும் பாம்பின் தலை மேல் தாங்கிய உலகமெல்லாம் ஆகிய தராசுபோலும் தட்டில் (ஆதிசேடன் தராசின் தண்டாகவும் உலகம் தராசின் தட்டாகவும் அமைந்தது என்றால்) ஒரு தட்டில் பாரம் ஏறுதலும் அது தாழ்ந்து மற்றைய தட்டு உயர்தல்போல இமயமலையாகிய பூமியின் வடக்குப் புறமானது தாழ் தெற்குப் புறமானது உயர்ந்துகொண்டது. இச்செய்கை திடீரென மேற்படுதலும் தேவர் யாவரும் அதுகண்டு ஏங்கினார்கள்.

47

ஓங்குற் றதுதென் புவியாதலும் உம்ப ரெல்லாம்
ஏங்குற் றனர்மண் ணுலகோர்கள் இடுக்க ணுற்றுத்
தீங்குற் றனவோ எமக்கென்று தியக்க முற்றார்
பாங்குற் றிடுதொன் முனிவோரும் பரிய லுற்றார்.

தெற்குப் பக்கமானது மேலோங்குதலும் தேவர் எல்லாரும் ஏங்குற்றனர், பூமியில் உள்ளார் யாவரும் செவ்வனே சுவாசித்தல் முதலிய செயல் செய்ய முடியாதபடி இடுக்கட்பட்டு தீங்குற்றதோ; இனிமேல் வாழமுடியாதோ எமக்கு என்று தியக்கமுற்றார்கள். இப்போ பக்கத்திற் பொருந்திய முனிவோரும் வருந்தல் உற்றார்கள்.

48

இன்னோ ரெவருஞ் சிவனையென் றிரங்க லோடும்
முன்னோனு மன்ன செயல்கண்டு முறுவ லெய்தி
அன்னோர் குறைநீத் திடநந்தியை நோக்கி ஆழி
தன்னோர் கரத்திற் செறித்தானைத் தருதி யென்றான்.

இவ்வாறாக இவர்கள் எல்லோரும் வருந்தி சிவனே அபயம் என்று இரங்கலோடும் முன்னவராகிய எமது பெருமான் அதுசெயல் கண்டு புன்சிரிப்புக் கொண்டருளி அவ்விடத்து வருந்துவாரின் குறைநீக்கும்படியாக நந்திதேவரை நோக்கியருளி, நீ சமுத்திரங்கள் எல்லாவற்றையும் தனது உள்ளங்கையில் அடக்கிய வலியை உடைய அகத்திய முனிவனே இங்கே அழைத்து வருவாய் எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

49

என்ற னதுகாலையில் நந்தி யிறைஞ்சி யேகிக்
 குன்றத கும்ப முனிவன்றனைக் கூவ அங்கட்
 சென்றான் அவனைக் கொடுபோய்ச்சிவன் முன்ன ருய்ப்ப
 மன்றார் சமுல்கள் பணிந்தான் மலையத்து வள்ளல்.

அவ்வாறு இறைவன் சொல்லியருளலும், அதுகாலை நந்தி தேவர் எம்பிரானை வணங்கி அவரின் பணியின் படியே திருமணப் பந்தர் இடத்துப் பொருந்திய முனிவர் கூட்டத்தின் உட்சென்று, அகத்தியனே சந்திதி வருக எனக் கூவி அழைத்தலும், அப் பேரோசை கேட்ட அகத்திய முனிவர் வருதலும், அவரை அழைத்துச்சென்றுசிவபிரான் திருமுன்பாக நந்திதேவர் சேர்த்தலும், அங்கு சேர்ந்த அகத்திய முனிவர் கனகசபையாகிய மன்றிலே நின்றும் பெருமானின் திவ்விய பாதங்களை வணங்கியருளினார். 50

தாமுந் தவத்தோன் றுனைக்கண்ணுதற் சாமி நோக்கித்
 தாமுங் குறியோய் இவண்யாவருஞ் சார்த லாலே
 தாமும் புவிதக் கிணமுத்தரஞ் சால ஓங்கத்
 தாமுஞ் சவர்க்க நிலனுந் நனிதாமு மன்றே.

எம்பிரான் திருமுன்பு தாழ்ந்து வணங்கிய. பெரிதும் தவப்பேறுடைய அகத்திய முனிவனை நெற்றியில் கண்டொண்ட சுவாமி நோக்கியருளி, மிகத்தாழ்ந்து வணங்கிய குறியோய்! அகத்திய முனிவனே கேள், இவ்விடத்து யாவரும் சார்தலால் மேலே உள்ள ஏழு உலகங்களில் மிகவும் தாழ்ந்த பூமியாகிய இதில் தென்பாகமானது மிக உயரவும், வடபக்கமானது மிகவும் ஓங்கியுள்ளது. இதனால் சவர்க்கம் முதலான ஏனைய உலகங்களும் சீர்குன்றித் தாழ்வாகிவிடும். 51

தெருமந் துழலுந் தரைமன்னுயிர் செய்த தொல்லைக்
 கருமந் தனைவிட் டயர்வெய்திக் கலங்குகின்ற
 பெருமந் தரமே முதலாய பிறங்கல் யாவும்
 அருமந்த மேரு வரையுந்தவ ருகு மம்மா.

இயங்கித் திரிகின்ற உலகத்துள்ள மேலான ஆன்மாக்கள் யாவும் தங்களுடைய கரு மங்களை விடுவித்துவிட்டு அயர்ச்சிகொண்டு கலங்கித் திரிகின்றன. பெரியதாகிய மந்தர மலை முதலாகிய மலையும் இன்னும் வேறு மலைகளும், அதுமட்டுமல்லாது அருமந்த சிறப்பினையுடைய மகாமேரு மலையும் கூட நிலைதவறிவிடும். உலக உயிர்கள் வேதனைப் படுவதன்றி மலை முதலிய பொருள்களுக்கூட உலக சமநிலை மாறுபடலால் தவறாகும் என்றார் சிவபிரான். 52

ஆனான் முனிகேள் ஒருநீயிவ் வசலம் நீங்கித்
 தேனார் மருத வளமேயதென் னாடுநண்ணி
 வானார் பொதிய மலைமேவுதி வைய மெல்லாம்
 மேனா ளெனவே நிகராகி விளங்கு மென்றான்.

எது எப்படி ஆனாலும் அகத்தியனே! நான் சொல்வதைக் கேள். நீ ஒருவன்மட்டும் இந்த இமய மலையை இப்போதே விட்டு நீங்கிச் சென்று தேன் பொழியும் சோலை கொண்ட மருதநிலங்களின் வனத்தில் ஓங்குகின்ற தமிழ்நாடாகிய தென்னாட்டிற்குச் சென்று அங்கு உள்ள வானத்தை எட்டும்படி வளர்ந்திருக்கும் பொதியம் என்னும் மலையை நண்ணி, அங்கு தங்குவாயெனில், இந்த உலகமெல்லாம் முன்னேநாட் போலவே சமமாக நிற்கும் என சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். 53

பிறையொன்று வேணிப் பரனிங்கிது பேச லோடும்
அறையொன்று தீஞ்சொற் றமிழ்மாமுனி அச்ச மெய்திக்
குறையொன் றியான்செய் துளனோகொடி யேனை ஈண்டே
உறையென் றிலேசே ணிடைச்செல்ல வுரைத்தி எந்தாய்.

இளம்பிறை ஒன்றிய திருச்சடை உடைய பரமனாகிய சிவபிரான் இங்ஙனம் மொழிந் தருளலும், அதனைக் கேட்டருளிய வேதத்தை ஒத்த இனிய தமிழ்ச் சொற்களை உலகிற் குகந்தருளிநின்ற அகத்திய முனிவர் பெரிதும் அச்சங்கொண்டு, எம்பிரானைப் பணிந் தருளி, ஐயனே! தேவரீருக்கு அடியேன் குறையேதும் புரிந்ததுண்டோ? இல்லையே, ஆனமையால் அடியேனை யாது காரணத்தாலோ தேவரீருடைய இவ்விடை நிகழும் திரு மணத்தைக் கண்குளிர்க் கண்டு களிக்காதபடி மிகதூரத்தே சென்றிருப்பாயாக என என்னைப் பார்த்துச் சொல்லியருளினீர். குறையொன்று யான் ஏதும் செய்ததுண்டோ எனக் கேட்டருளினான்.

54

என்னக் குறிய முனிவன்றனை எந்தை நோக்கி
உன்னைப் பொருவும் முனிவோர் உலகத்தி லுண்டோ
அன்னத் தவனும் உனைநேர்கிலன் ஆத லால்நீ
முன்னிற் றெவையுந் தவறின்றி முடித்தி மன்றோ.

என்று இவ்வாறு குறுகிய அழகிய தவவேடம் பொலியும் அகத்திய முனிவன் பணி வோடு பேசி நின்றலும், அப்போது அகத்திய முனிவனை எந்தைபிரான் பார்த்தருளி சொல்கிறார். அகத்தியனே, உன்னையொத்த பெருந்தவமுடைய முனிவர் இவ்வுல கத்து உண்டோ? அன்ன வாகனத்தையுடைய பிரமதேவரும் உனை நேர்கிலர். ஆகை யால் எதை நினைந்தாயோ அதையெல்லாம் தவறின்றி நீ நிறைவேற்றி முடிப்பாய்.

வேறுற்றிடு தொன்முனி வோர்களின் விண்ணு னோரின்
ஈறுற்றிடு மோவிது செய்கை எவர்க்கும் மேலாம்
பேறுற்ற நின்னூல் முடிவாகும் பெயரு கென்று
கூறுற் றிடலும் முனியீது குறித்து ரைப்பான்.

உன்னை நீங்கி வேறாக உள்ள மிகப் பழமையான முனிவர்களில், விண்ணுலகிலுள்ள தேவர்களில் அல்லது மற்றையோர் யாவரினாகுதல் இந்தச் செய்கை முடியுமோ, ஆகாதே, அவர்கள் எல்லாரிலும் பார்க்கத் தவப்பேற்றை உடைய உன்னுல்தான் இச் செய்கை கைகூடும். ஆகையால் இப்போது அகத்திய முனிவனே, பொதியமலைநோக்கிப் புறப்படுவாயாக என எம்பிரான் கூறியருளலும், அகத்திய முனிவன் அதனைக்கேட்டு இஃது ஒன்றைக் குறித்து உரைப்பானாயினான்.

56

வான்செய்த மேனி நெடுமான் மகவேள்வி மன்னன்
தேன்செய்த கஞ்சத் தயனிற்கவிச் செய்கை தீயேன்
தான்செய் திடவே பணித்திட்டனை தன்மை யீதேல்
நான்செய் ததுவே தவம்போலும் நலத்த தெந்தாய்.

பெருமானே! வானளவும் நீண்ட அற்புத மேனி உடைய நெடிய நாராயணக் கட வுளும் யாகங்களினூல் தலைமைப்பாடு அடைந்த இந்திர தேவனும், தேன்சொரியும் தாமரை மலரை ஆசனமுடைய பிரமதேவரும் இவ்விடத்து நிற்க எளிய வாழ்க்கை உடைய அடியேனை இதைச் செய்வாயாக எனப் பணித்தருளினீர், உமது திருவுளம்

இப்படியாகில் நான் செய்ததுவே மேலான நலமுடைய தவம் போலும் என்றார் அகத்திய முனிவர். 57

ஈங்கிப் பணியை யளித்தாயெனில் எந்தையுன்றன்
பாங்குற்ற புத்தேள் மணக்காட்சி பணிந்தி டாமல்
நீங்கற் கரிதாங் கவல்கின்றதென் னெஞ்ச மென்ன
ஓங்கற் கயிலைத் தனிநாயகன் ஓத லுற்றான்.

பெருமானே ஈங்கு எனக்கு இப்பணியைக் கொடுத்தீர் ஆயின், எந்தையே தேவரீரது பாங்கராகப் பொருந்தும் அம்மையும் அப்பனுமாய் விளைகின்ற தெய்வீகத் திருமணக் காட்சி கண்டு பணியாமல் இவ்விடம் விட்டு நீங்க மிக அரிதாகும். தனிமையாக என் நெஞ்சம் பெரிதும் கவலைகொள்கிறதே என்று அகத்திய முனிவர் கூறியருளலும் அப்போது திருக்கைலாய மலையில் வீற்றிருந்தருளும் தனிமுதல்வரான சிவபிரான் இந்த வார்த்தை அகத்திய முனிவருக்கு ஓதலுற்றார். 58

சிந்தைய தழுங்க வின்றித் தென்மலைச் சேறி அங்கண்
வந்துநம் வதுவைக் காட்சி வழங்குதும் மகிழ்ந்து காண்டி
நந்தமை யுன்னி யாங்கே நாள்சில இருத்தி பின்னர்
முந்தையி லெமது பாங்கர் வருதியால் முனிவ என்றான்.

அகத்தியமுனிவனே! உனது மனமானது கவலைப்படாமல் தென்திசையில் உள்ள பொதியம் என்னும் மலையில் சார்வாயாக. அங்கு நீ தங்கி இருக்கும்போது நாம் அவ் விடத்து உனது முன்பு தோன்றி இங்கே நிகழுகின்ற திருமணக்காட்சி முழுவதும் நீ அங்கே காணும்படி காட்டியருள்வோம். நீ மகிழ்வோடும் அதனை அங்கே காண். அங்கு நீ என்னைத் தியானித்தவாறு சிலநாள் தங்கியிருப்பாயாக. பின்னர் எல்லாத் தோற்றத்திற்கும் மூல இடமாகிய எனது பாங்காக நீ வந்து சேர்ந்துகொள்வாய் என சிவபிரான் உரைத்தருளினார். 59

என்றிவை அமலன் செப்ப இசைதரு புலத்தனாகி
மன்றமர் கழல்க டம்மைப் பன்முறை வணக்கஞ் செய்து
நின்றுகை தொழுது போற்றி நெடிதுயிர்த் தரிதின் நீங்கித்
தென்றிசை யெல்லை நோக்கிச் சிறுமுனி கடிது போனான்.

என்று இவ்வாறு நிர்மல ஞான வடிவினராகிய இறைவன் மொழிந்தருளுதலும் இப்போ அகத்திய முனிவன்பால் முன்னுற்ற கவலை யாவும் நீங்கி கனகசபையிலே நிறைந்து நடனமாடுகின்ற திருவடிகள் முன்பாகப் பலகாலும் வணக்கம் செய்து திருமுன் நின்று கைதொழுது போற்றி, நெடிதும் பலகால் பெருமூச்செறிந்து நீங்க முடியாத அருமைப் பாட்டோடும், விட்டு நீங்கி தென்திசையின் எல்லையை நோக்கியவாறு குறுகிய வடிவினையுடைய அகத்திய முனிவன் சென்றருளினான். 60

கிற்புறு மாயை வல்ல கிரவுஞ்ச வரையும் விந்த
வெற்பதும் வன்மை சிந்த வில்வல னொடுவா தாவி
கற்பனை யகன்று மாயக் காவிரி நீத்தத் தோடு
முற்பகல் படர்ந்த தென்ன முனிவரன் தென்பாற் போனான்.

தன்னிடத்துச் சேர்ந்தாரை அகப்படுத்தித் தயருறுத்தும் மாயை வல்ல கிரவுஞ்சம் என்னும் மலையும் விந்த மலையும் தங்கள் வலிமைகெட்டழியும்படியாகவும் வில்வலன்

வாதாவி எனும் இரு அசுரரும் முனிவர்களை வஞ்சித்துக் கொன்று உண்ணுகின்ற அவர்களின் திய கொடிய செயல்கள் அகன்று மாழும்படியாக காவிரி என்னும் ஆற்றுநீரைக் கையில் உள்ள கமண்டலத்தில் ஏந்தியவாறு முன்பு தெற்கு நோக்கி வந்த அத்தன்மை போல அகத்திய முனிவன் தென்திசைபால் போயருளினார். 61

மறைபுகல் வேள்வி யாற்று மாவலி வலிகொள் காட்சிக் குறியவன் துணையாய் மற்றோர் குறளுமுன் டாங்கொ லென்னு நெறியெதிர் அவுணர் தம்முள் ஒருசிலர் நில்லா தோடச் சிறுமுனி வானம் நீந்திச் சிமையமா மலயம் புக்கான்.

வேதங்களில் சொல்லப்படும் யாகத்தைச் செய்கின்ற மாவலி என்னும் அசுரனுடைய வலியை அடக்கிய காட்சி உடைய வாமனன் என்னும் மிகக் குறுகிய வடிவினை உடைய அவருக்கும் இன்னுமோர் துணையான சகோதரரும் உண்டோ, இவ் உலகில் என்னும்படியாக அகத்திய முனிவர் எழுந்தருளி வரும் மார்க்கத்திலே நேர்வந்த அசுரர் சிலர் குறுகிய வடிவுடைய இவரைக்கண்டு ஏங்கி நில்லாது ஓடும்படியாக சிறியவடிவினை உடைய அகத்தியமுனிவன் ஆகாய மார்க்கமாகச் சென்று பொதியம் என்னும் மலையில் சேர்ந்தார். 62

முண்டகன் வலிகொண் டுற்ற மூவெயில் அழிப்பான் முன்னி அண்டரும் புவன முற்று மாகிய கொடிஞ்சி மான்றோர் பண்டொரு பதத்தா லுன்றிப் பாதலத் திட்ட அண்ணல் கொண்டதொல் லுருவ முன்னிக் குறுமுனி அங்கண் உற்றான்.

பிரமதேவரின் வலியை நீக்கிவிட்ட இரும்பு, பொன், வெள்ளி என்னும் முப்பு சங்களையும் அழிக்கும்படியாகச் சிவபிரான் திருவுளங்கொண்டு அளவுகாண முடியாத புவனங்கள் முழுவதும் ஆகிய கூம்பினை உடைய குதிரை பூட்டிய தேர்மேலாக எழுந்தருளுவார்போன்று அத்தேரின் மீதாக ஒரு பாதத்தால் ஊன்றி பாதாளத்து இட்ட அண்ணலாகிய சிவபிரான்கொண்ட மிகப் பழைய உருவத்தை தியானித்தவாறு அகத்திய முனிவன் சென்றருளினான். 63

பொதியம தென்னும் வெற்பிற் புனிதமா முனிவன் வைகத் துதியுறு வடபாற் றென்பாற் புவனியோர் துலைபோ லொப்ப அதுபொழு துயிர்க ளானோர் அணங்கொரிஇ அரனை யேத்தி மதிமகிழ்ந் தமர்ந்தார் தொல்லை வதுவையின் செய்கை சொல்வாம்.

பொதியமலை என்னும் மலையினிடத்து அகத்தியமுனிவன் வீற்றிருந்தருளுதலும் பலராலும் புகழப்படுகின்ற பூமியின் வடபாரிசம் தென்பாரிசம் என்னும் இருபகுதிகளும் ஓர் தராசின் சமநிலைபோல் தாழ்வு இலாது சமமாகவே நின்றது. அப்போது உயிர்கள் யாவும் தங்கள் கவலை நீங்கி சிவபிரானைத் துதித்து மனமானது பூரித்து மகிழ்ந்து அமர்ந்தார்கள். இப்பால் மிகமுன்பு நடந்தருளிய திருமணத்தின் செய்கை சொல்வாம். 64

கதுமென மலயந் தன்னிற் கடமுனி சேற லோடு முதுமைகொ ளிமையம்புக்க முனிவருஞ் சுரருந் தேர்ந்து மதிமலி சடையெம் மண்ணல் வரம்பில்பே ரருளும் அன்னோன் பதமுறை வழிபட் டோர்தம் பாண்மையும் பரவ லுற்றார்.

மிகவிரைவாக பொதியமலையில் குடத்தின்கண் தோன்றியமையால் குடமுனி எனப் புகழ்கொண்ட அகத்திய முனிவன் சேருதலோடும் பழமைகொண்ட இமயம் என்னும் மலையில் இருந்தருள்கின்ற முனிவரும் தேவரும் இதனை உணர்ந்து இளம்பிறை பொலியும் சடையுடைய சிவபெருமானின் எல்லை காணமுடியாத பேரருளையும் அவரது பாதாரவிந்தங்களை வழிபட்டோர்களது மேம்பாட்டையும் நினைந்து போற்றி வணங்கினார்கள்.

நிலைதவறிச் தாழ்ந்து சரிந்த வடபகுதியையும் உயர்ந்த தென்பகுதியையும் அகத்திய முனிவன் தென்பகுதியில் சேர்ந்து அமர்ந்தபோதே தெற்கும் வடக்கும் சரிசமனாகிப் பழமை போல ஆனது. அகத்திய முனிவனின் சிவத்தியானப் பேறும் சிவபிரானது அருளும் ஆனமையால் தேவர் முனிவர் எல்லாம் இவற்றை உணர்ந்து போற்றி செய்தார்கள். 65

அங்கது பொழுது தன்னில் அரசன திசைவால் எங்கள் சங்கரி ஐயை காப்பச் சசியென்பாள் அடைப்பை ஏந்தக் கங்கைகள் கவரி வீசக் காளிகள் கவிகை பற்றப் பங்கய மான்கை பற்றிப் பாரதி பரவ வந்தாள்.

அங்கதுவாகிய நேரத்தில் மலையரசன் உடைய இசைவின்படி எங்கள் தாயாகிய சங்கரி உலகிற்கு ஒரு கன்னியான அழகு சொல்ல முடியாத அருட்கோலத்தோடும், தான் இருந்த இடத்தைவிட்டு எழுந்தருளித் திருமணச்சாலையைச் சேர வந்தருளும் பொழுது பிராட்டியாருக்கு மெய்க்காப்புத் தோழியாக தூக்காதேவி உடன்வர இந்திரானிதேவி அடைப்பையைத் தாங்கி ஏந்திவர, கங்காதேவி முதல் பல கன்னியர் வெண்சாயரை வீசும், காளிகள் வெண்கொற்றக் குடையைப் பிடித்து வரவும், மகாலட்சுமி தேவியின் கையில் பற்றியவாறு சரஸ்வதிதேவி துதித்து வணங்கியடி வரும்படியாக பெருமாட்டி வந்தாள். 66

வந்திடு முலகை ஈன்றாள் வதுவையஞ் சாலை நண்ணி அந்தமொ டாதியில்லான் அடிகளை வணங்க முன்னோன் முந்துறு தவிசின் றன்பான் முற்றிழை யிருத்தி யென்ன இந்திரை முதலோர் யாரு மேத்திட இருந்தா ளன்றே.

இவ்வாறு சிறப்புடன் வந்திடுகின்ற உலகை ஈன்றவளாகிய பார்வதி அம்மையார் திருமணச்சாலையைச் சார்ந்து அவ்விடத்து இந்திர நீலமணியினால் ஆக்கப்பட்ட சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்தருளும் அந்தமும் ஆதியும் இல்லாத சோதியாகிய பெருமான் திருமலர்ப்பாதங்களில் தாழ்ந்து வணங்கலும் அப்போது எம்பெருமாட்டியை முன்ன வராகிய ஈசன் பார்த்தருளி சொல்வார். தெய்வீக அமைப்பான சிறந்த ஆபரணங்களை உடைய உமையே! எமது பக்கராக இச்சிம்மாசனத்தின் மீது வீற்றிருப்பாயாக எனலும் எம்பிராட்டி அங்கு குழந்து வந்த மகாலட்சுமி தேவியார் யாவரும் வணங்கும்படி வீற்றிருந்தருளினார். 67

இருந்திடு மெல்லை தன்னில் ஏலவார் குழலி யென்னுங் கருந்தடங் கண்ணி னோகக் கண்ணுதற் பராப ரற்கு விரைந்தருள் செய்ய வுன்னி வேந்தன திசைவான் மேனை பெருந்தடம் புனலுஞ் சந்து மலர்களும் பிறவுந் தந்தாள்.

எம்பிராட்டி இவ்வாறு இருந்திடுகின்றகாலை இயற்கை வாசனையுடன் சாந்தனினிந்து பொலிந்து விளங்கும் கூந்தலை உடையவளாயும் கருமையான கண்களை உடைய

வளாயும் இருந்தருள்கின்ற பார்ப்பதியம்மையாரை விரைவாக ஈசனுக்கு கன்னிகா தானமாகக் கொடுக்கும்படி நினைந்த மலையரசன் தனது மனைவியான மேனை என்பானை கன்னிகாதானம் செய்யுமுன் பாத பூசைக்குவேண்டிய திரவியங்களோடும் வருமாறு பணித்தலும் அரசன் ஏவுதலின்படி மேனையானவள் பெருமை வாய்ந்த தூய நீரும் சந்தனமும் பூக்களும் தூபதீபாதிகளும் பிறவும் கொண்டு வந்து சேர்த்தருளினாள். 68

தருதலு மிமையத் தண்ணல் தாழ்ந்தன விரூந்து தேவி
சிரகநீர் வீடுப்ப ஆதி திருவடி விளக்கிச் சாந்தம்
விரைமலர் புனைந்து நின்ற வியன்கடன் பலவுஞ் செய்து
பொருவரு மகிழ்ச்சி யொடு பூசனை புரிந்தான் மாதோ.

இவ்வாறு மேனை என்பாள் திரவியங்களைத் தருதலும் இமயமலை அரசனானவன் சுவாமி திருமுன்பு தாழ்ந்து இருந்துகொண்டு மேனை தனது திருக்கரத்திலே பொற்பாத்திரத்து தூய நீரால் எம்பிரானுடைய பாதத்தை அபிஷேகம் செய்ய ஆதியாகிய பெருமானின் திருவடிகளை மலையரசன் தனது கைகளால் பற்றி விளக்கினான். பின்னர் சந்தனம் அணிந்தான், பூக்களைச் சூட்டினான். செய்யவேண்டிய விதிமுறைகள் யாவற்றையும் செய்தான். எம்பிரான் திருவடி தீண்டிப் பூசை செய்யும் பேற்றால் பெருமகிழ்ச்சி கொண்டு பாதபூசையைப் புரிந்தருளினான். 69

பூசனை புரிந்த பின்னர்ப் புவனமீன் ரூடன் கையைப்
பாசம தகன்ற தொல்சீர்ப் பரஞ்சுடர் கரத்துள் வைத்து
நேசமொ டளித்தே னென்னா நெடுமறை மனுக்கள் கூறி
வாசநல் லுதக முய்த்தான் மருகனென் றவனை யுன்னி.

இவ்வாறு பூசனை புரிந்த பிற்பாடு புவனங்கள் யாவற்றையும் ஈன்ற கன்னியாகிய பார்வதி தேவியாரின் திருக்கரத்தை தனது கையால் எடுத்து பாசங்களில் நின்றுந் நீங்கி அநாதி மலமுத்த சித்துருவாகிய பரஞ்சுடர்வடிவினரான சிவபிரான் திருக்கரத்து வைத்தருளி பெருமானே எனது உள்ளன்போடு பிராட்டியை உமக்கு கொடுத்தருளினேன் என்ற நெடிய பெரு வேதவாக்கியங்களை ஓதி வாசம் பொருந்திய நீரைத் தாரைவார்த்து கொடுத்தான் சகல உலகிற்கும், தனக்கும் தலைவரான பெருமானைத் தனக்கு மருகன் என நினைந்து. 70

எங்குள் பொருளுங் கோளு மீதலுந் தானே யாகுஞ்
சங்கரன் உலக மெல்லாந் தந்திடுங் கன்னி தன்னை
மங்கல முறையாற் கொண்டான் மலைமகன் கொடுப்ப வென்றால்
அங்கவன் அருளின் நீர்மை யாரறிந் துரைக்கற் பாலார்.

எங்கும் உள்ள பொருள்களும் அப்பொருளை பிறர்க்கு உதவியோனும் அவைகளில் நிறைவும் இன்பமும் யாவும் தானேயாகி தனக்குள்ளும் தானேயாகி பரமசுகமாய் இருந்தருளும் சங்கரன் உலகம் எல்லாவற்றையும் தந்தருள்கின்ற கன்னியான உமையம்மையாரை மங்கலம் நிறையும் திருமணமுறையால் மலைஅரசன் கொடுப்பதான் ஏற்றுக்கொண்டார் என்னில் பெருமானுடைய அருளின் பெருமையை யார்தான் அறிந்து உரைக்கற்பாலார். 71

ஆனதோ ரமையந் தன்னில் ஆடினர் அமரர் மாதர்
கானம திசைத்தார் சித்தர் கந்தரு வத்த ரானோர்
ஏனைய விருவர் தாமு மேழிசைக் கீதஞ் செய்தார்
வானவர் முனிவர் யாரும் மறைகளை யறைய லுற்றார்.

அவ்வாறுகிய சமயந்தன்னில் தேவநடனமாதர் ஆடினர்; சித்தர் கந்தருவத்தர் ஆதியோர் தேவகானம் எனும் இசைப்பாடலைப் பாடினர்; மற்றைய இருவராகிய தும்புருவர், நாரதர் ஆகியர் ஏழு சுரங்களையும் உடைய கீதங்களை யாழில் அமைத்து இசைத்தார்கள். தேவர்களும் முனிவர்களும் வேதமந்திரங்களை உரக்க ஓதினார்கள். 72

அல்லியங் கமலந் தன்னில் அரிவையும் புண்டரீக
வல்லியும் மற்று ளோரும் மங்கலம் பாட லுற்றுர்
சல்லரி திமிலை காளந் தண்ணுமை சங்க மாதிப்
பல்லிய மியம்பிச் சூழ்ந்து பாரிடத் தொகையோர் ஆர்த்தார்.

செந்தாமரை மலரில் இருக்கின்ற மகாலெட்சுமி தேவியும் வெண்டாமரை மலரில் இருக்கும் சரஸ்வதிதேவியும் இன்னும் மற்று அங்கு கூடிய ஏனைய தேவமாதர்களும் இனிய ஓசையுடன் மங்கலம் பாடல் உற்றுர்கள். சல்லாரி. திமிலை, காகளம், மத்தளம், சங்கு ஆகிய இந்த வாத்தியங்களைக் கைகளில் ஏந்தியவாறு அவற்றை முழக்கம் செய்தபடி எம்பெருமானைச் சூழ்ந்து பூதத் தொகையானோர் யாவரும் ஆர்த்தார்கள்.

அதுபொழு திமையத் தண்ணல் ஆபொழிந் திட்ட தீம்பால்
கதலிமாப் பலவின் தீய கனிவகை நெய்தே னுதி
மதுரமாஞ் சுவையின் வர்க்கம் வரம்பில வீற்று வீற்று
நிதிகொள்பா சனத்தி லிட்டு நிருமலன் முன்ன ருய்த்தான்.

அதுபோதில் இமயமலைக்கு அரசனான மலையரசன் என்பான் தனது தூய பசுவானது பொழிந்த இனிய பாளையும் கதலி வாழைப்பழமும் மாம்பழமும் பலாமரத்தின் இனிய பழங்களையும் நெய்யையும் தேனையும் இன்னும் வேறு சுவைமிக்க இனிய பழவகை முதல் பதார்த்தங்களையும் அளவுபடுத்திச் சொல்லொணாத ஏராளமான இப்பொருட்களை பொன்னாலான தாம்பாளம் ஒன்றில் வைத்து நிர்மல சொருபியாகிய பெருமான் திருமுன்பு வைத்தனன். 74

மறைநெறி யினைய வெல்லாம் மலைமக னுய்த்து மற்றெம்
மிறையிவை நுகர்தல் வேண்டு மெனத்தொழ இனிதே யென்ருக்
கறையிடற் றணிந்த மேலோன் கரத்தினால் அவற்றைத் தொட்டாங்
குறுபெருங் கருணை செய்தே உவந்தனங் கோடி யென்றான்.

வேதத்தில் எம்பிரானுக்கென நிவேதிக்கப்படவேண்டிய விதிப்பிரகாரம் யாவற்றையும் மலையரசன் சுவாமி - அம்பாள் திருமுன்னர் வைத்து முன்னின்று எம் இறைவா! இதனைத் திருவமுது செய்வீராக எனத் தொழுது நின்றலும் அவ்வேளை எம்பிரான் இது நன்று எனக் கூறியருளி நஞ்சைத் திருக்கண்டத்தே அணிந்த பெருமான் தமது திருக்கரத்தினால் அவற்றைத் தொட்டு மேலாகிய பெருங்கருணையை மலையரசனிடத்துக் காண்பித்தருளி “மலையரசனே, இவற்றை உவப்போடு ஏற்றருளினேம். நீ இதை இனி உன்பால் வைத்திருப்பாயாக” எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். 75

தொன்மைகொ ளருளின் நீரால் துய்த்தன வாகத் தொட்ட
நின்மல வுணவை மன்னன் நேயமோ டங்கண் மாற்றி
இன்மலர் கந்தந் தீர்த்த மிவற்றொடு மொருசா ருய்ப்ப
நன்மகிழ் வோடு வேதா நாயகற் குரைக்க லுற்றுன்.

மிகப் பழமையான அருளின் நீர்மையால் ஈசன் தான் ஏற்றுக்கொண்டதாகத் திருக்கரத்தால் தொட்டருளியமையின் மலபந்தம் நீங்கப்பெற்று யாவர்க்கும் ஈறில்

லாப் புண்ணிய விளைவை உண்டாக்க வல்ல நிர்மலமாகிய அப்பிரசாதப் பொருளை மலையரசனானவன் உள்ள அன்போடு அவ்விடத்து சந்திதியினின்றும் நீக்கியருளி முன்னே தான் எம்பிரான் பாதபூசை செய்யும்போது பெற்றுக்கொண்ட பாத தீர்த்தம், வாசச் சந்தனம், பூக்கள் ஆகிய இவைகள் யாவற்றோடும் பக்கராக ஒருசாரில் சேர்ப்ப அப் பொழுது திருக்கல்யாணக் காட்சியால் நன் மகிழ்வாகிய பிரமதேவர் அளவற்ற மகிழ்வுடன் நாயகராகிய பெருமானுக்கு உரைக்கலுற்றார். 76

படங்கினர் சேடன் தாங்கும் பார்விகம் புறையும் நீரார்
அடங்கலும் மணஞ்செய் போதத் தவ்வவர்க் கடுத்த தாற்றி
நடந்திடு மொழுக்கம் எந்தை நடத்திடல் வேண்டும் மன்றற்
சடங்கினி யுளது முற்றத் தண்ணளி புரிதி யென்றான்.

“பெருமானே! ஆதிசேடன் என்னும் ஆயிரந் தலையுடைய பாம்பின் படத்தின் மீது தாங்கப்படுகின்ற உலகில் உள்ளார் யாவரும் எவ்விடத்திலும் தாம் திருமணம் செய்யும்போது அவ்வவர்க்கு அமைந்த நியமங்களைப் புரிந்து திருமணஞ் செய்யும் ஒழுக்க முறையான செயலையும் தேவரீர் இப்போது நடத்திடல் வேண்டும். அதுதான் வேதவிதிப்படி உள்ள ஓமச் சடங்கு அதுவும் முற்றும்படியாக தேவரீர் மேலான உமது கிருணபயைச் செய்வீராக” என்றார் பிரம தேவர். 77

என்னலு முறுவல் செய்தே இறையருள் புரிய வேதன்
வன்னியு மதற்கு வேண்டும் பொருள்களும் மரபிற் றந்து
பொன்னொடு புகரும் ஏனை முனிவரும் புடையிற் சூழத்
தன்னிக ரில்லா மன்றற் சடங்கெலா மியற்றல் செய்தான்:

என்று பிரமதேவர் பேசி நின்றலும் எம்பிரான் அதுகேட்டுச் சிரித்தருளியவாறு அவ்வாறு பிரமதேவர் விரும்பியவாறே நடப்ப அருள்புரிதலும் அப்போது பிரமதேவர் அக்கினியையும் அதற்கு வேண்டிய ஏனைய பொருள்களையும் முறையாகவே உண்டு பண்ணி தேவகுருவாகிய வியாழ பகவானும் அசுரகுருவாகிய சக்கிர பகவானும் மற்றுள்ள முனிவரும் பிரமதேவரைத் துணையாகச் சூழ தனக்கு நிகர் பிறிதில்லாத மேலாகிய செயலாகிய திருமணத்திற்கு உற்ற ஓமச் சடங்கு எல்லாம் உவந்து செய்தார். 78

அந்தணர் கரண மெல்லா மாற்றியே முடிந்த பின்னர்த்
தந்தையுந் தாயுமாகி உலகெலாந் தந்தோர் தம்மை
முந்துற அயனும் பின்னர் முகுந்தனு மதற்குப் பின்னர்
இந்திரன் முனிவர் வானோர் யாவரும் இறைஞ்ச லுற்றார்.

அறவாணர்களான பெரியோர்களுக்கு ஏற்ற சடங்குகள் யாவும் அங்கு நிகழப்பட்ட பின்னர், தந்தையும் தாயுமாகி உலகம் யாவற்றையும் தந்தவராகிய சிவபிரானையும் கௌரி அம்பாளையும் முதலில் பிரமதேவரும் பின்னர் நாராயணக் கடவுளும் அதற்குப் பின்னர் இந்திரதேவன், முனிவர்கள், தேவர்கள் யாவரும் வணக்கம் செய்தார்கள். 79

அரனுடன் உடையா டன்னை யாங்கவர் பணித லோடும்
உருகெழு நிலையுட் கொண்ட உருத்திரத் தலைவ ரேனோர்
பரிசனர் கணங்கள் யாரும் பணிந்தனர் அதன்பின் னாகக்
கிரியுறை யிறைவன் மைந்தன் கேளொடு வணக்கஞ் செய்தான்.

எல்லார்க்கும் முதல்வராகிய சிவபிரானோடும் உமையம்மையாரை அங்கு குழுமி யிருந்தார் யாவரும் பணிதலோடும் உக்கிரமான நிலையுட்கொண்டவராகிய உருத்திரத் தலைவர்களும், அவரின் பரிசனங்களாகிய ஏனைய உருத்திரர்களும், பூதகணங்களும்

பணிந்தார்கள். அதன்பின்னராக இமய மலையை அரசாளுகின்ற மலையரசனும் அவன் மகனும் மற்றும் அங்குள்ள அவர்கள் சுற்றத்தாரும் கூடி எம்பிராட்டியையும் பகவானையும் வணங்கினார்கள். 80

தமதமுன் பணிகின் ரோர்கள் தமக்கெலா மீசன் றானும்
உமையும்நல் லருளைச் செய்ய வோர்ந்திது பதமென் றுன்னி
இமகிரி புரந்த வண்ணல் ஈண்டுறை நீரர்க் கெல்லாம்
அமலன் துணவு மற்றும் அளிப்பனென் றகத்துட் கொண்டான்.

சிவபெருமான் தனதுமுன் பணிகின்றோர்கள் தமக்கு எல்லாம் ஈசன் றானும் உமையம்மையாருடைய நல்லருளைச் செய்ய இத்தன்மையை எல்லாம் உற்று உணர்ந்து கொண்ட மலையரசன் இதுதான் எம்பெருமானுடைய பிரசாதப் பொருள்களை இவர்கட்கு பரிமாறுவதற்கு உகந்த காலமாகும் எனத் துணிந்து இவ்விடத்து உறைவார் அனைவர்க்கும் எம்பெருமானுக்கு நிவேதிக்கப்பட்ட பிரசாதப் பொருளை பகிர்ந்தளிக்க உள்ளமாயினான். 81

ஆய்ந் டு மறைகள் போற்று மாதிதன் தீர்த்தம் போது
சாந்தமொ டவிகள் தம்மைச் சதுர்முகன் முதல்வா னோர்க்கும்
வாய்ந்திடு முனிவர் யார்க்கும் மற்றுளார் தமக்கும் மன்னன்
ஈந்திட வவற்றை அன்றோ ரியாவரும் அணிந்துட் கொண்டார்.

இன்னும் இறைவனை எத்தன்மை உடையான் என ஆராய்கின்ற வேதங்கள் போற்றுதலைச் செய்யும் சிவபெருமானுடைய பாத அருச்சனைப் பூக்களும் சந்தனமும் நைவேத்திய உணவும் ஆகியவற்றை அணிந்து அருந்தும் பெருவாய்ப்பினை உடைய முனிவர் யாவர்க்கும் மற்று அங்கு உளார் யாவர்க்கும் மலையரசன் கொடுப்ப அப்போது அவர்கள் யாவரும் எம்பிரானுடைய பாத அர்ச்சனைப் பிரசாதங்களாகிய சந்தனம் பூ இவற்றை அணிந்து தீர்த்தம் நைவேத்தியம் இவற்றை உட்கொண்டார்கள்.

அலமா மிடரோற் கான் அமலமாம் பொருளை யேற்றுச்
சிலமோ டணிந்துட் கொண்டு சிந்தையுள் மகிழ்ந்து நந்தம்
மூலமாம் வினைகட் கின்றே முடிபொருங் குற்ற தென்றார்.
மேலவர் அன்று பெற்ற வியப்பினை விளம்ப லாமோ.

நஞ்சு உண்ட திருக்கண்டத்தை உடைய சிவபெருமானுக்காக நிவேதிக்கப்பட்ட மையால் மிகவும் தூய்மையாக்கப்பட்ட இந்தப் பொருள்களை மிகப் பணிவோடும் அன்பினால் ஏற்று சிலத்தோடும் அணிந்து உட்கொண்டு யாவரும் அவர்கள் சிந்தையுள் மகிழ்வாங்கி தங்களிடத்தே மூலமாக நின்று நையப்பண்ணி வேதனைதரு வினைகட் கெல்லாம் இன்றே ஒழுங்காக முடிவு சேர்ந்துள்ளது; இயல்பாக பிறவியால் வருங் கேடுகள் எம்மைச் சாராது என யாவரும் சொன்னார். அவர்கள் அற்றைத் தினத்தில் பெற்ற பெருமிதத்தைச் சொல்லலாமோ? முடியாது.

திருநீறு சந்தனமும் தீர்க்கதம் பரிமாறுகொர்
செங்கமல ிடமாதே — கிளியே
சேவித்து வேண்டியனி. — யோக சுவாமிகள்

அனையதோர் காலை தன்னில் அமலமாம் பொருள்க டம்மைப்
பணிவரை யிறைவன் றானும் பன்னியுந் தமரு ளாரும்
எனைவரு மருந்தி மேற்கொண் டெல்லையில் இன்ப முற்றார்
வினைவலி யொருவி மேலாம் வீடுபே றடைந்து ளார்போல்

அவ்வாறாகிய காலதன்னில் அமலமாகிய தூய்மையான அப்பொருள்களை எல்லாம் பனிமுடிய முடியுடைய மலைஅரசன் தானும் அவனது சுற்றத்தாரும் எல்லாரும் அருந்தி மேற்கொண்டு அணிந்தும் இதைச் செய்தலினாலே முடிவிலாது இன்பம் பெற்றார். அவர்கள் நிலைமையாதாயிற்றென்றால் வினைவலியெல்லாம் விட்டு நீங்கி மேலாகிய வீடுபேற்றை அடைந்தார்போல. 84

தன்னுறு கணவன் துஞ்சத்தாபத நிலை ளாகிய
இன்னலை யடைந்தாங் குற்ற இரதியவ் வெல்லை வந்து
மன்னுயிர் முழுது மீன்ற மங்கையை மணந்த வள்ளல்
பொன்னடி வணங்கித் தீயேன் புன்கணைத் தவிர்த்தி யென்றார்.

இப்பால் தனக்கு உற்ற கணவன் இறப்ப அதனால் கவலையும் தாபத நிலையளாகி இன்னலை அடைந்து அங்கு எம்பெருமான் பணியால் வந்திருந்த இரதி என்பாள் அவ்வேளையில் எம்பிரான் திருமுன்பாக வந்து மேலாகிய உயிர்கள் யாவற்றையும் சன்றவள் ஆகிய உமையம்மையாரைத் திருமணம் செய்தருளும் கோலத்துடன் பொலிந்த எம் பெருமானுடைய பொன்னான திருவடிகளை வணங்கி தீமை உடையவளாகிய பேதையேனுக்கு உற்ற பெருங்கவலையைத் தொலைப்பாயாக பெருமானே என்றார்.

சீருறு கணவன் இல்லாள் செப்பிய மாற்றங் கேளா
ஆருயிர் முழுதும் நின்றே யனைத்தையு முணர்ந்து கூட்டும்
பேரரு ளுடைய நாதன் பேதுறல் மடந்தை யென்னு
மாரன்வந் துதிக்கும் வண்ணம் மனத்திடை நினைந்தா னன்றே.

தனக்கு எக்காலமும் கிடைக்கமுடியாத ஓர் உத்தம அன்பான கணவன் இறந்த மையாலே கவலைகொண்டு வருந்திய இரதி என்பாள் சொன்ன வார்த்தையை எம்பிரான் கேட்டருளி எல்லா உயிர்தோறும் நின்று அவரவர் பக்குவநிலையை உணர்ந்து கூட்டுகின்ற பேரருள் உடைய பகவான் ஆதவின் வணங்கி வேண்டுகின்ற இரதியை நோக்கி பெண்ணே பேதுறல் கொள்ளாதே எனச் செப்பிவிட்டு மன்மதன் வந்து தோற்றும் வண்ணம் தனது மனத்திடை நினைத்தருளினார். 86

நினைதரு மெல்லை தன்னில் நெடியமான் முதலாவுள்ள
அனைவரு மருட்கை யெய்த அமுங்கிய இரதி நோக்கி
மனமகிழ் சிறந்து கார்காண் மஞ்சையிற் களிப்ப ஆங்கட்
குனிசிலை கொண்ட மாரன் கொம்மெனத் தோன்றினானே.

எம்பிரான் நினைந்தருளும் எல்லையில் நெடிய வடிவினை உடைய விஷ்ணுபெருமான் பிரமதேவர் முதலாய் அங்கு உள்ள அனைவரும் அதிசய வெருட்சிகொள்ள இரதியானவள் மேகத்தைக் கண்ட மயில் போலாக அவிடத்து முன்னர் நெற்றிக் கண்ணால் பொடியாகிய மன்மதன் என்னும் கடவுள் திடீரென எம்பிரான்முன் தோன்றியருளினான். 87

முன்பொடு தோன்று மாரன் முதல்வியோ டிருந்த நாதன்
பொன்புனை கமலத் தாள்முன் போந்தனன் தாழ்ந்து போற்றி
என்பிழை பொறுத்தி யென்ன யாம் உனை முனியின் அன்றே
பின்பது தணிவ துள்ளம் பேதுறல் மைந்த என்றான்.

முன்பாகத் தோன்றியருளிய மன்மதன் முதல்வியோடும் இருந்த நாதனுடைய பொன்னுலான தாமரை மலர் செவ்வி எத்துணைத்தோ அதே போலத் திருவோங்கிய

சுவாமி திருவடிகளில் முன்பாகச் சென்று தாழ்ந்து வணங்கி பெருமானே என் ஐயா என்பிழை யாவும் பொறுப்பாய் என்னலும் அப்போது இறைவன் சொல்கிறார் மன் மதனே முன்பு உன்னை நான் கோபித்தாலன்றோ கோபம் தணியவேண்டும். ஆகையினால் உன் மீது கோபமேயில்லை. அதனால் நீ பேதுறல் வேண்டாம் எனத்திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

இதனால் போலும் மாணிவாசகரும் திருவாசகத்தில்
மாயப்பிறவி உன்வசமே வைத்திட்டிருக்கும் அதுவல்லால்
ஆயக்கடவேன் ஏனோதான் என்னதோ இங்கு அதிகாரம். எனக் கூறுகிறார். 88

எரிபுனை நமது நோக்கால் இறந்தநின் னுடலம் நீராய்
விரைவொடு போயிற் றன்றே வேண்டினள் இரதி யன்னுட்
குருவமா யிருத்தி ஏனை உம்பரோ டிம்பர்க் கெல்லாம்
அருவினை யாகி யுன்றன் அரசியல் புரிதி என்றான்.

அக்கினி மயமான எனது பார்வையால் உனது உடலம் இறந்து நீராய் விரைவாகப் போயிற்று. ஆனமையால் உனது மனைவி உன்னை இறந்து வேண்டினாள். ஆகவே உன்னை வேண்டிய உனது மனைவிக்கு உருவமாக இருப்பாயாக. மற்று உள்ள மேலுலக வாசிகளான தேவர்களோடு மன் உலகத்துள்ள யாவர்க்கும் நீ ஒருவருக்கும் தோன்றாத அருபியாக இருந்து உனது அரசாட்சியை புரிவாயாக என எங்கடவுள் ஐயர் பெருமான் அருள் செய்தார். 89

செய்வினை முறையால் ஈசன் சித்தசந் கிணைய கூறி
அவ்வவன் அரசஞ் சீரு மாணையும் வலியும் நல்கி
மைவிழி யிரதி யோடு மன்னுதொல் புரத்துச் செல்ல
மெய்விடை யுதவ அன்றோர் விரைந்துடன் தொழுது போனார்.

யாவர்க்கும் அருள் செய்யும் தமது உலக அருள் காரணத்தால் ஈசன் எவருடைய நன்றாகிய சித்தத்தையும் அவரை அறியாதபடி புருந்து மயக்குதலினாலே சித்தசன் என்னும் தன்மையான மன்மதனுக்கு ஈசன் இணையவார்த்தையைக் கூறி அங்கு அவரவருக்கு உரிய அரசும் சீரும் ஆணையும் பிறவும் நல்கி மைதீட்டிய கண் உடைய இரதியோடும் கூடி மன்மதபுரத்திற்குச் செல்லுமாறு அழியாத அநுமதியைக் கொடுத்தலும் அப்போது இரதியும் மன்மதனும் எம்பிரான் திருவடி மலர்மேல் தாழ்ந்து வணங்கி அதிவிரைவாகப் புறப்பட்டுச் சென்றார். 90

இரதியும் மதனு மேக இந்திர நீலத் திட்ட
அரியணை யிருந்த நாதன் அம்மையொ டிழிந்து தன்னோர்
திருவுரு வுடைய மேலோர் தேவர்மா முனிவ ரேனோர்
பரவ்னர் செல்லப் பூதர் பல்லியந் தெழிப்பச் சென்றான்.

இரதியும் மன்மதனும் சென்ற பிற்பாடு இந்திரநீலம் என்னும் மணியால் ஆக்கப் பட்ட சிம்மாசனத்திருத்தருளிய எம்பிரானும் கௌரியம்மாளும் இறங்கியருளி தனக்கு ஒப்பாகிய திரு உருவத்தைப் பெற்றுக் கொண்டருளிய உருத்திரமூர்த்திகள், தேவர்கள், முனிவர்கள் இன்னும் ஏனையோர் எம்பிரானை வணங்கியவாறு செல்லும்படியும் பூதகணங்கள் வாத்தியங்களை முழக்கி வரும்படியும் புறப்பட்டு சென்றருளினார். 91

மன்னுயிர்க் குயிராய் நின்றோன் மால்விடை யேறி மாதைத்
தன்னொரு பாங்கிற் கொண்டு தழீஇக்கொடு நடத்தி வாறோர்
தொன்னிலை யமைந்து செல்லத் துவன்றியே கணங்கள் சுற்றப்
பொன்னிய லிமையந் தீர்த்து வெள்ளியம் பொருப்பில் வந்தான்.

உயர்வாகிய உயிர்க்கு உயிராய் நின்றவராகிய எங்கடவுள், இறைவன் மீதே நாட்டமுள்ள தருமதேவதை என்னும் இடப வாகனத்தின் மீது எழுந்தருளி உலக முதல்வியாகிய எம்பிராட்டியை தன்னொரு பாகத்து அமர்த்தி தழுவி அணைத்தவாறு இடப வாகனத்தை நடத்தி தேவர்கள் யாவரும் முன்பு சுவாமி இங்கு வரும் காலே அவரோடு எப்படி தம், தம் வாகனத்து ஏறி வந்தனரோ அதேபோல இப்போது உருத்திரர், பிரமர், விஷ்ணு, தேவர், முனிவர் யாவரும் தங்களுக்குரிய வாகனங்களில் எழுந்து வரவும் மலையரசனும் வணங்கியவாறு தொடரவும் பொன்மயமான இமய மலையில் நின்றுந் நீங்கியருளி வெள்ளி மயமான கைலாய மலைமேல் போயருளினார். 92

அன்னதோர் காலே மாலை அயனைவெற் பரசை வேள்வி
மன்னனை அமரர் தம்மை முனிவரை மாத ரார்கள்
என்னவர் தமையுந் தத்த மிடந்தொறு மேகும் வண்ணம்
முன்னுற விடுத்தா னென்ப மூலமும் முடிவு மில்லோன்.

அவ்வாறாகிய நேரத்து திருக்கூயிலாய மலைமேற் செம்பொற் கோவிலைச் சேரும் முன்பாக சுவாமி தம்மைச் சூழ்ந்து வந்த நாராயணக்கடவுளை, பிரமதேவரை, மலையரசனை, முனிவரை, மஹாலெட்கமி, சரஸ்வதி. இந்திராணி முதல் தேவபத்தினிகள் யாவரையும் அவரவர் இடங்களுக்குச் செல்லுமாறு பணித்தருளினார் தனக்கு மூலமும் முடிவும் இல்லாத தனிப்பொருளாகிய சிவபிரான் எனப்படுபவர். 93

அடுகன லவன்கூர் மாண்டன் ஆடகன் ஐயன் சிம்புள்
வடிவின னாதி யான வரம்பிலா உருத்தி ரர்க்குங்
கடகரி முகத்தி னாற்குங் கணங்களில் தலைமை யோர்க்கும்
விடையினை யுதவி ஐயன் வியன்பெருங் கோயில் புக்கான்.

அப்பால் யாவற்றையும் சங்கரிக்கும், அக்கினி வடிவினனாகிய காலாக்கினி உருத் திரமூர்த்தி, கூர்மாண்ட உருத்திரமூர்த்தி, ஆடகேச உருத்திரமூர்த்தி, சரபப்பட்சி வடிவுகொண்டு முன்பு அருள்புரிந்த வீரபத்திர உருத்திரமூர்த்தி ஆதியாகச் சொல் லப்பட்ட உருத்திரமூர்த்திகளுக்கும், மதம் பொழியும் யானை முகமும் அருள் நிறை வாகிய திருக்கண்ணை உடைய விநாயகப் பெருமானுக்கும் செல்லுமாறு அநுமதியைக் கொடுத்தருளி அப்பால் இறைவியோடும் எமது பகவான் செம்பொன் மயமான தனது திருக்கோயிலில் புகுந்தருளினார். 94

ஏறெனுங் கடவுள் மீதில் இம்மென இழிந்து தன்னோர்
கூறுடை முதல்வி யோடுங் கோநகர் நடுவ னெய்தி
ஆறணி சடையெம் மண்ணல் அரியணைப் பீட மீதில்
வீரெடு தொன்மை யேபோல் வீற்றிருந் தருளி னானே.

அங்கு சென்றருளி இடபம் என்னும் தரும தேவதையான கடவுள் மீதில் நின்றுந் அதி விரைவாக இறங்கியருளி தன்னுடைய ஒருபாதி வடிவமாக ஒன்றிய பிராட்டி யோடும் தனது செம்பொன் கோயில் நகரின் நடுவணை எய்தி கங்கை நதியணிந்த சடையுடைய எம் அண்ணலாகிய சிவபிரான் சிங்கங்கள் சுமந்தருளும் சிம்மாசனத் தின் மீது உலகருள் கருணையால் வீறுகொண்டு வீற்றிருந்தருளினார். 95

அன்பினர்க் கெளிவந் துள்ள ஆதியம் பரமன் மாது
தன்புடை யாகச் சீயத் தவிசின் வீற்றிருத்த லோடுந்
துன்பகன் றிருபா லாகித் துவன்றிய உயிர்க ளெல்லாம்
இன்பொடு போக மாற்றி இனிதமர் வுற்ற வன்றே.

அன்பினர்களாகிய அடியார்களுக்கு எளிதாக வெளிவந்துள்ள எப்பொருட்கும் ஆதியாகிய பெருமான் உமையம்மையாகிய அருள் முதல்வியெனும் பெண் தன் பக்க ராக அமர சிங்க ஆசனத்து அமர்ந்திருத்தலோடும் ஆண் பெண் ஆகிய இரு பகுதி

யினரும் ஒருவரோடொருவர் கூடி அநுபவிக்கின்ற இன்பநிலை முன்னர் சுவாமியோச நிலையில் அமைந்த நிலையில் பெறமுடியாதபடி வேதனை உற்றார் யாவரும் இப்போ ஈசன் அம்பாளோடு கூடி இருத்தலால் தங்கள் தங்கள் துணைவிகளாகிய பெண்களோடு கூடி இன்பமுற்று புத்திரபாக்கியம், சம்பத்து, சிறப்பு, மகிழ்வு, இன்பம் யாவும் பெற்று இனிது அமர்ந்திருந்தார்கள்.

இத் திருக்கல்யாணம் காணும் தவப்பேறு மேலான ஒன்று, இந்த அருமைப் பாட்டினை உணர்ந்து பட்டினத்தாரும் தமது 'கோயில் நான்மணி மாலை' என்னும் பாடல் ஒன்றிலே வேண்டுகிறார். பெருமானே! நினது திருமணத்தைத் தரிசித்திருந்த தேவர் பலர் உம்மைத் துதித்தார்கள். உமது ஆயிரம் நாமம் சொல்லி அவ்வாறாகத் திருமணம் தரிசித்து பணிந்து நின்று உமக்கு அறுகினைச் சாத்தி தாங்கள் திருமணம் தரிசிக்க வந்த தமர் என எழுதிய அத்திருவேட்டிலே என் பெயரையும் எழுதும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன் எனக் கூறுகிறார்.

இப்பாடல் பின்வருமாறு;

உரையின் வரையும் பொருளின் அளவும்
 இருவகைப் பட்ட எல்லையும் கடந்து
 தம்மை மறந்து நின்னை நினைப்பவர்
 செம்மை மனத்தினும் தில்லைமன் றினும்நடம்
 ஆடும் அம்பல வாண நீடு
 சூன்றக் கோமான் தன்திருப் பாவையை
 நீல மேனி மால்திருத் தங்கையைத்
 திருமணம் புணர்ந்த ஞான்று பெருமநின்
 தாதவிழ் கொன்றைத் தாரும் ஏதமில்
 வீர வெள்விடைக் கொடியும் போரில்
 தழங்கும் தமருகப் பறையும் முழங்கொலித்
 தெய்வக் கங்கை ஆறும் பொய்தீர்
 விரையாக் கலியெனும் ஆணையும் நிரைநிரை
 ஆயிரம் வகுத்த மாயிரு மருப்பின்
 வெண்ணிறச் செங்கண் வேழமும் பண்ணியல்
 வைதிகப் புரவியும் வான நாடும்
 மையறு கனக மேருமால் வரையும்
 செய்வயல் தில்லை யாகிய தொல்பெரும் பதியுமென்று
 ஒருபதி னாயிரந் திருநெடு நாமமும்
 உரிமையிற் பாடித் திருமணப் பந்தருள்
 அமரர் முன்புகுந் தறுகு சாத்திநின்
 தமர்பெயர் எழுதிய வரிநெடும் புத்தகத்து
 என்னையும் எழுத வேண்டுவன் நின்னருள்
 ஆணை வைப்பிற் காணொணை அணுவும்
 வானுற நிமிர்ந்து காட்டும்
 கானில்வால் நுளம்பும் கருடனா தலினே. —கோயில் நான்மணிமாலை, பா-4

திருக்கல்யாணப் படலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் 850

